EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 20.7.2021.
COM(2021) 420 final

2021/0239 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SEC(2021) 391 final} - {SWD(2021) 190 final} - {SWD(2021) 191 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un teroristu finansēšana nopietni apdraud ES ekonomikas un finanšu sistēmas integritāti un tās iedzīvotāju drošību. Saskaņā ar Eiropola aplēsēm aptuveni 1 % no ES gada iekšzemes kopprodukta ir "iesaistīts aizdomīgās finanšu darbībās"[1]. Pēc vairākiem ievērojamiem iespējamas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas gadījumiem, kuros iesaistītas Savienības kredītiestādes, Komisija 2019. gada jūlijā pieņēma dokumentu kopumu[2], kurā analizēta tajā laikā spēkā esošā ES nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas (NILL/TFN) režīma efektivitāte un lietderība un izdarīti secinājumi par nepieciešamajām reformām. Šajā sakarā ES Drošības savienības stratēģijā[3] 2020.–2025. gadam tika uzsvērts, cik svarīgi ir stiprināt ES regulējumu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanai, lai aizsargātu Eiropas iedzīvotājus no terorisma un organizētās noziedzības.

Komisija 2020. gada 7. maijā nāca klajā ar Rīcības plānu attiecībā uz visaptverošu Savienības politiku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanai[4]. Minētajā Rīcības plānā Komisija apņēmās veikt pasākumus, lai stiprinātu ES noteikumus par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanu un to īstenošanu, nosakot sešas prioritātes jeb pīlārus:

1) nodrošināt spēkā esošā ES NILL/TFN regulējuma efektīvu īstenošanu;
2) izveidot vienotu ES noteikumu kopumu par NILL/TFN;
3) ieviest ES līmeņa uzraudzību NILL/TFN jomā;
4) izveidot atbalsta un sadarbības mehānismu, kas paredzēts finanšu ziņu vākšanas vienībām (*FIU*);
5) nodrošināt Savienības līmeņa krimināltiesību normu izpildi un informācijas apmaiņu;
6) stiprināt ES NILL/TFN regulējuma starptautisko dimensiju.

Rīcības plāna 1., 5. un 6. pīlārs jau tiek īstenoti, savukārt pārējo pīlāru īstenošanai nepieciešami likumdošanas pasākumi. Šis priekšlikums regulai ir daļa no četru NILL/TFN tiesību aktu priekšlikumu kopuma, ko, īstenojot Komisijas 2020. gada 7. maija Rīcības plānu, uzskata par vienu saskaņotu veselumu un ar ko izveido jaunu un saskaņotāku NILL/TFN tiesisko un institucionālo regulējumu ES. Minēto tiesību aktu priekšlikumu kopumu veido:

– šis priekšlikums regulai par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai (NILL) un teroristu finansēšanai (TF);

---

[1] Eiropols, *From suspicion to action: Converting financial intelligence into greater operational impact* (No aizdomām līdz rīcībai — finanšu izlūkošanas pārveidošana par pasākumu ar lielāku darbības ietekmi), 2017. gads.

[2] Komisijas paziņojums "Ceļā uz ES tiesiskā regulējuma nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā labāku īstenošanu" (COM/2019/360 final), Komisijas ziņojums par tādu neseno iespējamas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas gadījumu novērtēšanu, kuros iesaistītas ES kredītiestādes (COM/2019/373 final), Komisijas ziņojums, ar ko novērtē finanšu ziņu vākšanas vienību sadarbības sistēmu (COM/2019/371 final); Komisijas ziņojums par pārvalstiska līmeņa riska novērtējumu (COM/2019/370 final).

[3] COM(2020) 605 final.

[4] Komisijas paziņojums par Rīcības plānu attiecībā uz visaptverošu Savienības politiku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanai (C/2020/2800), OV C 164, 13.5.2020., 21.–33. lpp.

– priekšlikums direktīvai[5], ar ko izveido mehānismus, kuri dalībvalstīm būtu jāievieš, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu NILL/TF, un ar ko atceļ Direktīvu (ES) 2015/849[6];

– priekšlikums regulai, ar ko izveido ES Iestādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai (*AMLA*)[7], un

– priekšlikums Regulas (ES) 2015/847 pārstrādātajai redakcijai, ar ko izsekojamības prasības attiecina uz kriptoaktīviem[8].

Šis priekšlikums tiesību aktam kopā ar priekšlikumu direktīvai un priekšlikumu Regulas (ES) 2015/847 pārstrādātajai redakcijai atbilst mērķim izveidot vienotu ES noteikumu kopumu (2. pīlārs).

Gan Eiropas Parlaments, gan Padome atbalstīja Komisijas 2020. gada maija Rīcības plānā izklāstīto plānu. Eiropas Parlaments 2020. gada 10. jūlija rezolūcijā aicināja stiprināt Savienības noteikumus un atzinīgi novērtēja plānus pārskatīt ES NILL/TFN institucionālo struktūru[9]. *ECOFIN* padome 2020. gada 4. novembrī pieņēma secinājumus, kuros atbalstīja katru no Komisijas Rīcības plāna pīlāriem[10].

Nepieciešamību pēc saskaņotiem noteikumiem visā iekšējā tirgū apstiprina pierādījumi, kas sniegti Komisijas 2019. gada ziņojumos. Šajos ziņojumos tika konstatēts, ka, lai gan Direktīvas (ES) 2015/849 prasības ir tālejošas, to tieša nepiemērojamība un nepietiekama detalizācija ir izraisījušas sadrumstalotu piemērošanu, pamatojoties uz atsevišķu valstu pieejām un atšķirīgām interpretācijām. Šāds stāvoklis neļauj efektīvi risināt pārrobežu situācijas un tādēļ nav piemērots pienācīgai iekšējā tirgus aizsardzībai. Tas arī rada papildu izmaksas un apgrūtinājumus operatoriem, kuri sniedz pārrobežu pakalpojumus, un rada regulējuma arbitrāžu.

Lai novērstu iepriekš minētās problēmas un nepieļautu regulatīvas atšķirības, visi noteikumi, kas attiecas uz privāto sektoru, tiek pārcelti uz šo priekšlikumu NILL/TFN regulai, bet institucionālās NILL/TFN sistēmas organizēšana valstu līmenī tiek atstāta direktīvas ziņā, atzīstot nepieciešamību pēc dalībvalstu rīcības brīvības šajā jomā.

Šis priekšlikums ne tikai pārceļ noteikumus no pašreizējās NILL/TFN direktīvas uz regulu, tiek arī veiktas vairākas būtiskas izmaiņas, lai panāktu lielāku saskaņotību un konverģenci attiecībā uz NILL/TFN noteikumu piemērošanu visā ES:

– lai mazinātu jaunus un nākotnes riskus, atbildīgo subjektu saraksts tiek paplašināts, iekļaujot tajā kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējus, kā arī citas nozares, piemēram, kolektīvās finansēšanas platformas un migrācijas operatorus;

– lai nodrošinātu noteikumu konsekventu piemērošanu visā iekšējā tirgū, tiek precizētas prasības attiecībā uz iekšējo politiku, kontroli un procedūrām, tostarp

---

5 COM(2021) 423 final.

6 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

7 COM(2021) 421 final.

8 COM(2021) 422 final.

9 Eiropas Parlamenta 2020. gada 10. jūlija rezolūcija par visaptverošu Savienības politiku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanai — Komisijas Rīcības plāns un nesenā notikumu attīstība (2020/2686(RSP)), P9_TA(2020)0204.

10 Padomes secinājumi par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanu, 12608/20.

attiecībā uz grupām, un klienta uzticamības pārbaudes pasākumi tiek padarīti detalizētāki, ar skaidrākām prasībām atbilstoši klienta riska pakāpei;

– tiek pārskatītas prasības attiecībā uz trešām valstīm, lai nodrošinātu, ka tām valstīm, kas rada draudus Savienības finanšu sistēmai, tiek piemēroti paplašināti uzticamības pārbaudes pasākumi;

– tiek nedaudz precizētas prasības attiecībā uz politiski redzamām personām, jo īpaši attiecībā uz politiski redzamas personas definīciju;

– tiek racionalizētas prasības attiecībā uz faktiskajām īpašumtiesībām, lai visā Savienībā nodrošinātu pienācīgu pārredzamības līmeni, un tiek ieviestas jaunas prasības attiecībā uz pārstāvjiem un ārvalstu subjektiem, lai mazinātu riskus, ka noziedznieki slēpjas aiz starpniekiem;

– lai būtu skaidrākas prasības attiecībā uz ziņojumiem par aizdomīgiem darījumiem, tiek precizēts, kā aizdomu gadījumā ir identificējami brīdinājuma signāli, savukārt informācijas izpaušanas prasības un informācijas apmaiņa starp privātpersonām paliek nemainīga;

– lai nodrošinātu pilnīgu atbilstību ES datu aizsardzības noteikumiem, tiek ieviestas prasības attiecībā uz atsevišķu kategoriju persondatu apstrādi un noteikts īsāks termiņš persondatu saglabāšanai;

– tiek pastiprināti pasākumi, lai mazinātu uzrādītāja instrumentu ļaunprātīgu izmantošanu, un tiek iekļauts noteikums, kas ierobežo skaidras naudas izmantošanu liela apjoma darījumos, ņemot vērā pierādīti mazo ietekmi, kāda ir pašreizējai pieejai, kurā paļaujas uz preču tirgotājiem, lai īstenotu NILL/TFN prasības attiecībā uz liela apmēra skaidras naudas maksājumiem.

Tieši piemērojamu NILL/TFN noteikumu iekļaušana regulā, sniedzot sīkāku informāciju, nekā pašlaik ir Direktīvā (ES) 2015/849, ne tikai veicinās NILL/TFN pasākumu piemērošanas konverģenci dalībvalstīs, bet arī nodrošinās konsekventu sistēmu, kuru izmantojot *AMLA* kā noteiktu atbildīgo subjektu tiešā uzraudzītāja varēs uzraudzīt minēto noteikumu piemērošanu.

- **Saskanība ar pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Šā priekšlikuma sākumpunkts ir spēkā esošā Direktīva (ES) 2015/849, kas grozīta ar Direktīvu (ES) 2018/843[11]. Lai gan priekšlikums atbilst pašreizējai uz risku izvērtēšanu balstītai un visaptverošai pieejai, tā tiek padziļināta un uzlabota, lai panāktu lielāku efektivitāti un pārrobežu konsekvenci NILL/TFN prasību piemērošanā. Pamatojoties uz grozījumiem, kas ieviesti ar Direktīvu (ES) 2018/843, tas racionalizē faktisko īpašumtiesību pārredzamību visā iekšējā tirgū, pievēršoties tiem aspektiem, kuros nepietiekama detalizācija bija radījusi noziedzniekiem iespējas izmantot visvājāko posmu. Šis priekšlikums ir jāuzskata par tiesību aktu kopuma sastāvdaļu kopsakarā ar citiem tiesību aktu priekšlikumiem, kas tam pievienoti, un tie ir savstarpēji pilnīgi saskanīgi.

Šis priekšlikums atbilst jaunākajiem grozījumiem Finanšu darījumu darba grupas (*FATF*) ieteikumos, jo īpaši saistībā ar to subjektu darbības jomas paplašināšanu, uz kuriem attiecas NILL/TFN prasības, lai iekļautu kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējus un pasākumus, kas jāveic atbildīgajiem subjektiem, lai novērtētu un mazinātu risku, ka tiks apietas mērķtiecīgās finanšu sankcijas. Saskaņā ar *FATF* standartiem šis priekšlikums nodrošina konsekventu pieeju visā Savienībā, lai mazinātu riskus, kas izriet no uzrādītāja akcijām un uzrādītāja akciju orderiem. Pārsniedzot *FATF* standartus, tas novērš riskus, kuri raksturīgi Savienībai vai

[11] Visas atsauces paskaidrojuma rakstā uz "pašreizējiem ES NILL/TFN tiesību aktiem" jāuzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

kuriem ir Savienības līmeņa ietekme, piemēram, riskus, kas izriet no migrācijas shēmām vai liela apmēra skaidras naudas maksājumiem.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

ES tiesību akti par NILL/TFN mijiedarbojas ar vairākiem citiem ES tiesību aktiem finanšu pakalpojumu un krimināltiesību jomā. Tie citstarp ir ES tiesību akti par maksājumiem un līdzekļu pārskaitījumiem (Maksājumu pakalpojumu direktīva, Maksājumu kontu direktīva, Elektroniskās naudas direktīva[12]). Turpmāk ir sniegti daži piemēri par to, kā tiek nodrošināta saskanība ar citiem ES tiesību aktiem.

– Kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzēju iekļaušana to subjektu sarakstā, uz kuriem attiecas NILL/TFN noteikumi, un informācijas prasību ieviešana attiecībā uz virtuālo līdzekļu pārskaitījumiem papildinās jaunāko 2020. gada 24. septembra Digitālo finanšu tiesību aktu kopumu[13] un nodrošinās pilnīgu saskanību starp ES regulējumu un *FATF* standartiem.

– Pieeja, ko izmanto, lai identificētu subjektus, uz kuriem attiecas NILL/TFN noteikumi, arī nodrošinās saskanību ar nesen pieņemto regulu par Eiropas kolektīvās finansēšanas pakalpojumu sniedzējiem[14], jo uz to attiecas ES NILL/TFN noteikumi par kolektīvās finansēšanas platformām, kas neietilpst minētās regulas darbības jomā, ņemot vērā to, ka vairāki NILL/TFN aizsardzības pasākumi ir ietverti minētajā regulā attiecībā uz kolektīvās finansēšanas platformām, uz kurām tā attiecas.

– Grozījumi noteikumos par klientu uzticamības pārbaudi ietver noteikumus, ar ko pilnveido klientu uzticamības pārbaudi gadījumos, kad tiek veikta attālināta klientu piesaistīšana saskaņā ar Komisijas ierosināto grozījumu *eIDAS* regulā saistībā ar Eiropas digitālās identitātes regulējumu[15], tostarp Eiropas digitālās identitātes makiem un attiecīgajiem uzticamības pakalpojumiem, jo īpaši atribūtu elektroniskajiem apliecinājumiem. Tas atbilst digitālā finansējuma stratēģijai[16].

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Šis priekšlikums regulai ir balstīts uz LESD 114. pantu, kas ir tas pats juridiskais pamats kā pašreizējam ES NILL/TFN tiesiskajam regulējumam. LESD 114. pants ir piemērots, ņemot vērā būtisko apdraudējumu iekšējam tirgum, ko rada nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un teroristu finansēšana, un ekonomiskos zaudējumus, vienotā tirgus darbības traucējumus un kaitējumu reputācijai pārrobežu līmenī, ko tas var radīt Savienības līmenī.

---

12 Attiecīgi Direktīva (ES) 2015/2366, 2014/92 un 2009/110.

13 Jo īpaši priekšlikums regulai par kriptoaktīvu tirgiem, COM/2020/593 final.

14 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1503 (2020. gada 7. oktobris) par Eiropas kolektīvās finansēšanas pakalpojumu sniedzējiem uzņēmējdarbībai un ar ko groza Regulu (ES) 2017/1129 un Direktīvu (ES) 2019/1937 (OV L 347, 20.10.2020., 1. lpp.).

15 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko Regulu (ES) Nr. 910/2014 groza attiecībā uz Eiropas digitālās identitātes regulējuma izveidi (COM/2021/281 final).

16 Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par ES digitālā finansējuma stratēģiju (COM(2020)591 final).

- **Subsidiaritāte**

Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteiktajiem subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem dalībvalstis nevar pietiekami sasniegt šā priekšlikuma mērķus, un tādēļ tos labāk var sasniegt Savienības līmenī. Priekšlikums paredz tikai tās darbības, kas vajadzīgas tajā paredzēto mērķu sasniegšanai.

Komisijas 2019. gada NILLN tiesību aktu kopumā tika uzsvērts, kā noziedznieki ir spējuši izmantot atšķirības starp dalībvalstu NILL/TFN režīmiem. Nelikumīgu naudas līdzekļu un teroristu finansējuma plūsmas var kaitēt Savienības finanšu sistēmas stabilitātei un reputācijai un apdraudēt iekšējā tirgus pienācīgu darbību. Pasākumi, kas pieņemti tikai valstu līmenī, varētu negatīvi ietekmēt iekšējo tirgu un veicināt sadrumstalotību. ES rīcība ir pamatota, lai saglabātu vienlīdzīgus apstākļus visā Savienībā — visās dalībvalstīs uz subjektiem attiecas konsekvents pienākumu kopums attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanu. Tā kā nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas darbības vairumā gadījumu notiek pārrobežu līmenī, šo noziegumu novēršanā būtiska nozīme ir labai sadarbībai starp valsts līmeņa uzraudzītājiem un finanšu ziņu vākšanas vienībām. Daudzi subjekti, uz kuriem attiecas NILLN pienākumi, veic pārrobežu darbības, un valsts līmeņa uzraudzītāju un finanšu ziņu vākšanas vienību atšķirīgās pieejas neļauj tiem nodrošināt optimālu NILL/TFN praksi grupas līmenī.

- **Proporcionalitāte**

Proporcionalitāte ir bijusi priekšlikumam pievienotā ietekmes novērtējuma neatņemama sastāvdaļa, un visas piedāvātās iespējas dažādās regulējuma jomās ir novērtētas, ņemot vērā proporcionalitātes mērķi. Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un teroristu finansēšana vairumā gadījumu notiek pārrobežu līmenī, tāpēc ir vajadzīga saskaņota un konsekventa pieeja visās dalībvalstīs, pamatojoties uz saskaņotiem noteikumiem, kas pieņemti kā vienots noteikumu kopums. Tomēr šajā priekšlikumā nav izmantota maksimālas saskaņošanas pieeja, jo tā nav saderīga ar ES NILL/TFN režīma uz risku izvērtēšanu balstīto būtību. Jomās, kurās konkrētie valsts riski to pamato, dalībvalstis var pēc saviem ieskatiem pieņemt noteikumus, kas pārsniedz šajā priekšlikumā izklāstītos.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Eiropas Parlamenta un Padomes regula ir piemērots instruments, lai veicinātu tāda vienota noteikumu kopuma izveidi, kas būtu tieši un tūlītēji piemērojams, tādējādi novēršot iespēju, ka dažādās dalībvalstīs piemērošana atšķirsies transponēšanas atšķirību dēļ. Ir vajadzīgs arī tieši piemērojams noteikumu kopums ES līmenī, lai varētu uzraudzīt noteiktus atbildīgos subjektus ES līmenī, kā tas ir ierosināts *AMLA* izveides regulas projektā, kas pievienots šim priekšlikumam.

3. *EX POST* IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- **Spēkā esošo tiesību aktu *ex post* izvērtējumi / atbilstības pārbaudes**

Pašreizējā ES NILL/TFN režīma pilnīgs *ex post* izvērtējums vēl nav veikts, ņemot vērā vairākas nesenās norises likumdošanas jomā. Direktīva (ES) 2015/849 tika pieņemta 2015. gada 20. maijā, un transponēšanas termiņš dalībvalstīm bija 2017. gada 26. jūnijs. Direktīva (ES) 2018/843 tika pieņemta 2018. gada 30. maijā, un tās transponēšanas termiņš bija 2020. gada 10. janvāris. Transponēšanas kontrole joprojām turpinās. Tomēr Komisijas 2019. gada jūlija paziņojums un iepriekš minētie pievienotie ziņojumi kalpo kā tajā laikā spēkā esošā ES NILL/TFN režīma efektivitātes izvērtējums.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Šā priekšlikuma apspriešanās stratēģiju veidoja vairākas sastāvdaļas:

– apspriešanās par ceļvedi, kurā paziņots par Komisijas Rīcības plānu. Apspriešanās Komisijas portālā "Izsakiet viedokli!" notika no 2020. gada 11. februāra līdz 12. martam, un tika saņemtas 42 atbildes no dažādām ieinteresētajām personām,

– sabiedriskā apspriešana par Rīcības plānā ierosinātajiem pasākumiem, kas bija pieejama plašai sabiedrībai un visām ieinteresēto personu grupām un kas tika sākta 2020. gada 7. maijā un turpinājās līdz 26. augustam. Apspriešanas laikā tika saņemtas 202 oficiālas atbildes;

– mērķtiecīga apspriešanās ar dalībvalstīm un kompetentajām NILL/TFN iestādēm. Dalībvalstīm bija iespēja paust savu viedokli dažādās sanāksmēs, ko rīkoja Ekspertu grupa nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas jomā, un ES finanšu ziņu vākšanas vienības sniedza ieguldījumu, piedaloties finanšu ziņu vākšanas vienību platformas sanāksmēs un iesniedzot rakstveida dokumentus. Izmantojot anketas, diskusijas tika papildinātas ar mērķtiecīgām apspriešanām ar dalībvalstīm un kompetentajām iestādēm;

– konsultācijas pieprasījums Eiropas Banku iestādei (EBI) tika iesniegts 2020. gada martā; EBI sniedza savu atzinumu 10. septembrī;

– Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs (EDAU) 2020. gada 23. jūlijā sniedza atzinumu par Komisijas Rīcības plānu,

– Komisija 2020. gada 30. septembrī organizēja augsta līmeņa konferenci, kurā piedalījās valstu un ES iestāžu pārstāvji, Eiropas Parlamenta deputāti, privātā sektora un pilsoniskās sabiedrības pārstāvji, kā arī akadēmisko aprindu pārstāvji.

Ieinteresēto personu vērtējums par Rīcības plānu kopumā bija pozitīvs.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Šā priekšlikuma sagatavošanā Komisija izmantoja kvalitatīvus un kvantitatīvus pierādījumus, kas iegūti no atzītiem avotiem, kā arī tehnisko konsultāciju, ko sniedza Eiropas Banku iestāde. Izmantojot mērķtiecīgas anketas, informācija par NILLN noteikumu izpildi tika iegūta arī no dalībvalstīm.

- **Ietekmes novērtējums**

Šim priekšlikumam ir pievienots ietekmes novērtējums[17], kas 2020. gada 6. novembrī tika iesniegts Regulējuma kontroles padomei (RKP) un apstiprināts 2020. gada 4. decembrī. Tas pats ietekmes novērtējums ir pievienots arī citiem tiesību aktu priekšlikumiem, kas ir iekļauti

[17] Komisijas dienestu darba dokuments — Ietekmes novērtējuma ziņojums, kas pievienots Komisijas tiesību aktu priekšlikumu kopumam par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanu (NILL/TFN) un tiesībaizsardzību, tostarp:
- regulas projektam par NILL/TFN;
- direktīvas projekt par NILL/TFN un ar ko atceļ Direktīvu (ES) 2015/849;
- regulas projektam, ar ko izveido ES NILL/TFN iestādi kā regulatīvu aģentūru;
- Regulas (ES) 2015/847 pārstrādātās redakcijas projektam;
- grozījumu projektam Direktīvai (ES) 2019/1153, ar ko atvieglo finanšu un citas informācijas izmantošanu noteiktu noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai kriminālvajāšanai par tiem.

tiesību aktu kopumā kopā ar šo priekšlikumu. RKP savā pozitīvajā atzinumā ierosināja ietekmes novērtējumā veikt vairākus noformējuma uzlabojumus; tie tika veikti.

Ietekmes novērtējumā Komisija izskatīja trīs problēmas — skaidru un konsekventu noteikumu trūkums, nekonsekventa uzraudzība visā iekšējā tirgū un nepietiekama koordinācija un informācijas apmaiņa starp finanšu ziņu vākšanas vienībām. Pirmā no minētajām problēmām attiecas uz šo priekšlikumu; attiecībā uz šo problēmu tika izskatītas šādas iespējas:

1. ES noteikumus bez izmaiņām saglabāt tādus, kādi tie ir;

2. nodrošināt lielāku saskaņošanas līmeni noteikumos, ko piemēro atbildīgajiem subjektiem, un atstāt dalībvalstu ziņā kompetento iestāžu pilnvaru un pienākumu precizēšanu;

3. nodrošināt augstāku saskaņotības pakāpi attiecībā uz noteikumiem, ko piemēro subjektiem, uz kuriem attiecas NILL/TFN pienākumi, un attiecībā uz uzraudzītāju un finanšu ziņu vākšanas vienību pilnvarām un pienākumiem.

Pamatojoties uz ietekmes novērtējuma rezultātiem, vēlamais risinājums ir 3. risinājums. Ieviešot konsekventu un detalizētāku pieeju noteikumiem ES līmenī, būtu iespējams novērst pašreizējo sadrumstalotību gan attiecībā uz atbildīgajiem subjektiem paredzētajām NILL/TFN saistībām, gan uz kompetento iestāžu darbībām. Atbildīgajiem subjektiem, kas darbojas pārrobežu mērogā, tas nodrošinās vienlīdzīgus apstākļus attiecībā uz NILL/TFN noteikumiem un ietaupīs īstenošanas izmaksas. Tiks veicināta plašāka NILL/TF atklāšana un atturēšana no tās.

Ietekmes novērtējuma VI pielikumā ir aplūkotas dažādas jomas, kurās jāpanāk stingrāka noteikumu saskaņošana, tostarp atbildīgo subjektu saraksts, klientu uzticamības pārbaudes pasākumi, klientu uzticamības pārbaudes robežvērtība gadījuma rakstura darījumiem, NILL/TFN politika, kontroles un procedūru prasības, kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzēji un faktisko īpašumtiesību pārredzamība.

Ietekmes novērtējuma VIII pielikumā tiek analizēta pārskatīta pieeja attiecībā uz trešām valstīm, kas apdraud Savienības finanšu sistēmu un iekšējo tirgu kopumā; šis priekšlikums īsteno minēto jauno pieeju.

Ietekmes novērtējuma IX pielikumā tiek analizēta ierobežojumu noteikšana liela apmēra skaidras naudas darījumiem; šis priekšlikums īsteno minēto jauno pieeju.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Lai gan, kā jau minēts iepriekš, oficiāls *ex post* novērtējums vai pārbaude par spēkā esošo ES NILL/TFN tiesību aktu atbilstību vēl nav veikti, tomēr var izvirzīt vairākus punktus attiecībā uz priekšlikuma elementiem, kas veicinās turpmāku vienkāršošanu un uzlabos efektivitāti. Pirmkārt, dažu direktīvas noteikumu aizstāšana ar saskaņotākiem un tieši piemērojamiem noteikumiem regulā novērsīs nepieciešamību veikt transponēšanu dalībvalstīs un atvieglos pārrobežu subjektu darījumdarbību ES. Turklāt preču tirgotāju izslēgšana no ES NILL/TFN regulējuma darbības jomas, kas saistīta ar ierosināto aizliegumu veikt skaidras naudas operācijas ar summām virs 10 000 EUR, atbrīvos minētos tirgotājus no administratīvā sloga, kas saistīts ar NILL/TFN prasību piemērošanu attiecībā uz skaidras naudas operācijām, kuras pārsniedz 10 000 EUR. Visbeidzot, NILLN noteikumu lielāka saskaņotība vairākās konkrētās jomās atvieglos grupas mēroga iekšējās politikas, kontroles un procedūru īstenošanu visā iekšējā tirgū.

- **Pamattiesības**

ES ir apņēmusies nodrošināt augstus standartus pamattiesību aizsardzības jomā. Proti, tiek ieviesti drošības pasākumi attiecībā uz persondatu apstrādi, ko veic atbildīgie subjekti, lai nodrošinātu atbilstību attiecīgajām datu aizsardzības prasībām[18], jo īpaši attiecībā uz noteiktām sensitīvākām persondatu kategorijām.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šī regula neietekmē budžetu.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un pārraudzīšanas, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Priekšlikums ietver vispārīgu plānu, kā pārraudzīt un novērtēt ietekmi uz konkrētajiem mērķiem, un prasību, ka Komisijai jāveic pirmā pārskatīšana piecus gadus pēc regulas piemērošanas dienas (un pēc tam reizi trijos gados) un jāziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par galvenajiem konstatējumiem. Šim priekšlikumam pievienotajā NILL/TFN direktīvas priekšlikumā ir tādi paši izvērtēšanas noteikumi, un abu instrumentu izvērtējumu var apvienot vienā ziņojumā. Pārskatīšana jāveic saskaņā ar Komisijas labāka regulējuma pamatnostādnēm.

- **Detalizēts priekšlikuma konkrēto noteikumu skaidrojums**

Priekšmets un darbības joma, tostarp atbildīgo subjektu saraksts

Lai gan lielākā daļa definīciju tiek pārņemtas no pašreizējiem ES NILL/TFN tiesību aktiem, tiek pievienotas, pielāgotas vai atjauninātas vairākas definīcijas.

To subjektu kopums, kuri saskaņā ar pašreizējiem ES NILL/TFN tiesību aktiem ir noteikti kā atbildīgie subjekti un uz kuriem tādējādi attiecas ES NILL/TFN noteikumi, tiek grozīts šādi: kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzēju darbības joma tiek saskaņota ar Finanšu darījumu darba grupas darbības jomu un tādējādi paplašināta salīdzinājumā ar pašreizējo direktīvu; tiek pievienoti kolektīvās finansēšanas pakalpojumu sniedzēji, uz kuriem neattiecas Regulas (ES) 2020/1503 darbības joma; lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus starp operatoriem, kas sniedz vienāda veida pakalpojumus, tiek pievienoti hipotekāro un patēriņa kredītu kreditori, kā arī hipotekāro un patēriņa kredītu starpnieki, kas nav kredītiestādes vai finanšu iestādes; tiek pievienoti operatori, kas trešo valstu valstspiederīgo vārdā ir iesaistīti ieguldītāju uzturēšanās shēmās[19]; tiek izslēgti preču tirgotāji (līdz šim viņiem bija pienākums ziņot par skaidras naudas darījumiem, kuru vērtība pārsniedz 10 000 EUR), izņemot dārgmetālu un dārgakmeņu tirgotājus, kuriem, ņemot vērā nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus šajā nozarē, jāturpina piemērot NILL/TFN prasības.

Iekšējās politikas kontrole un procedūras

Prasība atbildīgajiem subjektiem ieviest politiku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku, ar kuriem tie saskaras, identificēšanai un novērtēšanai, izmantojot

[18] Vispārīgā datu aizsardzības regula (Regula (ES) 2016/679).

[19] Komisija uzskata, ka ieguldītāju pilsonības shēmas, tas ir, shēmas, kas piedāvā dalībvalsts pilsonību apmaiņā pret iepriekš noteiktiem maksājumiem un ieguldījumiem, neatbilst lojālas sadarbības principam (LES 4. panta 3. punkts) un Savienības pilsonības pamatstatusam, kas noteikts Līgumos (LESD 20. pants). Tāpēc Komisija neierosina reglamentēt šādas shēmas.

uz risku balstītu pieeju, un kā mazināt šos riskus, pamatojas uz pašreizējiem ES NILL/TFN tiesību aktiem, bet nodrošina lielāku skaidrību par prasībām. Atbildīgajiem subjektiem vadības līmenī ir jāveic visi pasākumi, lai īstenotu šādu iekšējo politiku, kontroles pasākumus un procedūras, tostarp jāieceļ īpašs atbilstības uzraudzības pārvaldnieks, un jānodrošina, lai atbildīgie darbinieki būtu atbilstoši apmācīti. Precizēta prasība iecelt darbinieku atbilstības uzraudzības amatpersonas amatā un minētās amatpersonas pienākumi. Sniegti precizējumi attiecībā uz prasībām, ko piemēro grupām un kas vēl jāpapildina ar regulatīviem tehniskiem standartiem, kuros sīkāk izklāstītas obligātās prasības, to mātesuzņēmumu pienākumi, kuri paši nav atbildīgie subjekti, un nosacījumi, saskaņā ar kuriem citām struktūrām, piemēram, tīkliem un partnerībām, jāpiemēro grupas mēroga pasākumi. Saglabātas prasības, ko piemēro grupām ar filiālēm trešās valstīs.

Klienta uzticamības pārbaude

Lai gan lielākā daļa noteikumu par klienta uzticamības pārbaudi tiek pārņemti no spēkā esošajiem ES NILL/TFN tiesību aktiem, šajā priekšlikumā ir iekļauti vairāki precizējumi un papildu informācija par klientu uzticamības pārbaudi. Precizēts klientu uzticamības pārbaudes pamatmērķis — iegūt pietiekamas zināšanas par klientiem, lai atbildīgie subjekti varētu noteikt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, kas saistīti ar darījuma attiecībām vai gadījuma rakstura darījumiem, un izlemt, kādi attiecīgi mazināšanas pasākumi ir jāpiemēro. Paredzēti konkrētāki un sīkāk izstrādāti noteikumi par klienta identifikāciju un klienta identitātes pārbaudi. Precizēti nosacījumi elektronisko identifikācijas līdzekļu izmantošanai, kas noteikti Regulā (ES) Nr. 910/2014[20]. *AMLA* tiek pilnvarota un tai tiek uzdots izstrādāt regulatīvus tehniskos standartus (RTS) par standartizētām datu kopām, lai identificētu fiziskas un juridiskas personas; šajos RTS tiks iekļauti konkrēti vienkāršoti klientu uzticamības pārbaudes pasākumi, kurus atbildīgie subjekti var īstenot zemāka riska situācijās, kas identificētas pārvalstiska līmeņa riska novērtējumā, kuru izstrādāt ir uzdots Komisijai. Sīkāk izklāstīti noteikumi par vienkāršotiem un uzlabotiem uzticamības pārbaudes pasākumiem.

Politika attiecībā uz trešām valstīm

Politika attiecībā uz trešām valstīm tiek pielāgota, pamatojoties uz četriem pīlāriem. Komisija noteiks trešās valstis, vai nu ņemot vērā attiecīgā starptautiskā standartu noteicēja (*FATF*) veikto publisko identifikāciju, vai pamatojoties uz savu autonomo novērtējumu. Uz Komisijas noteiktajām trešām valstīm attieksies divi dažādi seku kopumi, kas ir samērīgi ar risku, ko tie rada Savienības finanšu sistēmai: i) trešām valstīm, kurām piemēro visus pastiprinātas uzticamības pārbaudes pasākumus un papildu konkrētām valstīm paredzētus pretpasākumus; un ii) trešāsm valstīm, kurām piemēro konkrētām valstīm paredzētus pastiprinātas uzticamības pārbaudes pasākumus. Principā trešās valstis, uz kurām attiecas *FATF* "aicinājums rīkoties", Komisija noteiks kā augsta riska trešās valstis. Tā kā šo valstu NILL/TFN sistēmā joprojām pastāv nopietnas stratēģiskas nepilnības, tām piemēros visus pastiprinātas uzticamības pārbaudes pasākumus, kā arī konkrētām valstīm paredzētus pretpasākumus, lai proporcionāli mazinātu apdraudējumu. Komisija noteiks trešās valstis, kurās ir nepilnības NILL/TFN režīmos, ko *FATF* definē kā tādas, "uz kurām attiecas pastiprināta uzraudzība", un tām piemēros konkrētām valstīm paredzētus pastiprinātas uzticamības pārbaudes pasākumus, kas ir samērīgi ar riskiem. Komisija var arī noteikt trešās valstis, kuras *FATF* nav iekļāvusi sarakstā, bet kuras rada konkrētu apdraudējumu Savienības finanšu sistēmai un uz kurām,

[20] Tostarp grozījumi minētajā regulā, kurus paredz priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko Regulu (ES) Nr. 910/2014 groza attiecībā uz Eiropas digitālās identitātes regulējuma izveidi (COM/2021/281 final).

pamatojoties uz šo apdraudējumu, attieksies vai nu konkrētām valstīm paredzēti pastiprinātas uzticamības pārbaudes pasākumi, vai attiecīgā gadījumā visi pastiprinātie uzticamības pārbaudes pasākumi un pretpasākumi. Novērtējot šo trešo valstu radītā apdraudējuma līmeni, Komisija var pamatoties uz *AMLA* tehniskajām zināšanām. Visbeidzot, *AMLA* izstrādās pamatnostādnes par NILL/TF riskiem, tendencēm un metodēm, kurām nav konkrētas valsts dimensijas, bet kuras drīzāk izriet no ģeogrāfiskiem apgabaliem ārpus Savienības, un attiecīgi konsultēs atbildīgos subjektus par iespēju īstenot pasākumus to mazināšanai. Šī pārskatītā pieeja trešām valstīm tiecas nodrošināt, lai tiktu efektīvi mazināti ārējie apdraudējumi Savienības finanšu sistēmai un pienācīgai iekšējā tirgus darbībai, īstenojot saskaņotu pieeju ES līmenī un nodrošinot lielāku precizitāti un proporcionalitāti, kad tiek noteikta ietekme, ko rada iekļaušana sarakstā un visu risku ņemšana vērā.

Politiski redzamas personas (PRP)

Noteikumi par PRP ir balstīti uz pašreizējiem NILL/TFN tiesību aktiem, un dalībvalstīm ir pienākums izveidot sarakstu ar funkcijām, kas to teritorijā piešķir PRP statusu, un pienākumiem atbildīgajiem subjektiem piemērot PRP paplašinātus klientu uzticamības pārbaudes pasākumus atkarībā no riska pakāpes. Prasības personām, kuras vairs neieņem nozīmīgus publiskus amatus, ir noteiktas tiesību aktos.

Paļaušanās un ārpakalpojumi

Pamatojoties uz pašreizējiem noteikumiem, priekšlikumā precizēti attiecīgie nosacījumi, lai varētu paļauties uz klientu uzticamības pārbaudēm, kuras jau veikuši citi atbildīgie subjekti, un nodot funkcijas ārpakalpojumos citiem subjektiem vai pakalpojumu sniedzējiem. Priekšlikumā tiek saglabāts noteikums, ka galīgo atbildību par noteikumu ievērošanu jebkurā gadījumā uzņemas atbildīgais subjekts. Ir jāpiemēro uz risku balstīta pieeja, un uz pakalpojumu sniedzējiem, kuru galvenā mītne atrodas augsta riska trešās valstīs, valstīs ar vāju atbilstību, kā arī jebkurā citā valstī, kas rada apdraudējumu Savienības finanšu sistēmai, nedrīkst paļauties vai nodot tiem kādas funkcijas ārpakalpojumā.

Informācija par faktiskajiem īpašniekiem

Priekšlikumā iekļautie noteikumi attiecībā uz informāciju par faktiskajiem īpašniekiem balstās uz pašreizējiem ES NILL/TFN tiesību aktiem, tostarp faktisko īpašumtiesību jēdziens un prasība visiem korporatīvajiem subjektiem un citām juridiskajām personām iegūt un glabāt atbilstīgu, precīzu un aktuālu informāciju par faktiskajiem īpašniekiem. Ir sīkāk izstrādāti noteikumi, kā identificēt korporatīvo subjektu un citu juridisko personu faktisko(-os) īpašnieku(-us), un noteikta saskaņota pieeja faktisko īpašnieku identificēšanai. Attiecībā uz tieši izveidotiem trastiem un citām līdzīgām juridiskām personām vai veidojumiem tiek paredzēti noteikumi, lai līdzīgās situācijās nodrošinātu faktisko īpašnieku konsekventu identificēšanu visās dalībvalstīs, tostarp Komisija tiek pilnvarota pieņemt īstenošanas aktu. Priekšlikumā ir iekļautas informācijas izpaušanas prasības akcionāru pārstāvjiem un direktoru pārstāvjiem, kā arī tiek ieviesti pienākumi reģistrēt viņu faktiskos īpašniekus Savienībā saistībā ar juridiskām personām ārpus ES, kuras vai nu sāk darījuma attiecības ar ES atbildīgo subjektu, vai iegādājas nekustamo īpašumu Savienībā.

Ziņošanas pienākumi

Noteikumi par aizdomīgu darījumu paziņošanu finanšu ziņu vākšanas vienībām (vai pašregulējuma struktūrai ja dalībvalsts tādu paredzētu) ir balstīti uz pašreizējiem ES NILL/TFN tiesību aktiem. Tiek paredzēti skaidrāki noteikumi par to, kā identificēt darījumus. Lai atbildīgajiem subjektiem atvieglotu ziņošanas pienākumu izpildi un nodrošinātu finanšu ziņu vākšanas vienību analītisko pasākumu efektīvāku darbību un sadarbību, *AMLA* izstrādās

īstenošanas tehnisko standartu projektus, kurā precizēs kopīgu veidni ziņošanai par aizdomīgiem darījumiem, lai to izmantotu kā vienotu paraugu visā ES.

Datu aizsardzība

ES Vispārīgā datu aizsardzības regula (Regula (ES) 2016/679) piemērojama persondatu apstrādei šā priekšlikuma nolūkiem. Priekšlikumā precizēti nosacījumi, ko piemēro noteiktu kategoriju sensitīvāku persondatu apstrādei, kuru īsteno atbildīgie subjekti. Noteiktu persondatu ieraksti atbildīgajiem subjektiem ir jāglabā piecus gadus.

Pasākumi uzrādītāja instrumentu ļaunprātīgas izmantošanas risku mazināšanai

Priekšlikumā ir iekļauts noteikums, kas neļauj preču vai pakalpojumu tirgotājiem pieņemt skaidras naudas maksājumus, kuru summa pārsniedz 10 000 EUR par vienu pirkumu, un vienlaikus ļauts dalībvalstīm saglabāt zemāku maksimālo apjomu attiecībā uz liela apmēra skaidras naudas darījumiem. Šis maksimālais apjoms neattiecas uz privātiem darījumiem starp privātpersonām. Komisijai trīs gadu laikā pēc ierosinātās regulas piemērošanas jāizvērtē ieguvumi un ietekme, ko radītu minētās robežvērtības turpmāka pazemināšana. Anonīmu kriptoaktīvu maku nodrošināšana un glabāšana tiek aizliegta. Uzņēmumiem, kuri netiek kotēti biržā, tiek aizliegts emitēt uzrādītāja akcijas, un minētās akcijas tiem ir jāreģistrē. Uzrādītāja akciju orderu emisija tiek atļauta tikai starpniecības ietvaros.

Nobeiguma noteikumi

Paredzēti noteikumi, lai Komisija varētu pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar Līguma 290. pantu. Regula stāsies spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Oficiālajā Vēstnesī* un kļūs piemērojama trīs gadus pēc tās stāšanās spēkā. Komisijai šī regula jāpārskata un jāizvērtē piecu gadu laikā pēc tās piemērošanas un pēc tam reizi trijos gados.

2021/0239 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību, jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu[1],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[2],

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849[3] ir galvenais juridiskais instruments, ko izmanto, lai nepieļautu Savienības finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai. Minētajā direktīvā ir noteikts visaptverošs tiesiskais regulējums, kurš vēl vairāk tika nostiprināts ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/843[4], pievēršoties jauniem riskiem un palielinot faktisko īpašumtiesību pārredzamību. Pieredze liecina, ka, neraugoties uz tās sasniegumiem, būtu jāveic turpmāki uzlabojumi, lai pienācīgi mazinātu riskus un efektīvi atklātu noziedzīgus mēģinājumus ļaunprātīgi izmantot Savienības finanšu sistēmu noziedzīgiem mērķiem.

2) Galvenā problēma, kas konstatēta saistībā ar Direktīvas (ES) 2015/849 noteikumu piemērošanu, nosakot pienākumus privātā sektora dalībniekiem, tā sauktajiem atbildīgajiem subjektiem, ir šo noteikumu tieša nepiemērojamība un pieejas

---

1 OV C [...], [...], [...]. lpp.

2 OV C [...], [...], [...]. lpp.

3 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

4 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/843 (2018. gada 30. maijs), ar ko groza Direktīvu (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Direktīvas 2009/138/EK un 2013/36/ES (OV L 156, 19.6.2018., 43. lpp.).

sadrumstalotība dažādās valstīs. Lai gan šie noteikumi ir pastāvējuši un attīstījušies trīs gadu desmitus, tie joprojām tiek īstenoti tādā veidā, kas pilnībā neatbilst integrēta iekšējā tirgus prasībām. Tādēļ, lai panāktu vēlamo piemērošanas vienveidību, jaunajā regulā ir jāiekļauj noteikumi par jautājumiem, kurus pašlaik reglamentē Direktīva (ES) 2015/849, lai attiecīgie atbildīgie subjekti tos varētu tieši piemērot.

3) Šis jaunais instruments ir daļa no visaptveroša tiesību aktu kopuma, kura mērķis ir stiprināt Savienības NILL/TFN regulējumu. Šis instruments, Direktīva *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Sestajai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas direktīvai — COM/2021/423 final]*, Regula *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Regulas (ES) 2015/847 pārstrādātajai redakcijai — COM/2021/422 final]* un Regula *[ievietot atsauci uz priekšlikumu izveidot Iestādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai — COM/2021/421 final]* kopā veidos tiesisko regulējumu, kas reglamentēs NILL/TFN prasības, kuras jāizpilda atbildīgajiem subjektiem un kuras ir Savienības NILL/TFN institucionālās sistēmas pamatā, tostarp izveidojot Iestādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai (*AMLA*).

4) Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un teroristu finansēšana parasti tiek īstenota starptautiskā vidē. Pasākumiem, kas pieņemti Savienības līmenī, neņemot vērā starptautisko koordināciju un sadarbību, būtu ļoti ierobežota ietekme. Tāpēc pasākumiem, ko minētajā jomā pieņem Savienība, vajadzētu būt saderīgiem ar darbībām, ko veic starptautiskā līmenī, un vismaz tikpat stingriem. Savienības rīcībā būtu jo īpaši jāturpina ņemt vērā Finanšu darījumu darba grupas (*FATF*) ieteikumi un instrumenti, ko izstrādājušas citas starptautiskās struktūras, kuras cīnās pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu. Lai cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu padarītu vēl efektīvāku, attiecīgie Savienības tiesību akti vajadzības gadījumā būtu jāpielāgo *FATF* 2012. gada februārī pieņemtajiem Starptautiskajiem standartiem par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, teroristu finansēšanas un ieroču izplatīšanas apkarošanu (“pārskatītie *FATF* ieteikumi”) un turpmākajiem minēto standartu grozījumiem.

5) Pēc Direktīvas (ES) 2015/849 pieņemšanas nesenās norises Savienības krimināltiesību sistēmā ir veicinājušas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu un teroristu finansēšanas aktīvāku novēršanu un apkarošanu. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1673[5] ir radījusi vienotu izpratni par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas noziegumiem un predikatīvajiem nodarījumiem. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2017/1371[6] tika definēti finanšu noziegumi, kas ietekmē Savienības finansiālās intereses un kas arī jāuzskata par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas predikatīviem nodarījumiem.

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/541[7] ir radījusi vienotu izpratni par nelikumīgi teroristu finansēšanas noziegumiem. Tā kā šie jēdzieni tagad ir precizēti Savienības krimināltiesībās, vairs nav nepieciešams, lai Savienības NILL/TFN noteikumos tiktu definēta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana, tās

5 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1673 (2018. gada 23. oktobris) par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanu ar krimināltiesībām (OV L 284, 12.11.2018., 22. lpp.).

6 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1371 (2017. gada 5. jūlijs) par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības (OV L 198, 28.7.2017., 29. lpp.).

7 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/541 (2017. gada 15. marts) par terorisma apkarošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/475/TI un groza Padomes Lēmumu 2005/671/TI (OV L 88, 31.3.2017., 6. lpp.).

predikatīvie nodarījumi vai teroristu finansēšana. Toties Savienības NILL/TFN regulējumam ir pilnīgi jāsaskan ar Savienības krimināltiesību regulējumu.

6) Tehnoloģijas turpina attīstīties, piedāvājot privātajam sektoram iespējas izstrādāt jaunus produktus un sistēmas, lai apmainītos ar līdzekļiem vai vērtību. Lai gan tā ir pozitīva parādība, tā var radīt jaunus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, jo noziedzniekiem nepārtraukti izdodas atrast veidus, kā izmantot vājās vietas, lai paslēptu un pārvietotu nelikumīgos līdzekļus pa visu pasauli. Kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējus un kolektīvās finansēšanas platformas var ļaunprātīgi izmantot kā jaunus kanālus nelikumīgai naudas apritei, un tie ir piemēroti šādas aprites atklāšanai un risku mazināšanai. Tādēļ Savienības tiesību aktu darbības joma būtu jāpaplašina, iekļaujot tajā arī šos subjektus saskaņā ar jaunākajām izmaiņām *FATF* standartos attiecībā uz kriptoaktīviem.

7) Iestādēm un personām, uz kurām attiecas šī regula, ir būtiska nozīme kā Savienības finanšu sistēmas vārtziņiem, tādēļ tām jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai īstenotu šīs regulas prasības, nepieļaujot to, ka noziedznieki legalizē ieņēmumus no savām nelikumīgajām darbībām vai finansē teroristu darbības. Jāveic arī pasākumi, lai mazinātu risku, ka netiks piemērotas mērķtiecīgās finanšu sankcijas vai notiks izvairīšanās no tām.

8) Finanšu darījumi var notikt arī vienas un tās pašas grupas ietvaros, lai pārvaldītu grupas finanses. Tomēr šādi darījumi netiek veikti attiecībā uz klientiem, un tiem nav jāpiemēro NILL/TFN pasākumi. Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, jāatzīst, ka šī regula neattiecas uz finanšu darbībām vai citiem finanšu pakalpojumiem, ko grupas dalībnieki sniedz citiem šīs grupas dalībniekiem.

9) Uz neatkarīgiem juridisko profesiju pārstāvjiem šī regula jāattiecina tad, kad viņi iesaistās finansiālos vai korporatīvos darījumos, tostarp sniedz konsultācijas nodokļu jautājumos, kur pastāv risks, ka minēto juridisko profesiju pārstāvju pakalpojumus var pretlikumīgi izmantot noziedzīgā darbībā gūtu ieņēmumu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai. Tomēr jāparedz atbrīvojumi no jebkura pienākuma paziņot informāciju, kas iegūta tiesvedības laikā vai arī pirms vai pēc tās, kā arī izvērtējot juridisko stāvokli klientam, uz kuru jāattiecina juridiska privilēģija. Tādējādi uz juridiskajām konsultācijām arī turpmāk būtu jāattiecina pienākums neizpaust dienesta noslēpumu, izņemot gadījumus, kad juridiskās profesijas pārstāvis pats piedalās nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanā vai teroristu finansēšanā, juridisko konsultāciju nolūks ir legalizēt nelikumīgi iegūtus līdzekļus vai finansēt teroristus vai juridiskās profesijas pārstāvis zina, ka klients meklē juridisko konsultāciju, lai legalizētu nelikumīgi iegūtus līdzekļus vai finansētu teroristus.

10) Lai nodrošinātu Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ("Harta") garantēto tiesību ievērošanu, to revidentu, ārštata grāmatvežu un nodokļu konsultantu gadījumā, kuriem dažās dalībvalstīs ir tiesības aizstāvēt vai pārstāvēt klientu tiesvedībā vai izvērtēt klienta juridisko stāvokli, uz informāciju, ko tie ieguvuši, pildot minētos uzdevumus, nebūtu jāattiecina ziņošanas pienākums.

11) Direktīva (ES) 2018/843 bija pirmais juridiskais instruments, ar kuru risināja nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, ko Savienībā rada kriptoaktīvi. Tā paplašināja NILL/TFN regulējuma darbības jomu, iekļaujot tajā divu veidu kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējus — valūtas maiņas pakalpojumu sniedzējus, kuri veic virtuālo valūtu un bezseguma valūtu apmaiņu, un maka glabāšanas pakalpojumu sniedzējus. Ņemot vērā straujo tehnoloģiju attīstību un izmaiņas *FATF* standartos, šī pieeja ir jāpārskata. Pirmais solis, lai pabeigtu un

atjauninātu Savienības tiesisko regulējumu, ir paveikts ar Regulu *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Regulai par kriptoaktīvu tirgiem un ar ko groza Direktīvu (ES) 2019/1937 — COM/2020/593 final]*, kas nosaka prasības kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējiem, kuri vēlas pieprasīt atļauju sniegt savus pakalpojumus vienotajā tirgū. Tā arī ievieš kriptoaktīvu un kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzēju definīcijas, kas aptver plašāku darbību klāstu. Uz kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējiem, kuriem piemēro Regulu *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Regulai par kriptoaktīvu tirgiem un ar ko groza Direktīvu (ES) 2019/1937 — COM/2020/593 final]*, būtu jāattiecina arī šī regula, lai mazinātu risku, ka kriptoaktīvi tiks ļaunprātīgi izmantoti nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai.

12) Kolektīvās finansēšanas platformu neaizsargātība pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem ir horizontāla un ietekmē iekšējo tirgu kopumā. Līdz šim dalībvalstis ir izmantojušas atšķirīgas pieejas šo risku pārvaldībai. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1503[8] visā Savienībā saskaņo regulatīvo pieeju ieguldījumiem darījumdarbībā un kolektīvo aizdevumu platformām un nodrošina, ka ir ieviesti atbilstīgi un saskaņoti aizsardzības pasākumi iespējamo nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku novēršanai. Šie pasākumi ietver prasības attiecībā uz līdzekļu un maksājumu pārvaldību saistībā ar visiem finanšu darījumiem, kas tiek veikti minētajās platformās. Kolektīvās finansēšanas pakalpojumu sniedzējiem šādu darījumu veikšanai ir vai nu jāpieprasa licence, vai jāsadarbojas ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju vai kredītiestādi. Regula paredz arī aizsardzības pasākumus atļauju piešķiršanas procedūrā, vadības labas reputācijas novērtēšanā un projektu īpašnieku uzticamības pārbaudes procedūrās. Komisijai ziņojumā par minēto regulu līdz 2023. gada 10. novembrim ir jānovērtē, vai var būt nepieciešami papildu aizsardzības pasākumi. Tādēļ ir pamatoti nepiemērot Savienības NILL/TFN tiesību aktus kolektīvās finansēšanas platformām, kas licencētas saskaņā ar Regulu (ES) 2020/1503.

13) Kolektīvās finansēšanas platformas, kas nav licencētas saskaņā ar Regulu (ES) 2020/1503, pašlaik vai nu netiek regulētas, vai arī tām tiek piemērotas atšķirīgas regulatīvās pieejas, tostarp attiecībā uz noteikumiem un procedūrām, ar kurām novērš nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus. Lai ieviestu konsekvenci un nodrošinātu, ka šajā vidē nepastāv nekontrolēti riski, ir nepieciešams, lai visām kolektīvās finansēšanas platformām, kuras nav licencētas saskaņā ar Regulu (ES) 2020/1503 un uz kurām tādēļ neattiecas tajā noteiktie aizsardzības pasākumi, tiktu piemēroti Savienības NILL/TFN noteikumi, lai mazinātu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus.

14) Direktīvā (ES) 2015/849 ir paredzēti pasākumi, ar kuriem mazināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, ko rada liela apmēra skaidras naudas maksājumi, nosakot, ka arī personas, kas tirgo preces, ir atbildīgie subjekti, kad tās veic vai saņem maksājumus skaidrā naudā, kas pārsniedz 10 000 EUR, un vienlaikus atļauts dalībvalstīm ieviest stingrākus pasākumus. Šāda pieeja ir izrādījusies neefektīva, ņemot vērā slikto izpratni par NILL/TFN prasībām un to nepietiekamo piemērošanu, uzraudzības trūkumu un ierobežoto skaitu aizdomīgo darījumu, kas paziņoti finanšu ziņu vākšanas vienībai. Lai pietiekami mazinātu riskus, kas izriet no lielu skaidras naudas summu ļaunprātīgas izmantošanas, jānosaka Savienības mēroga

[8] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1503 (2020. gada 7. oktobris) par Eiropas kolektīvās finansēšanas pakalpojumu sniedzējiem uzņēmējdarbībai un ar ko groza Regulu (ES) 2017/1129 un Direktīvu (ES) 2019/1937 (OV L 347, 20.10.2020., 1. lpp.).

ierobežojums liela apmēra skaidras naudas darījumiem, kas pārsniedz 10 000 EUR. Tādējādi personām, kas tirgo preces, vairs nedrīkstētu piemērot NILL/TFN pienākumus.

15) Dažas preču tirgotāju kategorijas ir īpaši pakļautas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem, jo mazās, viegli pārvietojamās preces, ar kurām viņi tirgojas, ir ļoti vērtīgas. Šā iemesla dēļ personām, kas nodarbojas ar dārgmetālu un dārgakmeņu tirdzniecību, būtu jāpiemēro NILL/TFN prasības.

16) Ieguldījumu migrācijas operatori ir privāti uzņēmumi, struktūras vai personas, kas trešo valstu valstspiederīgo vārdā darbojas vai mijiedarbojas tieši ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm vai sniedz starpniecības pakalpojumus trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri vēlas iegūt uzturēšanās tiesības dalībvalstī apmaiņā pret jebkāda veida ieguldījumiem, tostarp kapitāla pārvedumiem, īpašuma iegādi vai īri, ieguldījumiem valsts obligācijās, ieguldījumiem korporatīvos subjektos, ziedojumiem vai dāvinājumiem darbībām, kas veicina sabiedrības labumu, un iemaksām valsts budžetā. Ieguldītāju uzturēšanās shēmas rada riskus un neaizsargātību saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, korupciju un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas. Šos riskus pastiprina pārrobežu tiesības, kas saistītas ar uzturēšanos dalībvalstī. Tādēļ ir nepieciešams, lai uz ieguldījumu migrācijas operatoriem attiektos NILL/TFN pienākumi. Šo regulu nedrīkst piemērot ieguldītāju pilsonības shēmām, kuru rezultātā tiek iegūta pilsonība apmaiņā pret šādiem ieguldījumiem, jo minētās shēmas ir jāuzskata par tādām, kas apdraud Savienības pilsonības pamatuzdevumu un patiesu sadarbību starp dalībvalstīm.

17) Patēriņa un hipotekāro kredītu kreditoriem un starpniekiem, kas nav kredītiestādes vai finanšu iestādes, NILL/TFN prasības Savienības līmenī nav piemērotas, taču tiem bija jāpilda šādi pienākumi vairākās dalībvalstīs, jo uz viņiem attiecas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riski. Atkarībā no darījumdarbības modeļa šādiem patēriņa un hipotekāro kredītu kreditoriem un starpniekiem var rasties liels nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risks. Ir svarīgi nodrošināt, lai uz subjektiem, kuri veic līdzīgas darbības, kas ir pakļautas minētajiem riskiem, attiektos NILL/TFN prasības neatkarīgi no tā, vai tie ir uzskatāmi par kredītiestādēm vai finanšu iestādēm. Tādēļ ir lietderīgi iekļaut patēriņa un hipotekāro kredītu kreditorus un starpniekus, kuri nav kredītiestādes vai finanšu iestādes, bet kuri savas darbības rezultātā ir pakļauti nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem.

18) Lai nodrošinātu konsekventu pieeju, ir jāprecizē, uz kuriem ieguldījumu nozares subjektiem attiecas NILL/TFN prasības. Lai gan kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi jau bija iekļauti Direktīvas (ES) 2015/849 darbības jomā, ir jāsaskaņo attiecīgā terminoloģija ar pašreizējiem Savienības ieguldījumu fondu tiesību aktiem, proti, ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/65/EK[9] un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/61/ES[10]. Tā kā fondus var veidot bez juridiskas personas statusa, šīs regulas darbības jomā ir jāiekļauj arī to pārvaldītāji. NILL/TFN prasības būtu jāpiemēro neatkarīgi no tā, kādā veidā katra fonda daļas vai ieguldījumu apliecības tiek darītas pieejamas iegādei Savienībā, tostarp gadījumos, kad šīs daļas

[9] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

[10] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.).

vai ieguldījumu apliecības tiek tieši vai netieši piedāvātas ieguldītājiem, kas ir iedibināti Savienībā, vai tiek izvietotas pie šādiem ieguldītājiem pēc pārvaldnieka iniciatīvas vai pārvaldnieka vārdā.

19) NILL/TFN prasības ir svarīgi piemērot samērīgi, un jebkādu prasību noteikšanai jābūt samērīgai ar pienākumiem, kas atbildīgajiem subjektiem var būt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanā. Tādēļ dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai saskaņā ar šīs regulas riska pamatpieeju atbrīvot noteiktus operatorus no NILL/TFN prasībām, ja to veiktās darbības rada zemus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus un ja šīs darbības pēc savas būtības ir ierobežotas. Lai nodrošinātu šādu atbrīvojumu pārredzamu un konsekventu piemērošanu visā Savienībā, būtu jāievieš mehānisms, kas ļautu Komisijai pārbaudīt piešķiramo atbrīvojumu nepieciešamību. Komisijai arī reizi gadā būtu jāpublicē šādi atbrīvojumi *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

20) Konsekvents noteikumu kopums par iekšējām sistēmām un kontroli, kas attiecas uz visiem atbildīgajiem subjektiem, kuri darbojas iekšējā tirgū, stiprinās NILL/TFN atbilstību un padarīs uzraudzību efektīvāku. Lai nodrošinātu pietiekamu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku mazināšanu, atbildīgajiem subjektiem būtu jāievieš iekšējās kontroles sistēma, kas ietver risku analīzē pamatotu politiku, kontroles pasākumus un procedūras, kā arī jāveic skaidra pienākumu sadale visā organizācijā. Saskaņā ar šajā regulā uz risku balstīto pieeju minētajai politikai, kontrolei un procedūrām vajadzētu būt samērīgām ar atbildīgā subjekta būtību un lielumu, un atbilst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem, ar ko subjekts saskaras.

21) Lai pareizi piemērotu uz risku balstītu pieeju, atbildīgajiem subjektiem ir jāidentificē raksturīgie nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riski, ar kuriem tie saskaras saistībā ar savu darījumdarbību, lai tos efektīvi mazinātu un nodrošinātu, ka to politika, procedūras un iekšējā kontrole ir piemērotas minēto raksturīgo risku novēršanai. To darot, atbildīgajiem subjektiem jāņem vērā savu klientu iezīmes, piedāvātie produkti, pakalpojumi vai darījumi, attiecīgās valstis vai ģeogrāfiskie apgabali un izmantotie izplatīšanas kanāli. Ņemot vērā risku mainīgumu, šāds riska novērtējums regulāri jāatjaunina.

22) Ir lietderīgi ņemt vērā mazāku atbildīgo subjektu iezīmes un vajadzības un nodrošināt režīmu, kas ir atbilstīgs to īpašajām vajadzībām un darījumdarbības būtībai. Tostarp ir iespējams dažus atbildīgos subjektus atbrīvot no riska novērtēšanas, ja ir pietiekami izprasti riski, kas saistīti ar nozari, kurā subjekts darbojas.

23) *FATF* ir izstrādājusi standartus jurisdikcijām, lai tās varētu identificēt un novērtēt riskus, kas saistīti ar iespēju, ka mērķtiecīgās finanšu sankcijas, kas saistītas ar ieroču izplatīšanas finansēšanu, netiks īstenotas vai tiks apietas, un rīkoties, lai mazinātu šos riskus. Šie jaunie standarti, ko patlaban ir ieviesusi *FATF*, neaizstāj un neapdraud spēkā esošās stingrās prasības valstīm īstenot mērķtiecīgās finanšu sankcijas, ievērojot attiecīgos ANO Drošības padomes noteikumus par masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanas un tās finansēšanas novēršanu, apkarošanu un pārtraukšanu. Šie pašreizējie pienākumi, kas Savienības līmenī īstenoti ar Padomes Lēmumiem 2010/413/KĀDP[11] un (KĀDP) 2016/849[12], kā arī ar Padomes

[11] 2010/413/KĀDP — Padomes Lēmums (2010. gada 26. jūlijs), ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 195, 27.7.2010., 39. lpp.).

[12] Padomes Lēmums (KĀDP) 2016/849 (2016. gada 27. maijs) par ierobežojošiem pasākumiem pret Korejas Tautas Demokrātisko Republiku un ar ko atceļ Lēmumu 2013/183/KĀDP (OV L 141,

Regulām (ES) Nr. 267/2012[13] un (ES) 2017/1509[14], joprojām ir stingros noteikumos pamatoti pienākumi, kas ir saistoši visām fiziskajām un juridiskajām personām Savienībā.

24) Lai ņemtu vērā jaunākās norises starptautiskā līmenī, ar šo regulu tiek ieviesta prasība identificēt, izprast, pārvaldīt un mazināt riskus, kas saistīti ar iespēju, ka atbildīgā subjekta līmenī netiks īstenotas vai tiks apietas mērķtiecīgas finanšu sankcijas, kas saistītas ar ieroču izplatīšanas finansēšanu.

25) Ir svarīgi, lai atbildīgie subjekti savā vadības līmenī veiktu visus pasākumus, kas nepieciešami iekšējās politikas, kontroles pasākumu un procedūru īstenošanai un NILL/TFN prasību izpildei. Lai gan par atbildīgā subjekta politikas, kontroles un procedūru īstenošanas atbildīgo personu ir jāizraugās kāds augstākās vadības pārstāvis, galīgā atbildība par NILL/TFN prasību izpildi ir jāuzņemas subjekta pārvaldes struktūrai. Uzdevumi, kas saistīti ar atbildīgā subjekta NILL/TFN politikas, kontroles un procedūru īstenošanu ikdienā, jāuztic atbilstības uzraudzības amatpersonai.

26) Lai efektīvi īstenotu NILL/TFN pasākumus, ir arī svarīgi, lai atbildīgo subjektu darbinieki, kā arī to aģenti un izplatītāji, kuriem ir pienākums šos pasākumus īstenot, izprastu prasības un iekšējo politiku, kontroles pasākumus un procedūras, kas ir ieviesti subjekta organizācijā. Atbildīgajiem subjektiem šajā nolūkā būtu jāievieš pasākumi, tostarp jāizstrādā mācību programmas.

27) Fiziskajām personām, kurām uzticēti uzdevumi saistībā ar atbildīgā subjekta atbilstību NILL/TFN prasībām, ir jāveic prasmju, zināšanu, pieredzes, godprātības un uzvedības novērtējums. Ja darbinieki pilda uzdevumus, kas saistīti ar atbildīgā subjekta atbilstību NILL/TFN regulējumam attiecībā uz klientiem, ar kuriem viņiem ir ciešas privātas vai profesionālas attiecības, tas var izraisīt interešu konfliktus un apdraudēt sistēmas integritāti. Tādēļ šādās situācijās attiecībā uz minētajiem klientiem vajadzētu liegt darbiniekiem pildīt jebkādus uzdevumus, kas saistīti ar atbildīgā subjekta atbilstību NILL/TFN regulējumam.

28) Lai stabili un efektīvi pārvaldītu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus grupas ietvaros, ir svarīgi konsekventi īstenot grupas līmeņa NILL/TFN politiku un procedūras. Šajā nolūkā mātesuzņēmumam būtu jāpieņem un jāīsteno grupas līmeņa politika, kontrole un procedūras. Atbildīgajiem subjektiem grupas ietvaros jāprasa apmainīties ar informāciju, ja šāda apmaiņa ir svarīga, lai novērstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu. Informācijas apmaiņai būtu jāsniedz pietiekamas garantijas attiecībā uz konfidencialitāti, datu aizsardzību un informācijas izmantošanu. *AMLA* uzdevums būtu izstrādāt regulatīvo standartu projektus, kuros noteiktas obligātās prasības grupas līmeņa procedūrām un politikai, tostarp izstrādāt obligātos standartus informācijas apmaiņai grupas ietvaros

---

28.5.2016., 79. lpp.).

13 Padomes Regula (ES) Nr. 267/2012 (2012. gada 23. marts) par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV L 88, 24.3.2012., 1. lpp.).

14 Padomes Regula (ES) 2017/1509 (2017. gada 30. augusts) par ierobežojošiem pasākumiem pret Korejas Tautas Demokrātisko Republiku un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 329/2007 (OV L 224, 31.8.2017., 1. lpp.).

un noteikt uzdevumus un pienākumus mātesuzņēmumiem, kas paši nav atbildīgie subjekti.

29) Papildus grupām pastāv arī citas struktūras, piemēram, tīkli vai partnerības, kurās atbildīgajiem subjektiem var būt kopīgas īpašumtiesības, pārvaldība un atbilstības uzraudzības kontrole. Lai nodrošinātu vienlīdzīgus apstākļus visās nozarēs, vienlaikus nepieļaujot to pārslogošanu, *AMLA* jāapzina situācijas, kad šīm struktūrām jāpiemēro līdzīga grupas līmeņa politika.

30) Ir gadījumi, kad atbildīgo subjektu filiāles un meitasuzņēmumi atrodas trešās valstīs, kurās NILL/TFN obligātās prasības, tostarp datu aizsardzības pienākumi, ir mazāk stingri nekā Savienības NILL/TFN regulējumā. Šādos gadījumos un lai pilnīgi novērstu Savienības finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai, kā arī lai nodrošinātu visaugstāko persondatu aizsardzības standartu Savienības iedzīvotājiem, šīm filiālēm un meitasuzņēmumiem jāievēro NILL/TFN prasības, kas noteiktas Savienības līmenī. Ja trešās valsts tiesību akti nepieļauj šo prasību izpildi, piemēram, ierobežojot grupas iespējas piekļūt, apstrādāt vai apmainīties ar informāciju, jo minētās trešās valsts tiesību akti paredz nepietiekamu datu vai banku noslēpuma aizsardzības līmeni, atbildīgajiem subjektiem jāveic papildu pasākumi, lai nodrošinātu, ka minētajā valstī esošās filiāles un meitasuzņēmumi efektīvi pārvalda riskus. *AMLA* būtu jāuztic uzdevums izstrādāt tehnisko standartu projektus, kuros norādīti šādu papildu pasākumu veids.

31) Prasības attiecībā uz klientu uzticamības pārbaudēm ir būtiskas, lai nodrošinātu, ka atbildīgie subjekti identificē, pārbauda un uzrauga savas darījuma attiecības ar klientiem saistībā ar viņu radīto nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku. Potenciālo un pašreizējo klientu datu precīza identificēšana un pārbaude ir būtiska, lai izprastu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, kas saistīti ar klientiem, neatkarīgi no tā, vai klienti ir fiziskas vai juridiskas personas.

32) Savienībā ir jāpanāk vienots un augsts klientu uzticamības pārbaudes standarts, piemērojot saskaņotas prasības attiecībā uz klientu identificēšanu un viņu identitātes pārbaudi, kā arī samazinot atšķirības starp valstīm, lai nodrošinātu vienlīdzīgus apstākļus visā iekšējā tirgū un noteikumu konsekventu piemērošanu visā Savienībā. Vienlaikus ir būtiski, lai atbildīgie subjekti piemērotu klientu uzticamības pārbaudes prasības uz risku pamatotā veidā. Uz risku balstītā pieeja nerada atbildīgajiem subjektiem iespēju piemērot neatbilstoši iecietīgu risinājumu. Tā paredz lēmumu pieņemšanu, pamatojoties uz pierādījumiem, lai efektīvāk vērstos pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem, ar kuriem saskaras Savienība un tie, kas tajā darbojas.

33) Nedrīkstētu prasīt, lai atbildīgie subjekti piemērotu uzticamības pārbaudes pasākumus klientiem, kas veic gadījuma rakstura vai saistītus darījumus, kuru vērtība ir zemāka par noteiktu vērtību, ja vien nerodas aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu. Tā kā 10 000 EUR robežvērtība attiecas uz lielāko daļu gadījuma rakstura darījumu, atbildīgajiem subjektiem, kuri darbojas nozarēs vai veic darījumus, kas rada lielāku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku, jāveic klientu uzticamības pārbaude arī darījumiem, kas nesasniedz šo robežvērtību. Lai identificētu šīs nozares vai darījumus, kā arī pietiekamas robežvērtības šīm nozarēm vai darījumiem, *AMLA* būtu jāizstrādā īpašs regulatīvo tehnisko standartu projekts.

34) Dažu darījumdarbības modeļu pamatā ir princips, ka atbildīgajam subjektam ar tirgotāju ir darījuma attiecības kurās tas piedāvā maksājumu iniciēšanas pakalpojumus, ar kuru starpniecību tirgotājs saņem samaksu par preču vai pakalpojumu sniegšanu, nevis ar tirgotāja klientu, kurš atļauj tirgotājam sniegt maksājumu iniciēšanas pakalpojumu, lai iniciētu kādu atsevišķu vai vienreizēju darījumu. Šādā darījumdarbības modelī atbildīgā subjekta klients NILL/TFN noteikumu nozīmē ir tirgotājs, nevis tirgotāja klients. Tādēļ atbildīgajam subjektam būtu pienākums piemērot klientu uzticamības pārbaudi tirgotājam.

35) Lai gan Direktīvā (ES) 2015/849 zināmā mērā tika saskaņoti dalībvalstu noteikumi klientu identifikācijas pienākumu jomā, tajā netika ietverti sīki izstrādāti noteikumi attiecībā uz procedūrām, kas jāievēro atbildīgajiem subjektiem. Tā kā šim aspektam ir būtiska nozīme nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanā, atbilstīgi uz risku balstītajai pieejai ir lietderīgi ieviest konkrētākus un sīkāk izstrādātus noteikumus par klienta identifikāciju un klienta identitātes pārbaudi attiecībā uz fiziskām vai juridiskām personām, kā arī juridiskiem veidojumiem, piemēram, trastiem vai subjektiem, kuriem saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir tiesībspēja un rīcībspēja.

36) Tehnoloģiju attīstība un digitalizācijas progress ļauj droši un attālināti vai elektroniski identificēt un pārbaudīt potenciālos un esošos klientus, un tas var veicināt klientu uzticamības pārbaudes veikšanu attālināti. Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 910/2014 noteiktie identifikācijas risinājumi un priekšlikums tās grozījumiem attiecībā uz Eiropas digitālās identitātes regulējumu[15] ļauj droši un uzticami identificēt un pārbaudīt gan perspektīvos, gan esošos klientus un var atvieglot attālinātas klientu uzticamības pārbaudes veikšanu. Elektroniskā identifikācija, kā noteikts minētajā regulā, atbildīgajiem subjektiem būtu jāņem vērā un jāizmanto klientu identifikācijas procesā. Ja ir ieviesti piemēroti riska mazināšanas pasākumi, šie identifikācijas līdzekļi var radīt parastu vai pat zemu riska līmeni.

37) Lai nodrošinātu, ka NILL/TFN regulējums novērš nelikumīgu līdzekļu iekļūšanu finanšu sistēmā, atbildīgajiem subjektiem atbilstīgi uz risku balstītajai pieejai pirms darījuma attiecību sākšanas ar potenciālajiem klientiem ir jāveic klientu uzticamības pārbaude. Tomēr, lai lieki neaizkavētu parasto darījumdarbības gaitu, atbildīgie subjekti var ievākt informāciju no potenciālā klienta jau darījuma attiecību veidošanas laikā. Kredītiestādes un finanšu iestādes var iegūt nepieciešamo informāciju no potenciālajiem klientiem, tiklīdz attiecības ir izveidotas, ar nosacījumu, ka darījumi netiek sākti, kamēr klienta uzticamības pārbaudes process nav sekmīgi pabeigts.

38) Noguldītāji, kuru līdzekļi ir ieņēmumi no nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, būtu jāizslēdz no atmaksāšanas, ko paredz noguldījumu garantiju shēma. Lai novērstu nelikumīgu līdzekļu atmaksāšanu šādiem noguldītājiem, kredītiestādēm uzraudzītāju pārraudzībā būtu jāveic klienta uzticamības pārbaude attiecībā uz saviem klientiem, ja kredītiestādes konstatē negatīvu pārbaudes rezultātu vai tā iespējamību vai ja noguldījumi tiek definēti kā nepieejami. Kredītiestādēm būtu jāziņo finanšu ziņu vākšanas vienībām par visiem aizdomīgajiem darījumiem, kas konstatēti, veicot šādu klienta uzticamības pārbaudi.

---

[15] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257,28.8.2014., 73. lpp.) un priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai (ES) Nr. 910/2014, ar ko izveido Eiropas digitālās identitātes regulējumu (COM/2021/281 final).

39) Klienta uzticamības pārbaudes process neaprobežojas tikai ar klienta identificēšanu un klienta identitātes pārbaudi. Pirms darījuma attiecību sākšanas vai gadījuma rakstura darījumu slēgšanas atbildīgajiem subjektiem jānovērtē arī šo darījuma attiecību nolūks un būtība. Pirms līguma noslēgšanas iegūta informācija vai cita informācija par piedāvāto produktu vai pakalpojumu, kas tiek paziņota potenciālajam klientam, var veicināt šā nolūka izpratni. Atbildīgajiem subjektiem vienmēr būtu jāspēj nepārprotami novērtēt paredzamo darījuma attiecību nolūks un būtība. Ja piedāvātais pakalpojums vai produkts ļauj klientiem veikt dažāda veida darījumus vai darbības, atbildīgajiem subjektiem vajadzētu iegūt pietiekamu informāciju par klienta nodomu attiecībā uz šo attiecību paredzamo izmantošanu.

40) Lai nodrošinātu NILL/TFN regulējuma efektivitāti, atbildīgajiem subjektiem regulāri jāpārskata informācija, kas iegūta no klientiem, atbilstīgi uz risku balstītajai pieejai. Atbildīgajiem subjektiem arī jāizveido pārraudzības sistēma, lai atklātu netipiskus darījumus, kas var radīt aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu. Lai nodrošinātu darījumu pārraudzības efektivitāti, atbildīgo subjektu pārraudzības darbībai principā būtu jāaptver visi pakalpojumi un produkti, kas tiek piedāvāti klientiem, un visi darījumi, kas tiek veikti klienta vārdā vai ko klientam piedāvā atbildīgais subjekts. Tomēr ne visi darījumi ir jāpārbauda individuāli. Pārraudzības intensitātei būtu jāievēro uz risku balstītā pieeja, un tā jāveido pēc precīziem un atbilstošiem kritērijiem, jo īpaši, ņemot vērā klientu iezīmes un ar tām saistīto riska līmeni, piedāvātos produktus un pakalpojumus, kā arī attiecīgās valstis vai ģeogrāfiskos apgabalus. *AMLA* būtu jāizstrādā pamatnostādnes, lai nodrošinātu, ka darījuma attiecību un darījumu uzraudzības intensitāte ir pietiekama un samērīga ar riska līmeni.

41) Lai nodrošinātu šīs regulas konsekventu piemērošanu, *AMLA* uzdevums būtu izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektus par klientu uzticamības pārbaudi. Šajos regulatīvajos tehniskajos standartos būtu jānosaka obligātais informācijas kopums, kas jāiegūst atbildīgajiem subjektiem, lai ar klientiem veidotu jaunas darījuma attiecības vai novērtētu pašreizējās attiecības atbilstīgi riska līmenim, kas saistīts ar katru klientu. Turklāt regulatīvo tehnisko standartu projektam būtu jāsniedz pietiekama skaidrība, lai tirgus dalībnieki varētu izstrādāt drošus, pieejamus un novatoriskus līdzekļus, ar ko pārbaudīt klientu identitāti un veikt klienta uzticamības pārbaudi, tostarp attālināti, vienlaikus ievērojot tehnoloģiju neitralitātes principu. Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt šos regulatīvo tehnisko standartu projektus. Šie konkrētie uzdevumi atbilst *AMLA* atbildībai un pienākumiem, kas noteikti Regulā *[ievietot atsauci uz priekšlikumu izveidot Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas iestādi — COM/2021/421 final]*.

42) Klienta uzticamības pārbaudes pasākumu saskaņošanā būtu jātiecas ne tikai panākt konsekventu un konsekventi efektīvu izpratni par riskiem, kas saistīti ar kādu esošo vai potenciālo klientu, neatkarīgi no tā, kur Savienībā šīs darījuma attiecības tiek veidotas, un to saskaņošana palīdzēs sasniegt minēto mērķi. Tai arī būtu jānodrošina, ka informāciju, kas iegūta, veicot klienta uzticamības pārbaudi, atbildīgie subjekti neizmanto, lai veiktu riska mazināšanas pasākumus, kuru rezultātā var apiet citus tiesību aktos noteiktos pienākumus, jo īpaši tos, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/92[16] vai Eiropas Parlamenta un Padomes

[16] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/92/ES (2014. gada 23. jūlijs) par maksājumu kontu tarifu salīdzināmību, maksājumu kontu maiņu un piekļuvi maksājumu kontiem ar pamatfunkcijām (OV L 257, 28.8.2014., 214. lpp.).

Direktīvā 2015/2366[17], nesasniedzot Savienības mērķus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanā. Lai pienācīgi uzraudzītu klienta uzticamības pārbaudes pienākumu ievērošanu, ir svarīgi, lai atbildīgie subjekti reģistrētu veiktās darbības un informāciju, kas iegūta klienta uzticamības pārbaudes procesā, neatkarīgi no tā, vai ar klientiem tiek veidotas jaunas darījuma attiecības un vai tiek iesniegts ziņojums par aizdomīgu darījumu gadījumā, ja tiek atteikts veidot darījuma attiecības. Ja atbildīgais subjekts pieņem lēmumu nestāties darījuma attiecībās ar potenciālo klientu, klienta uzticamības pārbaudes reģistrācijas ierakstos jāiekļauj šāda lēmuma pamatojums. Tas ļaus uzraudzītājiem novērtēt, vai atbildīgie subjekti ir pienācīgi izstrādājuši savus klienta uzticamības pārbaudes paņēmienus un kā izmainās subjekta riska darījumi, kā arī palīdzēs iegūt statistiskus pierādījumus par to, kā atbildīgie subjekti visā Savienībā piemēro klienta uzticamības pārbaudes noteikumus.

43) Pašreizējā NILL/TFN regulējumā pieeja, kas paredz esošo klientu pārskatīšanu, jau ir balstīta uz risku izvērtēšanu. Tomēr, ņemot vērā ar dažām starpniekstruktūrām saistīto augsto nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, ar to saistīto predikatīvo nodarījumu un teroristu finansēšanas risku, minētā pieeja var neļaut laikus atklāt un novērtēt riskus. Tādēļ ir svarīgi nodrošināt, ka konkrēti precizētas esošo klientu kategorijas arī tiek regulāri uzraudzītas.

44) Risks savā būtībā ir mainīgs, un mainīgie rādītāji — katrs atsevišķi vai kopā — var palielināt vai samazināt potenciālo risku, tādējādi ietekmējot preventīvo pasākumu, piemēram, klienta uzticamības pārbaudes pasākumu, atbilstīgo līmeni.

45) Zema riska situācijās atbildīgajiem subjektiem vajadzētu būt iespējai piemērot vienkāršotus klienta uzticamības pārbaudes pasākumus. Tas nenozīmē atbrīvojumu no klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem vai to neesību. Tas drīzāk paredz vienkāršotu vai samazinātu kontroles pasākumu kopumu, kam tomēr jāattiecas uz visiem elementiem klienta uzticamības pārbaudes standarta procedūrā. Ievērojot uz risku balstīto pieeju, atbildīgajiem subjektiem tomēr vajadzētu būt iespējai samazināt klientu vai darījumu pārbaudes biežumu vai intensitāti vai izmantot atbilstošus pieņēmumus par darījuma attiecību nolūku vai vienkāršu produktu izmantošanu. Regulatīvajos tehniskajos standartos par klienta uzticamības pārbaudi būtu jāparedz konkrēti vienkāršoti pasākumi, kurus atbildīgie subjekti var īstenot Komisijas pārvalstiska līmeņa riska novērtējumā noteiktajās zemāka riska situācijās. Izstrādājot regulatīvo tehnisko standartu projektus, *AMLA* būtu pienācīgi jāņem vērā sociālās un finansiālās iekļautības saglabāšana.

46) Būtu jāatzīst, ka noteiktas situācijas rada lielāku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku. Lai gan visu klientu identitāte un darījumdarbības profils būtu jānosaka, regulāri piemērojot klienta uzticamības pārbaudes prasības, ir gadījumi, kad nepieciešamas īpaši stingras klienta identifikācijas un pārbaudes procedūras. Tādēļ ir sīki jāizstrādā noteikumi par šādiem paplašinātiem uzticamības pārbaudes pasākumiem, tostarp par īpaši paplašinātiem uzticamības pārbaudes pasākumiem pārrobežu korespondentattiecībās.

47) Pārrobežu korespondentattiecībām ar trešās valsts respondentiestādi ir raksturīga regularitāte un atkārtošanās. Turklāt ne visi pārrobežu korespondentbanku pakalpojumi rada vienādu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu

[17] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.).

finansēšanas risku līmeni. Tādēļ paplašināto uzticamības pārbaudes pasākumu intensitāte būtu jānosaka, piemērojot uz risku balstītās pieejas principus. Tomēr uz risku balstīto pieeju nedrīkstētu piemērot, sadarbojoties ar trešo valstu respondentiestādēm, kurām nav integrētas fiziskās klātbūtnes. Ņemot vērā lielo nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku, kas raksturīgs čaulas bankām, kredītiestādēm un finanšu iestādēm būtu jāatturas no jebkādu korespondentattiecību veidošanas ar šādām čaulas bankām.

48) Saistībā ar paplašinātiem uzticamības pārbaudes pasākumiem augstākās vadības apstiprinājuma saņemšana darījuma attiecību veidošanai nebūt nenozīmē, ka visos gadījumos ir nepieciešams saņemt valdes apstiprinājumu. Jābūt iespējai, ka šādu apstiprinājumu piešķir kāds, kuram ir pietiekamas zināšanas par subjekta riska darījumiem saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu un pietiekami augsts amats, lai pieņemtu lēmumus, kas skar riska darījumus.

49) Lai aizsargātu Savienības finanšu sistēmas pienācīgu darbību pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu, lai apzinātu trešās valstis ar nepilnībām šo valstu NILL/TFN režīmos, kas apdraud Savienības iekšējā tirgus integritāti. Ņemot vērā Savienībā neietilpstošo valstu radītā nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apdraudējuma mainīgumu, ko veicina tehnoloģiju pastāvīgā attīstība un noziedznieku rīcībā esošie līdzekļi, ir ātri un nepārtraukti jāpielāgo tiesiskais regulējums attiecībā uz trešām valstīm, lai efektīvi risinātu pastāvošos riskus un novērstu jaunu risku rašanos. Komisijai būtu jāņem vērā informācija, ko saņem no starptautiskām organizācijām un standartu noteikšanas iestādēm NILL/TFN jomā, piemēram, *FATF* publiskie paziņojumi, savstarpēja izvērtējuma vai sīki izstrādāti novērtējuma ziņojumi vai publicētie turpmāku pasākumu ziņojumi, un vajadzības gadījumā savi novērtējumi jāpielāgo atbilstoši izmaiņām tajos.

50) Trešām valstīm, uz kurām "attiecas aicinājums rīkoties", ko izteikusi attiecīgā starptautisko standartu noteikšanas iestāde (*FATF*), ir pastāvīgas un nopietnas stratēģiskās nepilnības to tiesiskajā un institucionālajā NILL/TFN regulējumā un tā īstenošana, iespējams, var radīt augstu risku Savienības finanšu sistēmai. Būtisko stratēģisko nepilnību pastāvīgums, ko izraisa tas, ka trešā valsts nav uzņēmusies saistības vai ilgstoši nespēj šīs nepilnības novērst, liecina par paaugstinātu minēto trešo valstu radītā apdraudējuma līmeni, un tas prasa efektīvus, konsekventus un saskaņotus mazināšanas pasākumus Savienības līmenī. Tādēļ būtu jānosaka prasība, ka atbildīgie subjekti piemēro viss pieejamo paplašināto uzticamības pārbaudes pasākumu kopums gadījuma rakstura darījumiem un darījuma attiecībām, kurās iesaistītas šīs augsta riska trešās valstis, lai pārvaldītu un mazinātu pamatā esošos riskus. Turklāt augsts riska līmenis pamato īpašu papildu pretpasākumu piemērošanu gan atbildīgo subjektu, gan dalībvalstu līmenī. Šāda pieeja ļaus novērst atšķirības attiecīgo pretpasākumu noteikšanā, kuras apdraudētu visu Savienības finanšu sistēmu. Ņemot vērā *AMLA* tehnisko kompetenci, tā var sniegt Komisijai noderīgu palīdzību piemērotu pretpasākumu apzināšanai.

51) Noziedznieki var izmantot atbilstības nepilnības trešo valstu, kurām *FATF* piemēro "pastiprinātu uzraudzību", tiesiskajā un institucionālajā NILL/TFN regulējumā un tā ieviešanā. Tas rada potenciālu risku Savienības finanšu sistēmai, un tas ir jāpārvalda un jāmazina. Šo trešo valstu apņemšanās novērst konstatētās nepilnības, kaut arī nenovēršot riskus, pamato to, ka mazināšanas pasākumi ir mazāk smagi nekā tie, kurus piemēro augsta riska trešām valstīm. Šajos gadījumos Savienības atbildīgajiem

subjektiem, kad tie veic darījumus ar trešās valstīs iedibinātām fiziskajām vai juridiskajām personām, būtu gadījuma rakstura darījumiem jāpiemēro pastiprinātas uzticamības pārbaudes pasākumi, kuri ir pielāgoti katras trešās valsts konkrētajām nepilnībām. Šāda piemērojamo paplašināto uzticamības pārbaudes pasākumu detalizēta identificēšana atbilstīgi uz risku balstītajai pieejai nodrošina arī to, ka pasākumi atbilst riska līmenim. Lai nodrošinātu šādu konsekventu un samērīgu pieeju, Komisijai vajadzētu būt iespējai noteikt, kuri konkrētie paplašinātie uzticamības pārbaudes pasākumi ir nepieciešami, lai mazinātu katrai valstij raksturīgos riskus. Ņemot vērā *AMLA* tehnisko kompetenci, tā varētu sniegt Komisijai noderīgu palīdzību apzināt piemērotus paplašinātos uzticamības pārbaudes pasākumus.

52) Valstis, kas nav publiski identificētas kā tādas, kuras starptautisko standartu noteikšanas iestādes aicina rīkoties vai kurām pastiprina uzraudzību, joprojām var apdraudēt Savienības finanšu sistēmas integritāti. Lai mazinātu šos riskus, Komisijai vajadzētu būt iespējai rīkoties, pamatojoties uz skaidru kritēriju kopumu un ar *AMLA* atbalstu, nosakot tās trešās valstis, kas rada konkrētu un nopietnu apdraudējumu Savienības finanšu sistēmai vai nu atbilstības nepilnību dēļ, vai tādēļ, ka to NILL/TFN režīmā ir būtiskas pastāvīgas stratēģiskās nepilnības, un nosakot attiecīgus riska mazināšanas pasākumus. Komisijai būtu jāidentificē šīs trešās valstis. Atkarībā no Savienības finanšu sistēmai radītā riska līmeņa Komisijai būtu jāpieprasa, ka tiek piemēroti vai nu visi pastiprinātas uzticamības pārbaudes pasākumi un konkrētām valstīm paredzētie pretpasākumi, kā tas ir augsta riska trešo valstu gadījumā, vai arī konkrētai valstij paredzēta pastiprināta uzticamības pārbaude, kā tas ir to trešo valstu gadījumā, kurās ir atbilstības nepilnības.

53) Ņemot vērā to, ka šo trešo valstu NILL/TFN regulējumā vai tā ieviešanā var notikt izmaiņas, piemēram, tādēļ, ka valsts apņemas novērst konstatētās nepilnības vai pieņem attiecīgus NILL/TFN pasākumus to novēršanai un tas var izmainīt izrietošo risku būtību un līmeni, Komisijai būtu regulāri jāpārskata šie konkrētie paplašinātie uzticamības pārbaudes pasākumi, lai arī turpmāk nodrošinātu to samērīgumu un piemērotību.

54) Potenciālus ārējos apdraudējumus Savienības finanšu sistēmai rada ne tikai trešās valstis, bet tie var rasties arī saistībā ar konkrētiem klientu riska faktoriem vai produktiem, pakalpojumiem, darījumiem vai piegādes kanāliem, kas tiek konstatēti saistībā ar konkrētu ģeogrāfisku apgabalu ārpus Savienības. Tādēļ ir jāapzina nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas tendences, riski un metodes, kurām var tikt pakļauti Savienības atbildīgie subjekti. *AMLA* vislabāk spēj atklāt jebkuras jaunas NILL/TF tipoloģijas ārpus Savienības, lai uzraudzītu to attīstību un sniegtu norādījumus Savienības atbildīgajiem subjektiem par nepieciešamību piemērot paplašinātus uzticamības pārbaudes pasākumus, kuru mērķis ir mazināt šādus riskus.

55) Attiecības ar fiziskām personām, kuras Savienībā vai starptautiskā mērogā ieņem vai ir ieņēmušas svarīgus publiskus amatus, un jo īpaši fiziskām personām no valstīm, kurās ir plaši izplatīta korupcija, var pakļaut finanšu nozari būtiskiem reputācijas un juridiskiem riskiem. Starptautiskie centieni apkarot korupciju arī pamato nepieciešamību pievērst īpašu uzmanību šādām personām un piemērot atbilstīgus paplašinātus klienta uzticamības pārbaudes pasākumus attiecībā uz personām, kurām uzticēti vai ir bijuši uzticēti svarīgi publiski amati, un attiecībā uz augstākajām amatpersonām starptautiskajās organizācijās. Tādēļ ir jāprecizē pasākumi, kas atbildīgajiem subjektiem būtu jāpiemēro attiecībā uz darījumiem vai darījuma attiecībām ar politiski redzamām personām. Lai atvieglotu uz risku balstīto pieeju,

AMLA būtu jāuztic uzdevums izdot pamatnostādnes par risku līmeņa novērtēšanu saistībā ar noteiktu kategoriju politiski redzamām personām, viņu ģimenes locekļiem vai personām, par kurām zināms, ka tās ir viņu tuvinieki.

56) Lai Savienībā identificētu politiski redzamas personas, dalībvalstīm būtu jāizveido saraksti, norādot konkrētus amatpienākumus, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem un administratīviem noteikumiem ir atzīti par nozīmīgiem publiskiem amatpienākumiem. Dalībvalstīm būtu jāprasa, lai katra to teritorijā akreditēta starptautiskā organizācija izdotu un pastāvīgi atjauninātu sarakstu ar nozīmīgiem publiskiem amatpienākumiem minētajā starptautiskajā organizācijā. Komisijai būtu jāuztic uzdevums apkopot un izdot sarakstu, kas būtu derīgs visā Savienībā, ar personām, kurām Savienības iestādēs vai struktūrās uzticēti nozīmīgi publiski amatpienākumi.

57) Kad klientiem vairs nav uzticēti nozīmīgi publiski amatpienākumi, viņi joprojām var radīt lielāku risku, piemēram, tādēļ, ka viņiem ir neformāla ietekme, kuru viņi joprojām var izmantot, vai tādēļ, ka viņu iepriekšējie un pašreizējie amatpienākumi ir saistīti. Ir būtiski, lai atbildīgie subjekti ņemtu vērā šos pastāvīgos riskus un piemērotu vienu vai vairākus paplašinātus uzticamības pārbaudes pasākumus līdz brīdim, kad tiek atzīts, ka fiziskā persona vairs nerada risku, un jebkurā gadījumā ne mazāk kā 12 mēnešus pēc brīža, kad tai vairs nav uzticēti nozīmīgi publiski amatpienākumi.

58) Apdrošināšanas sabiedrībām bieži vien nav klientu attiecību ar apdrošināšanas polišu labuma guvējiem. Tomēr tām jāspēj identificēt augstāka riska situācijas, piemēram, kad no polises gūtos ieņēmumus saņem politiski redzama persona. Lai noteiktu, vai tas tā ir, apdrošināšanas polisē būtu jāiekļauj pamatoti pasākumi labuma guvēja identificēšanai, itin kā šī persona būtu jauns klients. Šādus pasākumus var veikt atlīdzības izmaksāšanas laikā vai polises piešķiršanas laikā, bet ne vēlāk.

59) Ciešas privātās un profesionālās attiecības var tikt ļaunprātīgi izmantotas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas nolūkos. Šā iemesla dēļ pasākumi, kas attiecas uz politiski redzamām personām, būtu jāpiemēro arī viņu ģimenes locekļiem un personām, par kurām zināms, ka tās ir viņu tuvinieki. Ģimenes locekļu un personu, par kurām zināms, ka tās ir viņu tuvinieki, pareiza identificēšana var būt atkarīga no sociāli ekonomiskās un kultūras struktūras politiski redzamas personas valstī. Ņemot to vērā, *AMLA* būtu jāuztic uzdevums izdot pamatnostādnes par kritērijiem, kas izmantojami, lai identificētu personas, kuras uzskatāmas par tuviniekiem.

60) Prasības, kas izvirzītas politiski redzamām personām, viņu ģimenes locekļiem un tuviniekiem, ir preventīvas, nevis krimināltiesiskas, un tās nav jāinterpretē kā prasības, kas politiski redzamas personas stigmatizē kā noziedzīgā darbībā iesaistītas. Atteikšanās no darījuma attiecībām ar personu, pamatojoties vienkārši uz konstatējumu, ka tā ir politiski redzama persona, ir pretrunā šīs regulas burtam un garam.

61) Lai izvairītos no atkārtotām klienta identifikācijas procedūrām, ir lietderīgi, ievērojot piemērotus aizsardzības pasākumus, ļaut atbildīgajiem subjektiem izmantot citu atbildīgo subjektu savākto klienta informāciju. Gadījumos, kad atbildīgais subjekts paļaujas uz citu atbildīgo subjektu, galīgo atbildību par klienta uzticamības pārbaudi būtu jāuzņemas atbildīgajam subjektam, kurš izvēlas paļauties uz klienta uzticamības pārbaudi, ko veicis cits atbildīgais subjekts. Atbildīgajam subjektam, uz kuru paļaujas, būtu arī jāsaglabā sava atbildība par NILL/TFN prasību ievērošanu, tostarp attiecībā uz prasību ziņot par aizdomīgiem darījumiem un saglabāt reģistrācijas ierakstus.

62) Atbildīgie subjekti uzdevumus, kas saistīti ar klienta uzticamības pārbaudes veikšanu, var nodot ārpakalpojumā aģentiem vai ārējiem pakalpojumu sniedzējiem, ja vien tie nav iedibināti trešās valstīs, kas noteiktas kā augsta riska valstis ar nepilnībām atbilstības jomā vai kā tādas, kuras apdraud Savienības finanšu sistēmu. Ja starp atbildīgajiem subjektiem un ārējiem pakalpojumu sniedzējiem, uz kuriem NILL/TFN prasības neattiecas, pastāv aģentūras vai ārpakalpojuma līgumattiecības, minētajiem aģentiem vai ārpakalpojumu sniedzējiem jebkuri pienākumi saistībā ar NILL/TFN var izrietēt tikai no līguma starp pusēm, nevis no šīs regulas. Tādēļ atbildība par NILL/TFN prasību izpildi pilnībā jāuzņemas pašam atbildīgajam subjektam. Atbildīgajam subjektam īpaši jānodrošina, ka gadījumos, kad ārpakalpojumu sniedzējs tiek iesaistīts klienta attālinātai identifikācijai, tiek ievērota uz risku balstītā pieeja.

63) Lai paļaušanās uz trešo personu un ārpakalpojumu attiecības darbotos efektīvi, ir nepieciešama papildu skaidrība par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem šī paļaušanās notiek. *AMLA* uzdevums būtu izstrādāt pamatnostādnes par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem var paļauties uz trešām personām un izmantot ārpakalpojumus, kā arī par attiecīgo personu atbildību un pienākumiem. Lai nodrošinātu, ka visā Savienībā notiek konsekventa šādas paļaušanās un ārpakalpojumu prakses uzraudzība, pamatnostādnēs arī būtu jāsniedz skaidrība par to, kā uzraudzītājiem šāda prakse jāņem vērā un jāpārbauda tās atbilstība NILL/TFN prasībām, kad atbildīgie subjekti to izmanto.

64) Faktisko īpašumtiesību jēdziens tika ieviests ar Direktīvu (ES) 2015/849, lai palielinātu sarežģītu korporatīvo struktūru pārredzamību. Nepieciešamība piekļūt precīzai, atjauninātai un pietiekamai informācijai par faktisko īpašnieku ir būtisks faktors, lai izsekotu noziedzniekus, kuri pretējā gadījumā varētu slēpt savu identitāti aiz šādām neskaidrām struktūrām. Dalībvalstīm pašlaik ir jānodrošina, ka korporatīvie subjekti un citas juridiskās personas, kā arī tieši izveidoti trasti un citi līdzīgi juridiskie veidojumi iegūst un glabā pietiekamu, precīzu un aktuālu informāciju par to faktiskajiem īpašniekiem. Tomēr dalībvalstu noteiktā pārredzamības pakāpe ir atšķirīga. Noteikumi tiek interpretēti atšķirīgi, un tādēļ tiek izmantotas dažādas metodes, lai noteiktu konkrētu subjektu vai veidojumu faktiskos īpašniekus. Citstarp tas ir saistīts ar nekonsekvenci metodē, ar kuru aprēķina subjekta vai veidojuma netiešos īpašniekus. Tas apgrūtina pārredzamību, ko bija paredzēts sasniegt. Tādēļ ir jāprecizē noteikumi, lai iegūtu konsekventu faktiskā īpašnieka definīciju un panāktu tās piemērošanu visā iekšējā tirgū.

65) Būtu sīki jāizstrādā noteikumi par to, kā identificēt korporatīvo subjektu un citu juridisko personu faktiskos īpašniekus un saskaņot faktisko īpašumtiesību definīcijas. Lai gan akciju turējuma vai īpašumtiesību daļas konkrēta procentuālā attiecība automātiski nenosaka faktiskos īpašniekus, tai jābūt vienam no faktoriem, kas jāņem vērā. Tomēr dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai nolemt, ka procentuālā attiecība, kas mazāka par 25 %, var būt pazīme, kas liecina par īpašumtiesībām vai kontroli. Kontrole, ko nodrošina īpašumtiesību daļa 25 % apmērā plus viena no akcijām vai balsstiesības, vai cita īpašumtiesību daļa, būtu jāizvērtē katrā īpašumtiesību līmenī, un tas nozīmē, ka šī robežvērtība jāpiemēro katrai saiknei īpašumtiesību struktūrā un šī katra saikne īpašumtiesību struktūrā un to kombinācija būtu pienācīgi jāpārbauda.

66) Lai efektīvi identificētu faktiskos īpašniekus, būtu jānosaka, vai kontrole tiek īstenota, izmantojot citus līdzekļus. Kontroles noteikšana, pamatojoties uz īpašumtiesību daļu, ir nepieciešama, bet nav pietiekama, un tā neizslēdz nepieciešamību veikt pārbaudes, lai noteiktu faktiskos īpašniekus. Pārbaude par to, vai kāda fiziska persona īsteno kontroli, izmantojot citus līdzekļus, nav turpmāka pārbaude, kas jāveic tikai tad, kad nav iespējams noteikt īpašumtiesību daļu. Abas pārbaudes, proti, par kontroli ar

īpašumtiesību daļu un par kontroli, izmantojot citus līdzekļus, būtu jāveic paralēli. Kontrole, izmantojot citus līdzekļus, var ietvert tiesības iecelt vai atcelt vairāk nekā pusi korporatīvā subjekta valdes locekļu; spēju būtiski ietekmēt korporatīvā subjekta lēmumus; kontroli, izmantojot formālus vai neformālus nolīgumus ar īpašniekiem, dalībniekiem vai korporatīvajiem subjektiem, kā arī balsošanas kārtību; saikni ar augstāko vadītāju, direktoru vai to, kam korporatīvais subjekts pieder vai kas to kontrolē, ģimenes locekļiem; formālu vai neformālu vienošanos par pārstāvību izmantošanu.

67) Lai nodrošinātu efektīvu pārredzamību, noteikumi par faktiskajām īpašumtiesībām būtu jāattiecina uz iespējami plašu tādu juridisko personu un veidojumu loku, kas ir reģistrēti vai izveidoti dalībvalstu teritorijā. Tas ietver juridiskās personas, kas nav korporatīvie subjekti, un trastiem līdzīgus veidojumus. Tā kā dalībvalstu tiesību sistēmas ir atšķirīgas, šīs plašās kategorijas ietver dažādas organizatoriskās struktūras. Dalībvalstīm jāpaziņo Komisijai to korporatīvo subjektu un citu juridisko personu veidu saraksts, kurā faktiskie īpašnieki ir identificēti saskaņā ar noteikumiem par korporatīvo subjektu faktisko īpašnieku noteikšanu. Komisijai būtu jāsniedz dalībvalstīm ieteikumi par konkrētiem noteikumiem un kritērijiem, lai identificētu tādu juridisko personu faktiskos īpašniekus, kuras nav korporatīvie subjekti.

68) Lai nodrošinātu tieši izveidotu trastu un citu līdzīgu juridisko personu, piemēram, fondu vai veidojumu, faktisko īpašnieku konsekventu identificēšanu, būtu jāizstrādā saskaņoti noteikumi par faktiskajām īpašumtiesībām. Dalībvalstīm ir jāpaziņo Komisijai to juridisko personu un juridisko veidojumu veidu saraksts, kas ir līdzīgi tieši izveidotiem trastiem, ja faktiskie īpašnieki ir identificēti saskaņā ar noteikumiem par faktisko īpašnieku identificēšanu tieši izveidotos trastos un citās līdzīgās juridiskās personās vai veidojumos. Komisijai jābūt pilnvarotai ar īstenošanas aktu pieņemt to juridisko veidojumu un juridisko personu sarakstu, uz kuriem attiecas dalībvalstu tiesību akti un kuru struktūra vai funkcijas ir līdzīgas tieši izveidotiem trastiem.

69) Konsekventa pieeja faktisko īpašumtiesību pārredzamības režīmam arī nodrošinās, ka par faktiskajiem īpašniekiem visā iekšējā tirgū tiks vākta viena un tā pati informācija. Ir lietderīgi ieviest precīzas prasības attiecībā uz informāciju, kas būtu jāsavāc katrā atsevišķajā gadījumā. Šī informācija ietver faktiskā īpašnieka persondatu obligāto kopumu, juridiskā personā vai juridiskā veidojumā iegūtās izdevīgās līdzdalības būtību un apjomu, kā arī informāciju par juridisko personu vai juridisko veidojumu.

70) Efektīvas faktisko īpašumtiesību pārredzamības sistēmas pamatā ir korporatīvo subjektu un citu juridisko personu zināšanas par fiziskajām personām, kas ir to faktiskie īpašnieki. Tādējādi visiem korporatīvajiem subjektiem un citām juridiskajām personām Savienībā būtu jāiegūst un jāglabā pietiekama, precīza un aktuāla informācija par faktiskajiem īpašniekiem. Minētā informācija būtu jāglabā piecus gadus un jāpaziņo reģistriem par informācijas saglabāšanu atbildīgās personas identitāte. Šis saglabāšanas periods ir vienāds ar tās informācijas saglabāšanas periodu, kas iegūta, piemērojot NILL/TFN prasības, piemēram, klienta uzticamības pārbaudes pasākumos. Lai nodrošinātu iespēju savstarpēji salīdzināt un pārbaudīt informāciju, piemēram, izmantojot neatbilstības ziņošanas mehānismu, ir pamatoti nodrošināt attiecīgo datu saglabāšanas periodu saskaņotību.

71) Korporatīvajiem subjektiem un citām juridiskajām personām būtu jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai identificētu to faktiskos īpašniekus. Tomēr var būt gadījumi, kad nav iespējams identificēt nevienu fizisku personu, kurai faktiski pieder subjekts vai kura to kontrolē. Šādos izņēmuma gadījumos — ar nosacījumu, ka visi

identificēšanas līdzekļi jau ir izmantoti,— sniedzot atbildīgajiem subjektiem informāciju par faktiskajiem īpašniekiem klienta uzticamības pārbaudes procesa ietvaros vai iesniedzot informāciju centrālajam reģistram, ziņojumos var norādīt augstākās vadības amatpersonas. Korporatīvajiem subjektiem un juridiskajām personām būtu regulāri jāreģistrē darbības, kas tiek veiktas, lai identificētu to faktiskos īpašniekus, jo īpaši, ja tās izmanto šo pēdējo līdzekli, un tas ir pienācīgi jāpamato un jādokumentē.

72) Ir jānodrošina vienlīdzīgi apstākļi dažāda veida juridiskiem subjektiem un nedrīkst pieļaut trastu un citu juridisku veidojumu ļaunprātīgu izmantošanu — bieži vien tie tiek iekļauti sarežģītās struktūrās, lai vēl vairāk apslēptu faktiskos īpašniekus. Tādējādi jebkura dalībvalstī administrēta tieši izveidota trasta pilnvarotajām personām būtu jāuzņemas atbildība par pietiekamas, precīzas un aktuālas informācijas par faktiskajiem īpašniekiem iegūšanu un turēšanu attiecībā uz trastu, kā arī par to statusa izpaušanu un šīs informācijas sniegšanu atbildīgajiem subjektiem, kas veic klienta uzticamības pārbaudi. Ikvienam trasta faktiskajam īpašniekam būtu jāpalīdz pilnvarotajai personai iegūt šādu informāciju.

73) Ņemot vērā dažu juridisku personu, piemēram, nodibinājumu, īpašo struktūru un nepieciešamību nodrošināt pietiekamu pārredzamību attiecībā uz to faktiskajām īpašumtiesībām, uz šādiem subjektiem un juridiskiem veidojumiem, kas līdzinās trastiem, būtu jāattiecina līdzīgas prasības attiecībā uz faktiskajām īpašumtiesībām kā tās, ko piemēro tieši izveidotiem trastiem.

74) Vienošanās par pārstāvību var dot iespēju apslēpt faktisko īpašnieku identitāti, jo pārstāvis var darboties kā juridiskas personas direktors vai akcionārs, bet viņa iecēlējs ne vienmēr tiek izpausts. Šādi mehānismi varētu apslēpt faktiskos īpašniekus un kontroles struktūru, ja faktiskie īpašnieki nevēlas atklāt savu identitāti vai līdzdalību. Tādēļ ir jāievieš pārredzamības prasības, lai nepieļautu šo mehānismu ļaunprātīgu izmantošanu un novērstu noziedznieku slēpšanos aiz personām, kas darbojas viņu vārdā. Akcionāru pārstāvjiem un direktoru pārstāvjiem korporatīvajos subjektos vai citās juridiskajās personās būtu jāglabā pietiekama informācija par sava iecēlēja identitāti, kā arī par iecēlēja faktiskā īpašnieka identitāti un jāizpauž šī informācija un viņu statuss korporatīvajām vai citām juridiskajām personām. Korporatīvajiem subjektiem un citām juridiskajām personām tā pati informācija būtu jāpaziņo arī atbildīgajiem subjektiem, kad tie veic klienta uzticamības pārbaudes pasākumus.

75) Ir jāsamazina riski, ko rada ārvalstu korporatīvie subjekti un juridiskie veidojumi, kas tiek ļaunprātīgi izmantoti, lai novirzītu ieņēmumus no līdzekļiem Savienības finanšu sistēmā. Tā kā trešās valstīs spēkā esošie faktisko īpašumtiesību standarti var nebūt pietiekami, lai nodrošinātu tādu pašu pārredzamības līmeni kā Savienībā un informācijas par faktiskajiem īpašniekiem savlaicīgu pieejamību, ir jānodrošina atbilstoši līdzekļi ārvalstu korporatīvo subjektu vai juridisko veidojumu faktisko īpašnieku identificēšanai īpašos apstākļos. Tādēļ būtu jāpieprasa, lai juridiskās personas, kas reģistrētas ārpus Savienības, un tieši izveidoti trasti vai citi līdzīgi juridiskie veidojumi, kas tiek pārvaldīti ārpus Savienības, izpaustu faktiskos īpašniekus katru reizi, kad tie darbojas Savienības teritorijā, noslēdzot darījuma attiecības ar Savienības atbildīgo subjektu vai iegādājoties nekustamo īpašumu Savienībā.

76) Lai veicinātu atbilstību un nodrošinātu faktisko īpašumtiesību efektīvu pārredzamību, ir jāievieš prasības attiecībā uz faktiskajām īpašumtiesībām. Šajā nolūkā dalībvalstīm būtu jāpiemēro sankcijas par šo prasību pārkāpumiem. Minētajām sankcijām vajadzētu

būt efektīvām, samērīgām un atturošām, un tām jāparedz tikai tas, kas nepieciešams, lai veicinātu atbilstību. Dalībvalstu ieviestajām sankcijām vajadzētu būt ar līdzvērtīgu atturošu iedarbību visā Savienībā, ja tiek pārkāptas prasības par faktiskajām īpašumtiesībām.

77) Aizdomīgi darījumi, tostarp šādu darījumu mēģinājumi, un cita informācija par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, ar to saistītiem predikatīviem nodarījumiem un teroristu finansēšanu būtu jādara zināmi finanšu ziņu vākšanas vienībai, kurai jādarbojas kā vienotai centralizētai valsts vienībai, kas saņem un analizē paziņoto informāciju par aizdomīgiem gadījumiem un nosūta kompetentajām iestādēm savas analīzes rezultātus. Par visiem aizdomīgajiem darījumiem, tostarp par šādu darījumu mēģinājumiem, būtu jāziņo neatkarīgi no darījuma summas. Paziņotā informācija var ietvert arī informāciju, kas saistīta ar robežvērtībām. Ja atbildīgais subjekts vai šāda subjekta darbinieks vai direktors labticīgi izpauž informāciju finanšu ziņu vākšanas vienībai, to nedrīkstētu uzskatīt par kāda informācijas izpaušanas ierobežojuma pārkāpumu, un tā nedrīkstētu radīt atbildīgajam subjektam vai tā direktoriem vai darbiniekiem nekāda veida atbildību.

78) Dalībvalstīs noteiktie atšķirīgie pienākumi ziņošanai par aizdomīgiem darījumiem var saasināt grūtības, kuras saistītas ar NILL/TFN prasību ievērošanu un ar kurām saskaras atbildīgie subjekti, kam ir pārrobežu klātbūtne vai darbības. Turklāt ziņojumu par aizdomīgajiem darījumiem struktūra un saturs ietekmē finanšu ziņu vākšanas vienību spēju veikt analīzi un šīs analīzes būtību, kā arī ietekmē finanšu ziņu vākšanas vienību iespējas sadarboties un apmainīties ar informāciju. Lai atvieglotu atbildīgajiem subjektiem ziņošanas pienākumu izpildi un nodrošinātu finanšu ziņu vākšanas vienību analītisko pasākumu efektīvāku darbību un sadarbību, *AMLA* būtu jāizstrādā regulatīvo standartu projekti, kā arī kopīga veidne ziņošanai par aizdomīgiem darījumiem, lai to izmantotu kā vienotu paraugu visā Savienībā.

79) Finanšu ziņu vākšanas vienībām būtu jāspēj ātri iegūt no atbildīgā subjekta visu nepieciešamo informāciju, kas saistīta ar tā funkcijām. Finanšu ziņu vākšanas vienību neierobežota un ātra piekļuve informācijai ir būtiska, lai nodrošinātu, ka naudas līdzekļu plūsmas var pienācīgi izsekot un atklāt nelikumīgus tīklus un plūsmas jau agrīnā posmā. Nepieciešamību finanšu ziņu vākšanas vienībām iegūt papildinformāciju no atbildīgajiem subjektiem, pamatojoties uz aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai terorisma finansēšanu, var izraisīt iepriekšējs ziņojums finanšu ziņu vākšanas vienībai par aizdomīgu darījumu, bet to var izraisīt arī citi faktori, piemēram, finanšu ziņu vākšanas vienības pašas veikta analīze, kompetento iestāžu sniegtas ziņas vai citas finanšu ziņu vākšanas vienības rīcībā esoša informācija. Tādēļ finanšu ziņu vākšanas vienībām saistībā ar to funkcijām būtu jāspēj iegūt informāciju no jebkura atbildīgā subjekta, pat ja nav bijis iepriekšēja ziņojuma. Atbildīgajiem subjektiem jāsniedz atbilde uz finanšu ziņu vākšanas vienības informācijas pieprasījumu pēc iespējas ātrāk un jebkurā gadījumā piecu dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas. Pamatotos un steidzamos gadījumos atbildīgajam subjektam būtu jāspēj atbildēt uz finanšu ziņu vākšanas vienības pieprasījumu 24 stundu laikā. Tas neattiecas uz visiem iespējamiem pieprasījumiem atbildīgajiem subjektiem sniegt informāciju saistībā ar finanšu ziņu vākšanas vienības veikto analīzi, bet vienīgi uz tādiem informācijas pieprasījumiem, kuru pamatā ir pietiekami skaidri definēti nosacījumi. Finanšu ziņu vākšanas vienībai arī būtu jāspēj iegūt šādu informāciju pēc citas Savienības finanšu ziņu vākšanas vienības pieprasījuma un apmainīties ar informāciju ar pieprasījuma iesniedzēju finanšu ziņu vākšanas vienību.

80) Attiecībā uz dažiem atbildīgajiem subjektiem dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izraudzīties kādu atbilstīgu pašregulējuma struktūru par iestādi, kura finanšu ziņu vākšanas vienības vietā tiek informēta kā pirmā. Saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru sistēma, kurā vispirms tiek ziņots pašregulējuma struktūrai, ir svarīgs aizsardzības pasākums pamattiesību aizsardzības nodrošināšanai attiecībā uz ziņošanas pienākumiem, kas attiecas uz juristiem. Dalībvalstīm būtu jānodrošina līdzekļi un iespējas dienesta noslēpuma, konfidencialitātes un privātuma aizsardzības garantēšanai.

81) Ja dalībvalsts nolemj izraudzīties šādu pašregulējuma struktūru, tā var atļaut vai pieprasīt minētajai struktūrai nepārsūtīt finanšu ziņu vākšanas vienībai nekādu informāciju, kas iegūta no personām, kuras pārstāv minētā struktūra, ja šāda informācija saņemta no kāda tās klienta vai iegūta par kādu no tās klientiem, nosakot klienta juridisko stāvokli vai pildot tās pienākumu aizstāvēt vai pārstāvēt minēto klientu tiesvedībā vai attiecībā uz tiesvedību, tostarp sniedzot konsultācijas par šādas tiesvedības sākšanu vai izvairīšanos no tās, neatkarīgi no tā, vai šī informācija ir saņemta vai iegūta pirms minētā tiesas procesa, tā laikā vai pēc tā.

82) Atbildīgajiem subjektiem izņēmuma kārtā būtu jāspēj īstenot aizdomīgus darījumus, pirms tie informē kompetentās iestādes, ja no šādas rīcības nav iespējams atturēties vai arī tādējādi var tikt apdraudēti centieni saukt pie atbildības labuma guvējus no aizdomīgas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas darbības. Tomēr šo izņēmumu nedrīkstētu piemērot darījumiem, kas saistīti ar dalībvalstu starptautiskajām saistībām saskaņā ar attiecīgajām ANO Drošības padomes rezolūcijām nekavējoties iesaldēt teroristu, teroristu apvienību vai kādu citu organizāciju, kas finansē terorismu, finanšu līdzekļus vai citus aktīvus.

83) Konfidencialitāte attiecībā uz ziņošanu par aizdomīgiem darījumiem un citas būtiskas informācijas sniegšanu finanšu ziņu vākšanas vienībām ir būtiska, lai kompetentās iestādes varētu iesaldēt un arestēt aktīvus, kas, iespējams, ir saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvajiem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu. Aizdomīgs darījums neliecina par noziedzīgu darbību. Ja tiek izpausts, ka ir ziņots par aizdomām, tas var sabojāt darījumā iesaistīto personu reputāciju un apdraudēt analīžu un izmeklēšanas veikšanu. Tādēļ atbildīgie subjekti un to direktori un darbinieki neizpauž attiecīgajam klientam vai citām trešām personām, ka informācija tiek, tiks vai ir tikusi nosūtīta finanšu ziņu vākšanas vienībai tieši vai ar pašregulējuma struktūras starpniecību vai ka tiek veikta vai var tikt veikta analīze saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu. Izpaušanas aizliegumu nedrīkst piemērot īpašos apstākļos, piemēram, saistībā ar informācijas izpaušanu kompetentajām iestādēm un pašregulējuma struktūrām, kad tās veic uzraudzības funkcijas, vai informācijas izpaušanu tiesībaizsardzības nolūkos vai gadījumos, kad informācija tiek izpausta starp tajā pašā grupā ietilpstošiem atbildīgajiem subjektiem.

84) Lai izvairītos no atklāšanas, noziedznieki pārvieto nelikumīgi iegūtus ieņēmumus, izmantojot daudzus starpniekus. Tādēļ ir svarīgi atļaut atbildīgajiem subjektiem apmainīties ar informāciju ne tikai starp grupas dalībniekiem, bet dažos gadījumos arī starp kredītiestādēm, finanšu iestādēm un citām struktūrām, kas darbojas tīklos, pienācīgi ievērojot datu aizsardzības noteikumus.

85) Uz persondatu apstrādi šīs regulas nolūkiem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679[18]. Cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu visas dalībvalstis ir atzinušas par svarīgu sabiedrības interesēm.

86) Ir svarīgi, lai NILL/TFN regulējuma saskaņošana ar pārskatītajiem *FATF* ieteikumiem notiktu, pilnīgi ievērojot Savienības tiesību aktus, jo īpaši Savienības datu aizsardzības tiesību aktus un Hartā noteikto pamattiesību aizsardzību. Daži NILL/TFN regulējuma īstenošanas aspekti ir saistīti ar datu vākšanu, analīzi, glabāšanu un apmaiņu. Šāda persondatu apstrāde ir pieļaujama, vienlaikus pilnīgi ievērojot pamattiesības, vienīgi šajā regulā minētos nolūkos un klienta uzticamības pārbaudes veikšanai, pastāvīgai uzraudzībai, neparastu un aizdomīgu darījumu analīzei un ziņošanai par tiem, juridiskas personas vai juridiska veidojuma faktiskā īpašnieka identificēšanai, politiski redzamas personas identificēšanai un informācijas apmaiņai starp kredītiestādēm, finanšu iestādēm un citiem atbildīgajiem subjektiem. Persondatu vākšanai un turpmākai apstrādei, ko veic atbildīgie subjekti, jāaprobežojas tikai ar to, kas ir nepieciešams, lai ievērotu NILL/TFN prasības, un persondatus nedrīkst papildus apstrādāt tādā veidā, kas nav savienojams ar minēto nolūku. Proti, ir stingri jāaizliedz persondatu papildu apstrāde komerciālos nolūkos.

87) Pārskatītie *FATF* ieteikumi uzskatāmi parāda, ka, lai atbildīgie subjekti spētu pilnībā sadarboties un ātri izpildīt kompetento iestāžu informācijas pieprasījumus nolūkā novērst, atklāt vai izmeklēt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas gadījumus, tiem vismaz piecus gadus jāglabā vajadzīgā informācija, kas iegūta, veicot klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, un reģistrētā darījumu informācija. Lai nepieļautu atšķirīgu pieeju piemērošanu un izpildītu prasības, kas saistītas ar persondatu aizsardzību un juridisko noteiktību, minētais saglabāšanas termiņš jānosaka uz pieciem gadiem pēc darījuma attiecību vai gadījuma rakstura darījuma pabeigšanas.

88) Ja kompetento iestāžu jēdziens attiecas uz izmeklēšanas un kriminālvajāšanas iestādēm, to interpretē kā tādu, kas ietver Eiropas Prokuratūras (*EPPO*) centrālo un decentralizēto līmeni attiecībā uz dalībvalstīm, kuras piedalās ciešākā sadarbībā, lai izveidotu *EPPO*.

89) Lai nodrošinātu atbilstīgu un efektīvu tiesas spriešanu laikposmā starp šīs regulas stāšanos spēkā un piemērošanu un lai nodrošinātu tās netraucētu mijiedarbību ar valstu procesuālajām tiesībām, informācija un dokumenti, kas attiecas uz notiekošām juridiskām procedūrām nolūkā novērst, atklāt vai izmeklēt iespējamus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas gadījumus, kuras šīs regulas spēkā stāšanās dienā dalībvalstīs vēl nav pabeigtas, jāsaglabā piecus gadus pēc minētās dienas, un būtu jāparedz iespēja minēto laikposmu pagarināt vēl par pieciem gadiem.

90) Persondatiem, kurus apstrādā šīs regulas nolūkos, piemēro datu subjekta tiesības uz piekļuvi datiem. Tomēr datu subjekta piekļuve jebkurai informācijai, kas saistīta ar ziņojumu par aizdomīgu darījumu, nopietni traucētu efektīvi īstenot cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu. Tādēļ var būt pamatoti minēto tiesību izņēmumi un ierobežojumi saskaņā ar Regulas (ES) 2016/679 23. pantu. Datu subjektam ir tiesības pieprasīt, lai Regulas (ES) 2016/679 51. pantā minētā uzraudzības iestāde pārbaudītu apstrādes likumību, un tiesības uz minētās regulas 79. pantā minēto tiesiskās aizsardzības līdzekli. Uzraudzības iestāde var

[18] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016, 1. lpp.).

rīkoties arī pēc savas iniciatīvas (*ex-officio*). Neskarot ierobežojumus attiecībā uz piekļuves tiesībām, uzraudzības iestādei vajadzētu būt iespējai informēt datu subjektu, ka uzraudzības iestāde ir veikusi visas nepieciešamās pārbaudes, kā arī par rezultātiem attiecībā uz attiecīgās apstrādes likumību.

91) Atbildīgie subjekti varētu izmantot citu privātu operatoru pakalpojumus. Tomēr NILL/TFN regulējums būtu jāpiemēro tikai atbildīgajiem subjektiem, un būtu jāsaglabā atbildīgo subjektu pilna atbildība par NILL/TFN prasību ievērošanu. Lai nodrošinātu juridisko noteiktību un nepieļautu to, ka daži pakalpojumi netīši tiek iekļauti šīs regulas darbības jomā, ir jāprecizē, ka personas, kas tikai pārveido papīra dokumentus elektroniskos datos un darbojas saskaņā ar līgumu, kurš noslēgts ar atbildīgo subjektu, un personas, kas tikai nodrošina kredītiestādes vai finanšu iestādes ar ziņojumapmaiņas vai citām atbalsta sistēmām naudas līdzekļu pārskaitīšanai vai ar tīrvērtes un norēķinu sistēmām, neietilpst šīs regulas darbības jomā.

92) Atbildīgajiem subjektiem būtu jāiegūst un jāglabā pietiekama un precīza informācija par juridisko personu faktiskajiem īpašniekiem un kontroli. Tā kā uzrādītāja akcijas piešķir īpašumtiesības personai, kurai ir uzrādītāja akciju sertifikāts, tās ļauj faktiskajam īpašniekam saglabāt anonimitāti. Lai nodrošinātu, ka šīs akcijas netiek ļaunprātīgi izmantotas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas nolūkos, uzņēmumiem, izņemot tos, kuru vērtspapīri ir iekļauti regulētā tirgū vai kuru akcijas ir emitētas kā starpniecības vērtspapīri, visas pašreizējās uzrādītāja akcijas būtu jāpārvērš vārda akcijās. Turklāt uzrādītāja akciju orderi būtu jāatļauj tikai starpniecības ietvaros.

93) Kriptoaktīvu anonimitāte pakļauj tos ļaunprātīgas izmantošanas riskam noziedzīgiem mērķiem. Anonīmie kriptoaktīvu maki neļauj izsekot kriptoaktīvu pārvedumiem, vienlaikus apgrūtinot saistīto darījumu identificēšanu, un tas var radīt aizdomas vai likt piemērot atbilstoša līmeņa klienta uzticamības pārbaudi. Lai nodrošinātu NILL/TFN prasību efektīvu piemērošanu kriptoaktīviem, ir jāaizliedz kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējiem nodrošināt un glabāt anonīmus kriptoaktīvu makus.

94) Lielu naudas summu maksāšana skaidrā naudā ir ļoti riskanta saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu; šo risku pietiekami nemazina prasība, ka preču tirgotājiem, veicot vai saņemot skaidras naudas maksājumus 10 000 EUR vai lielākā apmērā, ir jāievēro nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas noteikumi. Vienlaikus atšķirīgās pieejas dalībvalstīs apdraud vienlīdzīgus konkurences apstākļus iekšējā tirgū, kaitējot uzņēmumiem, kas atrodas dalībvalstīs ar stingrāku kontroli. Tādēļ būtu jāievieš Savienības mēroga ierobežojums lieliem skaidras naudas maksājumiem 10 000 EUR apmērā. Būtu jāparedz iespēja, ka dalībvalstis var noteikt zemākas robežvērtības un pieņemt vēl stingrākus noteikumus.

95) Komisijai būtu jānovērtē izmaksas, ieguvumi un ietekme gadījumā, ja Savienības līmenī tiks pazemināts ierobežojums lieliem skaidras naudas maksājumiem, lai vēl vairāk izlīdzinātu konkurences apstākļus uzņēmumiem un samazinātu noziedznieku iespējas izmantot skaidru naudu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai. Šajā novērtējumā īpaši būtu jāapsver vispiemērotākais līmenis saskaņotam skaidras naudas maksājumu ierobežojumam Savienības līmenī, ņemot vērā pašreizējos ierobežojumus skaidras naudas maksājumiem, kas ir spēkā daudzās dalībvalstīs, šāda ierobežojuma izpildāmību Savienības līmenī un ietekmi, kādu šāds ierobežojums radītu uz eiro kā likumīgā maksāšanas līdzekļa statusu.

96) Komisijai būtu jānovērtē arī izmaksas, ieguvumi un ietekme, kas radīsies, pazeminot robežvērtību faktisko īpašnieku noteikšanai, gadījumos, kad kontrole tiks veikta,

pamatojoties uz īpašumtiesībām. Šajā novērtējumā īpaši būtu jāņem vērā pieredze, kas gūta dalībvalstīs vai trešās valstīs, kuras ir ieviesušas zemākas robežvērtības.

97) Lai nodrošinātu NILL/TFN prasību konsekventu piemērošanu, pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai, lai papildinātu šo regulu un pieņemtu deleģētos aktus, ar kuriem nosaka augsta riska trešās valstis, trešās valstis, kurās ir nepilnības atbilstības jomā, un valstis, kas rada apdraudējumu Savienības finanšu sistēmai, un nosaka saskaņotus un samērīgus paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumus, kā arī attiecīgā gadījumā mazināšanas pasākumus un regulatīvos tehniskos standartus, kas nosaka obligātās prasības grupas līmeņa politikai, kontrolei un procedūrām un nosacījumus, saskaņā ar kuriem struktūrām, kam ir kopīgas īpašumtiesības, vadība vai atbilstības uzraudzības kontrole, ir pienākums piemērot grupas līmeņa politiku, kontroli un procedūras, darbības, kas grupām jāveic gadījumā, ja trešo valstu tiesību akti neļauj piemērot grupas līmeņa politiku, kontroli un procedūras, un uzraudzības pasākumus, nozares un darījumus, kuriem piemēro zemākas robežvērtības klienta uzticamības pārbaudes veikšanai, un informāciju, kas nepieciešama klienta uzticamības pārbaudes veikšanai. Jo īpaši svarīgi ir, lai Komisija, veicot sagatavošanās darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu[19]. Konkrēti, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaikus ar dalībvalstu ekspertiem un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

98) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas piemērošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai, lai varētu identificēt juridiskos veidojumus, kas līdzīgi tieši izveidotiem trastiem, kuru darbību reglamentē dalībvalstu tiesību akti, kā arī lai pieņemtu īstenošanas tehniskos standartus, kuros noteikts formāts, kas jāizmanto, lai ziņotu par aizdomīgiem darījumiem. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011[20].

99) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un Hartā atzītie principi, jo īpaši tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību (Hartas 7. pants), tiesības uz persondatu aizsardzību (Hartas 8. pants) un tiesības uz darījumdarbības brīvību (Hartas 16. pants).

100) Saskaņā ar Hartas 21. pantu, kurā aizliegta diskriminācija uz jebkāda pamata, riska novērtējumi saistībā ar klienta uzticamības pārbaudēm atbildīgajiem subjektiem jāveic bez diskriminācijas.

101) Sagatavojot ziņojumu, kurā novērtēta šīs regulas īstenošana, Komisijai būtu pienācīgi jāņem vērā Hartā atzīto pamattiesību un principu ievērošana.

102) Tā kā šīs regulas mērķi, proti, novērst Savienības finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai, nevar pienācīgi sasniegt dalībvalstu līmenī un tā kā, ņemot vērā darbības mērogu un iedarbību, to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā ir paredzēti vienīgi tie pasākumi, kas ir nepieciešami minētā mērķa sasniegšanai.

---

19 OV L 123, 12.5.2016, 1. lpp.

20 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011, 13. lpp.).

103) Saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 42. pantu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas [..] ir sniedzis atzinumu[21],

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. iedaļa

Priekšmets un definīcijas

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā ir paredzēti noteikumi par:

a) pasākumiem, kas atbildīgajiem subjektiem jāpiemēro, lai novērstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu;

b) faktisko īpašumtiesību pārredzamības prasībām juridiskām personām un juridiskiem veidojumiem;

c) pasākumiem, ar kuriem ierobežo uzrādītāja instrumentu ļaunprātīgu izmantošanu.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1) "nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana" ir rīcība, kas noteikta Direktīvas (ES) 2018/1673 3. panta 1. un 5. punktā, tostarp atbalstīšana un līdzdalība, kūdīšana un mēģinājums izdarīt šādu rīcību neatkarīgi no tā, vai darbības, kas rada legalizējamo īpašumu, tiek veiktas dalībvalsts vai trešās valsts teritorijā. Apzināšanos, nodomu vai nolūku, kas ir minētās rīcības sastāvdaļa, var konstatēt, pamatojoties uz objektīviem faktiskiem apstākļiem;

2) "teroristu finansēšana" ir rīcība, kas noteikta Direktīvas (ES) 2017/541 11. pantā, tostarp atbalstīšana un līdzdalība, kūdīšana un mēģinājums izdarīt šādu rīcību neatkarīgi no tā, vai šī rīcība tiek veikta dalībvalsts vai trešās valsts teritorijā. Apzināšanos, nodomu vai nolūku, kas ir minētās rīcības sastāvdaļa, var konstatēt, pamatojoties uz objektīviem faktiskiem apstākļiem;

3) "noziedzīga darbība" ir noziedzīga darbība, kas definēta Direktīvas (ES) 2018/1673 2. panta 1. punktā, kā arī krāpšana, kas ietekmē Savienības finanšu intereses, kā definēts Direktīvas (ES) 2017/1371 3. panta 2. punktā, pasīva un aktīva korupcija, kā definēts minētās direktīvas 4. panta 2. punktā, un līdzekļu nelikumīga piesavināšanās, kā definēts minētās direktīvas 4. panta 3. punkta otrajā daļā;

4) "īpašums" ir īpašums, kā definēts Direktīvas (ES) 2018/1673 2. panta 2. punktā;

5) "kredītiestāde" ir kredītiestāde, kura definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013[22] 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā, tostarp tās filiāles,

---

[21] OV C [...], [...], [...]. lpp.

kā definēts minētās regulas 4. panta 1. punkta 17) apakšpunktā, un kura atrodas Savienībā, neatkarīgi no tā, vai tās galvenais birojs atrodas Savienībā vai trešā valstī;

6) "finanšu iestāde" ir:

a) uzņēmums, kurš nav kredītiestāde vai ieguldījumu brokeru sabiedrība un kurš veic vienu vai vairākas darbības, kas uzskaitītas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES[23] I pielikuma 2.–12., 14. un 15. punktā, tostarp darbības, ko veic valūtas maiņas punkti (*bureaux de change*), vai kura pamatdarbība ir līdzdalības iegūšana, tostarp finanšu kontrolakciju sabiedrība un jaukta tipa finanšu kontrolakciju sabiedrība;

b) apdrošināšanas sabiedrība, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK[24] 13. panta 1. punktā, ciktāl tā veic dzīvības apdrošināšanas vai citas uzkrājošās apdrošināšanas darbības, uz kurām attiecas minētā direktīva, tostarp apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības un jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības, kā attiecīgi definēts Direktīvas 2009/138/EK 212. panta 1. punkta f) un g) apakšpunktā;

c) apdrošināšanas starpnieks, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/97[25] 2. panta 1. punkta 3) apakšpunktā, ja tas darbojas attiecībā uz dzīvības apdrošināšanu un citiem uzkrājošiem apdrošināšanas pakalpojumiem;

d) ieguldījumu brokeru sabiedrība, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/65/ES[26] 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā;

e) kolektīvo ieguldījumu uzņēmums, jo īpaši:

i) pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmums, kā definēts Direktīvas 2009/65/EK 1. panta 2. punktā, un tā pārvaldības sabiedrība, kā definēts minētās direktīvas 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā, vai ieguldījumu sabiedrība, kas saņēmusi atļauju saskaņā ar minēto Direktīvu un nav izraudzījusies pārvaldības sabiedrību, kura PVKIU sertifikātus dara pieejamus iegādei Savienībā;

ii) alternatīvs ieguldījumu fonds, kā definēts Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un alternatīva ieguldījumu fonda pārvaldnieks, kā definēts minētās direktīvas 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā, kas ietilpst minētās direktīvas 2. panta darbības jomā;

---

22 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

23 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

24 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).

25 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/97 (2016. gada 20. janvāris) par apdrošināšanas izplatīšanu (pārstrādāta redakcija) (OV L 26, 2.2.2016., 19. lpp.).

26 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/ES un Direktīvu 2011/61/ES (pārstrādāta versija) (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

f) finanšu iestāžu filiāles, kā definēts a)–e) apakšpunktā, ja tās atrodas Savienībā, neatkarīgi no tā, vai to galvenais birojs atrodas dalībvalstī vai trešā valstī;

7) "trasta vai uzņēmuma pakalpojumu sniedzējs" ir jebkura persona, kura, veicot savu darījumdarbību, nodrošina trešai personai jebkuru turpmāk minēto pakalpojumu:

a) sabiedrību vai citu juridisko personu veidošanu;

b) sabiedrības direktora vai sekretāra, partnerības partnera vai līdzīga amata pienākumu veikšanu attiecībā uz citām juridiskām personām vai nokārtošanu, ka cita persona veic minētos pienākumus;

c) juridiskās adreses nodrošināšanu, komercdarbības, pasta vai administratīvās adreses un citu saistītu pakalpojumu nodrošināšanu uzņēmumam, partnerībai vai citai juridiskai personai vai veidojumam;

d) darbošanos kā pilnvarotajai personai tieši izveidotā trastā vai līdzīgu pienākumu veikšanu citā līdzīgā juridiskā veidojumā, vai nokārtošanu, ka cita persona veic šīs darbības;

e) darbošanos kā akcionāra pārstāvim citas personas vārdā vai nokārtošanu, ka cita persona veic šīs darbības;

8) "azartspēļu pakalpojumi" ir pakalpojums, kas ietver likmju ar naudas vērtību likšanu azartspēlēs, tostarp tādās, kuras ietver prasmes elementu, piemēram, izlozēs, kazino spēlēs, pokera spēlēs un derību darījumos, un kas tiek sniegts fiziskā atrašanās vietā vai ar jebkādiem līdzekļiem — attālināti, ar elektroniskiem līdzekļiem vai ar jebkuras citas sakaru tehnoloģijas starpniecību — un pēc pakalpojumu saņēmēja individuāla lūguma;

9) "hipotekārā kredīta kreditors" ir kreditors, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/17/ES 4. panta 2. punktā[27];

10) "hipotekārā kredīta starpnieks" ir kredīta starpnieks, kā definēts Direktīvas 2014/17/ES 4. panta 5. punktā;

11) "patēriņa kredīta kreditors" ir kreditors, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/ES 3. panta b) punktā[28];

12) "patēriņa kredīta starpnieks" ir kredīta starpnieks, kā definēts Direktīvas 2008/48/EK 3. panta f) punktā;

13) "kriptoaktīvs" ir kriptoaktīvs, kā definēts Regulas [lūdzu ievietot atsauci — priekšlikums Regulai par kriptoaktīvu tirgiem un ar ko groza Direktīvu (ES) 2019/1937 - COM/2020/593 final] 3. panta 1. punkta 2) punktā, izņemot, ja tas ietilpst minētās regulas 2. panta 2. punktā uzskaitītajās kategorijās vai citādāk nav kvalificējams kā līdzekļi;

14) "kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējs" ir kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējs, kā definēts Regulas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Regulai par kriptoaktīvu tirgiem un ar ko groza Direktīvu (ES) 2019/1937 — COM/2020/593 final]* 3. panta 1. punkta 8) apakšpunktā, ja tas sniedz vienu vai vairākus kriptoaktīvu pakalpojumus, kā definēts minētās regulas 3. panta 1. punkta 9) apakšpunktā;

---

[27] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/17/ES (2014. gada 4. februāris) par patērētāju kredītlīgumiem saistībā ar mājokļa nekustamo īpašumu un ar ko groza Direktīvas 2008/48/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 60, 28.2.2014., 34. lpp.).

[28] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 87/102/EEK (OV L 133, 22.5.2008., 66. lpp.).

15) “elektroniskā nauda” ir elektroniskā nauda, kā definēts Direktīvas 2009/110/EK[29] 2. panta 2. punktā, izņemot monetāro vērtību, kas norādīta minētās direktīvas 1. panta 4. un 5. punktā;

16) “darījuma attiecības” ir darījuma, profesionālās vai komerciālās attiecības, kuras ir saistītas ar atbildīgā subjekta profesionālo darbību un attiecībā uz kurām ir paredzams, ka pēc kontakta nodibināšanas tās kļūs ilglaicīgas, tostarp attiecības, kurās atbildīgajam subjektam tiek uzdots izveidot uzņēmumu vai nodibināt trastu klienta uzdevumā, neatkarīgi no tā, vai šī uzņēmuma izveide vai trasta nodibināšana būs vienīgais darījums, kas veikts minētā klienta uzdevumā;

17) “saistīti darījumi” ir divi vai vairāki darījumi ar identisku vai līdzīgu izcelsmi un galamērķi noteiktā laikposmā;

18) “trešā valsts” ir jebkura jurisdikcija, neatkarīga valsts vai autonoma teritorija, kura nav Eiropas Savienības daļa, bet kurai ir pašai savi NILL/TFN tiesību akti vai to izpildes kārtība;

19) “korespondentattiecības” ir:

a) banku pakalpojumu sniegšana, kurā viena kredītiestāde kā korespondentiestāde tos nodrošina citai kredītiestādei kā respondentiestādei, tostarp nodrošinot norēķinu vai citu pasīvu kontu un sniedzot saistītus pakalpojumus, piemēram, naudas pārvaldību, starptautiskos līdzekļu pārvedumus, norēķinus par čekiem, pastarpinātos kontus un ārvalstu valūtas maiņas pakalpojumus;

b) attiecības starp kredītiestādēm, starp finanšu iestādēm, kā arī kredītiestāžu un finanšu iestāžu starpā, tostarp ietver attiecības, kurās korespondentiestāde sniedz respondentiestādei līdzīgus pakalpojumus, un attiecības, kuras izveidotas vērtspapīru darījumiem vai līdzekļu pārvedumiem;

20) “čaulas banka” ir kredītiestāde vai finanšu iestāde, vai iestāde, kas veic tādas darbības, kuras ir līdzvērtīgas tām, kādas veic kredītiestādes vai finanšu iestādes, un kas ir inkorporēta jurisdikcijā, kurā tā fiziski neatrodas, ietverot tās faktisko vadību, un tā nav saistīta ar kādu regulētu finanšu grupu;

21) “juridiskās personas identifikators” ir *ISO* 17442 standartam atbilstošs unikāls burtciparu atsauces kods, ko piešķir juridiskai personai;

22) “faktiskais īpašnieks” ir jebkura fiziska persona, kurai pilnībā pieder juridiska persona vai tieši izveidots trasts, vai cits līdzīgs juridisks veidojums vai kura to kontrolē, kā arī jebkura fiziska persona, kuras vārdā vai labā tiek veikts kāds darījums vai darbība;

23) “juridisks veidojums” ir tieši izveidots trasts vai veidojums, kuram ir līdzīga struktūra vai funkcijas kā tieši izveidotam trastam, tostarp *fiducie* un noteikta veida *Treuhand* un *fideicomiso*;

24) “formāls pārstāvības mehānisms” ir līgums vai formāla vienošanās ar līgumam līdzvērtīgu juridisko spēku starp pārstāvi un tā iecēlēju, kur iecēlējs ir juridiska vai fiziska persona, kura dod norādījumus pārstāvim rīkoties viņa vārdā noteiktā statusā,

[29] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu (OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.).

tostarp kā direktoram vai akcionāram, un pārstāvis ir juridiska vai fiziska persona, kurai iecēlējs ir uzdevis rīkoties viņa vārdā;

25) "politiski redzama persona" ir fiziska persona, kas ieņem vai ir ieņēmusi šādus svarīgus publiskus amatus:

a) dalībvalstī:

i) valsts vadītāji, valdības vadītāji, ministri un ministru vietnieki vai palīgi;

ii) parlamenta deputāti vai citu līdzīgu likumdošanas struktūru locekļi;

iii) politisko partiju pārvaldes struktūru locekļi;

iv) augstāko tiesu, konstitucionālo tiesu vai citu augsta līmeņa tiesu struktūru locekļi, kuru lēmumus tālāk nepārsūdz, izņemot izņēmuma gadījumos;

v) revīzijas palātu vai centrālo banku valdes locekļi;

vi) vēstnieki, pagaidu lietveži (*chargés d'affaires*) un augsta ranga virsnieki bruņotajos spēkos;

vii) valsts uzņēmumu administratīvo, vadības vai uzraudzības struktūru locekļi;

b) starptautiskā organizācijā:

i) starptautiskās organizācijas augstākā amatpersona, tās vietnieki un valdes locekļi vai citas līdzvērtīgas amatpersonas;

ii) pārstāvji dalībvalstīs vai Savienībā;

c) Savienības līmenī:

i) amatpersonas Savienības iestāžu un struktūru līmenī, kas ir līdzvērtīgas tām, kuras uzskaitītas a) apakšpunkta i), ii), iv), v) un vi) punktā;

d) trešā valstī:

i) amatpersonas, kas ir līdzvērtīgas tām, kuras uzskaitītas a) apakšpunktā;

26) "ģimenes locekļi" ir:

a) laulātais vai persona, ar kuru amatpersona stājusies reģistrētās partnerattiecībās, civillaulībā vai citās līdzīgās attiecībās;

b) bērni un šo bērnu laulātie vai personas, ar kurām viņi stājušies reģistrētās partnerattiecībās, civillaulībā vai citās līdzīgās attiecībās;

c) vecāki;

27) "personas, par kurām ir zināms, ka tās ir cieši saistītas" ir:

a) fiziskas personas, par kurām ir zināms, ka viņām ir kopīgas faktiskas īpašumtiesības uz juridiskām personām vai juridiskiem veidojumiem vai jebkuras citas tuvas darījuma attiecības ar politiski redzamu personu;

b) fiziskas personas, kas ir vienīgie faktiskie īpašnieki tādai juridiskai personai vai tādam juridiskam veidojumam, par kuriem ir zināms, ka tie *de facto* ir izveidoti politiski redzamas personas labuma gūšanai;

28) "augstākā vadība" ir — papildus valdes izpildlocekļiem vai, ja nav valdes, tai līdzvērtīgas pārvaldes struktūras locekļiem — amatpersona vai darbinieks, kuram ir pietiekamas zināšanas par iestādes nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un

teroristu finansēšanas riska darījumiem un pietiekami augsts amats, lai varētu pieņemt lēmumus, kas ietekmē riska darījumus;

29) "grupa" ir uzņēmumu grupa, kas sastāv no mātesuzņēmuma, tā meitasuzņēmumiem un subjektiem, kuros mātesuzņēmumam vai tā meitasuzņēmumiem ir dalība, kā arī uzņēmumi, kuru starpā pastāv attiecības Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES[30] 22. panta izpratnē;

30) "skaidra nauda" ir valūta, uzrādītāja apgrozāmie instrumenti, preces, ko izmanto kā vērtīgus uzkrājumus ar augstu likviditāti, un priekšapmaksas kartes, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1672[31] 2. panta 1. punkta c)–f) apakšpunktā;

31) "kompetentā iestāde" ir:

a) finanšu ziņu vākšanas vienība;

b) uzraudzības iestāde, kā definēts 33) punktā;

c) valsts iestāde, kuras uzdevums ir izmeklēt vai saukt pie atbildības par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīviem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu vai kuras uzdevums ir izsekot, arestēt vai iesaldēt un konfiscēt noziedzīgi iegūtus līdzekļus;

d) valsts iestāde ar noteiktiem pienākumiem nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas apkarošanā;

32) "uzraudzītājs" ir struktūra, kurai uzticēti pienākumi nodrošināt atbildīgo subjektu atbilstību šīs regulas prasībām, tostarp Iestāde nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai (*AMLA*), kad tā veic uzdevumus, kas tai uzticēti Regulas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu izveidot Iestādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai — COM/2021/421 final]* 5. panta 2. punktā;

33) "uzraudzības iestāde" ir uzraudzītājs, kas ir publiska struktūra vai valsts iestāde, kura pārrauga pašregulējuma struktūras, veicot uzraudzības funkcijas saskaņā ar Direktīvas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Sestajai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas direktīvai — COM/2021/423 final]* 29. pantu;

34) "pašregulējuma struktūra" ir struktūra, kas pārstāv kādas profesijas pārstāvjus un piedalās to darba regulēšanā, veicot konkrētas uzraudzības vai pārraudzības funkcijas un nodrošinot attiecīgo noteikumu izpildi;

35) "mērķtiecīgas finanšu sankcijas" ir gan aktīvu iesaldēšana, gan aizliegumi tieši vai netieši darīt pieejamus līdzekļus vai citus aktīvus kādu personu un subjektu labā saskaņā ar Padomes lēmumiem, kas pieņemti, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību 29. pantu, un Padomes regulām, kas pieņemtas, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 215. pantu;

---

30 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 1. lpp.).

31 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1672 (2018. gada 23. oktobris) par Savienības teritorijā ievestās skaidras naudas vai no tās izvestās skaidras naudas kontroli un par Regulas (EK) Nr. 1889/2005 atcelšanu (OV L 284, 12.11.2018., 6. lpp.).

36) “mērķtiecīgas finanšu sankcijas, kas saistītas ar ieroču izplatīšanas finansēšanu” ir tās 35. punktā minētās mērķtiecīgās finanšu sankcijas, kuras piemēro saskaņā ar Padomes Lēmumu (KĀDP) 2016/849 un Padomes Lēmumu 2010/413/KĀDP, kā arī saskaņā ar Padomes Regulu (ES) 2017/1509 un Padomes Regulu (ES) 267/2012.

2. iedaļa

Darbības joma

3. pants

Atbildīgie subjekti

Šajā regulā atbildīgie subjekti ir turpmāk minētie subjekti:

1) kredītiestādes;

2) finanšu iestādes;

3) šādas fiziskas vai juridiskas personas, kas īsteno savu profesionālo darbību:

a) revidenti, ārštata grāmatveži un nodokļu konsultanti, un jebkura cita fiziska vai juridiska persona, kas apņemas tieši vai ar citu tādu personu starpniecību, kuras saistītas ar minēto citu personu, sniegt materiālu atbalstu, palīdzību vai konsultācijas nodokļu jautājumos savas pamatdarbības vai profesionālās darbības ietvaros;

b) notāri un citi neatkarīgie juridisko profesiju pārstāvji, ja tie piedalās, vai nu darbojoties savu klientu vārdā un labā jebkādā finanšu vai nekustamā īpašuma darījumā, vai palīdzot darījumu plānošanā vai īstenošanā sava klienta labā attiecībā uz:

i) nekustamā īpašuma vai saimnieciskas vienības pirkšanu un pārdošanu;

ii) klienta naudas, vērtspapīru vai citu aktīvu pārvaldīšanu;

iii) bankas kontu, krājkontu vai vērtspapīru kontu atvēršanu vai pārvaldīšanu;

iv) tādu ieguldījumu organizēšanu, kas vajadzīgi uzņēmumu izveidošanai, vadīšanai vai pārvaldīšanai;

v) trastu, uzņēmumu, fondu vai citu līdzīgu struktūru izveidošanu, vadīšanu vai pārvaldīšanu;

c) trasta vai uzņēmuma pakalpojumu sniedzēji;

d) nekustamā īpašuma aģenti, tostarp gadījumos, kad tie rīkojas kā nekustamā īpašuma nomas starpnieki attiecībā uz darījumiem, kuros ikmēneša nomas maksa ir 10 000 EUR vai vairāk, vai līdzvērtīga summa nacionālajās valūtās;

e) personas, kas tirgojas ar dārgmetāliem un dārgakmeņiem;

f) azartspēļu pakalpojumu sniedzēji;

g) kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzēji;

h) kolektīvās finansēšanas pakalpojumu sniedzēji, izņemot tos, kuru darbību reglamentē Regula (ES) 2020/1503;

i) personas, kas tirgojas vai darbojas kā starpnieki mākslas darbu tirdzniecībā, tostarp gadījumos, kad to veic mākslas galerijas un izsoļu nami, ja darījuma vai saistītu darījumu virknes vērtība sasniedz vismaz 10 000 EUR vai līdzvērtīgu summu nacionālajā valūtā;

j) personas, kas glabā, tirgojas vai darbojas kā starpnieki mākslas darbu tirdzniecībā gadījumos, kad to dara brīvzonās un muitas noliktavās, ja darījuma vai saistītu darījumu virknes vērtība sasniedz vismaz 10 000 EUR vai līdzvērtīgu summu nacionālajā valūtā;

k) hipotekāro un patēriņa kredītu kreditori, izņemot 2. panta 5. punktā definētās kredītiestādes un 2. panta 6. punktā definētās finanšu iestādes, un hipotekāro un patēriņa kredītu kredītstarpnieki;

l) ieguldījumu migrācijas operatori, kam ir atļauts pārstāvēt vai piedāvāt starpniecības pakalpojumus trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri vēlas iegūt uzturēšanās tiesības dalībvalstī apmaiņā pret jebkāda veida ieguldījumiem, tostarp kapitāla pārvedumiem, īpašuma pirkšanu vai nomāšanu, ieguldījumiem valsts obligācijās, ieguldījumiem korporatīvajos subjektos, ziedojumiem vai dāvinājumiem darbībām, kas veicina sabiedrības labumu, un iemaksām valsts budžetā.

4. pants

Atbrīvojumi dažiem azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem

1. Izņemot kazino, dalībvalstis var nolemt pilnīgi vai daļēji atbrīvot azartspēļu pakalpojumu sniedzējus no šīs regulas prasībām, pamatojoties uz pārbaudītu zemu risku, kas izriet no šādu pakalpojumu būtības un vajadzības gadījumā arī no operāciju apjoma.

2. Piemērojot 1. punktu, dalībvalstis veic azartspēļu pakalpojumu riska novērtējumu attiecībā uz:

   a) azartspēļu pakalpojumu neaizsargātību pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu un tās mazinošajiem faktoriem;

   b) riskiem, kas saistīti ar darījumu apjomu un izmantotajām maksāšanas metodēm;

   c) ģeogrāfisko apgabalu, kurā azartspēļu pakalpojumus administrē.

   Veicot šādus riska novērtējumus, dalībvalstis ņem vērā konstatējumus riska novērtējumā, ko Komisija sagatavojusi saskaņā ar Direktīvas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Sestajai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas direktīvai — COM/2021/423 final]* 7. pantu.

3. Dalībvalstis nosaka uz risku izvērtēšanu balstītas uzraudzības darbības vai veic citus atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka atbrīvojumus, kas piešķirti saskaņā ar šo pantu, neizmanto ļaunprātīgi.

5. pants

Atbrīvojumi noteiktām finanšu darbībām

1. Izņemot personas, kuras iesaistītas naudas pārskaitīšanas darbībā, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 22. punktā, dalībvalstis var nolemt piešķirt atbrīvojumus no šīs regulas prasībām personām, kuras neregulāri vai ļoti ierobežotā mērā tiek iesaistītas Direktīvas 2013/36/ES I pielikuma 2.–12., 14. un 15. punktā minētajā finanšu darbībā, ja tā rada mazu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku un ir izpildīti visi šādi kritēriji:

   a) finanšu darbība ir ierobežota absolūtā izteiksmē;

b) finanšu darbība ir ierobežota uz darījuma pamata;

c) finanšu darbība nav šādu personu pamatdarbība;

d) finanšu darbība ir palīgdarbība un ir tieši saistīta ar šādu personu pamatdarbību;

e) šādu personu pamatdarbība nav 3. panta 3. punkta a)–d) apakšpunktā vai f) apakšpunktā minētā darbība;

f) finanšu darbība tiek nodrošināta tikai šādu personu pamatdarbības klientiem un parasti netiek piedāvāta sabiedrībai.

2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkta nolūkā dalībvalstis paredz prasību, ka finanšu darbības kopējais apgrozījums nepārsniedz robežvērtību, kurai ir jābūt pietiekami zemai. Šo robežvērtību nosaka valsts līmenī atkarībā no finanšu darbības veida.

3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunkta nolūkā dalībvalstis piemēro maksimālu robežvērtību katram klientam un katram atsevišķajam darījumam neatkarīgi no tā, vai darījumu veic ar vienu operāciju vai ar vairākām operācijām, kuras, iespējams, ir saistītas. Minēto maksimālo robežvērtību nosaka valsts līmenī atkarībā no finanšu darbības veida. Tā ir pietiekami zema, lai nodrošinātu, ka attiecīgo veidu darījumi ir nepraktiska un neefektīva metode nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un tā nepārsniedz 1000 EUR vai līdzvērtīgu summu nacionālajā valūtā.

4. Šā panta 1. punkta c) apakšpunkta nolūkā dalībvalstis paredz prasību, ka finanšu darbības apgrozījums nepārsniedz 5 % no attiecīgās fiziskās vai juridiskās personas kopējā apgrozījuma.

5. Novērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku šā panta nolūkā, dalībvalstis pievērš īpašu uzmanību jebkurai finanšu darbībai, par kuru uzskata, ka tās būtības dēļ to īpaši ir iespējams izmantot vai ļaunprātīgi izmantot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai.

6. Dalībvalstis nosaka uz risku izvērtēšanu balstītas uzraudzības darbības vai veic citus atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka atbrīvojumus, kas piešķirti saskaņā ar šo pantu, neizmanto ļaunprātīgi.

6. pants

Atbrīvojumu iepriekšēja paziņošana

1. Dalībvalstis nekavējoties paziņo Komisijai par visiem atbrīvojumiem, ko tās plāno piešķirt saskaņā ar 4. un 5. pantu. Paziņojumā iekļauj pamatojumu, kurā ietver atbrīvojuma radītā riska attiecīgu novērtējumu.

2. Komisija divu mēnešu laikā pēc 2. punktā minētā paziņojuma veic vienu no šādām darbībām:

a) apstiprina, ka atbrīvojumu var piešķirt;

b) ar pamatotu lēmumu paziņo, ka atbrīvojumu nevar piešķirt.

3. Saņemot Komisijas lēmumu saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu, dalībvalstis var pieņemt lēmumu par atbrīvojuma piešķiršanu. Šādā lēmumā norāda iemeslus, ar kuriem tas tiek pamatots. Dalībvalstis pārskata šādus lēmumus regulāri un jebkurā gadījumā tad, kad atjaunina savu valsts līmeņa riska novērtējumu saskaņā ar

Direktīvas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Sestajai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas direktīvai — COM/2021/423 final]* 8. pantu.

4. Līdz *[3 mēneši pēc šīs regulas piemērošanas dienas]* dalībvalstis paziņo Komisijai par atbrīvojumiem, kas piešķirti saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 2. panta 2. un 3. punktu un ir spēkā šīs regulas piemērošanas dienā.

5. Komisija katru gadu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicē saskaņā ar šo pantu piešķirto atbrīvojumu sarakstu.

II NODAĻA

ATBILDĪGO SUBJEKTU IEKŠĒJĀ POLITIKA, KONTROLES PASĀKUMI UN PROCEDŪRAS

1. IEDAĻA

Iekšējās procedūras, riska novērtējums un personāls

7. pants

Iekšējās politikas, kontroles pasākumu un procedūru darbības joma

1. Atbildīgie subjekti ievieš politiku, kontroles pasākumus un procedūras, lai nodrošinātu atbilstību šīs regulas prasībām, jo īpaši, lai:

   a) mazinātu un efektīvi pārvaldītu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, kas identificēti Savienības, dalībvalsts un atbildīgā subjekta līmenī;

   b) papildus pienākumam piemērot mērķtiecīgas finanšu sankcijas, mazinātu un pārvaldītu riskus, ko rada to mērķtiecīgo finanšu sankciju neīstenošana un apiešana, kuras saistītas ar ieroču izplatīšanas finansēšanu.

   Minētā politika, kontroles pasākumi un procedūras ir samērīgas ar atbildīgā subjekta būtību un lielumu.

2. Politika, kontroles pasākumi un procedūras, kas minētas 1. punktā, ietver:

   a) iekšējās politikas, kontroles pasākumu un procedūru izstrādi, tostarp riska pārvaldības praksi, klienta uzticamības pārbaudes, ziņošanas, paļaušanās un uzskaites kārtību, pārraudzību un atbilstības pārvaldību attiecībā uz šādu politiku, kontroles pasākumiem un procedūrām, kā arī politiku attiecībā uz persondatu apstrādi saskaņā ar 55. pantu;

   b) politiku, kontroles pasākumus un procedūras, lai identificētu, pārbaudītu un pārvaldītu darījuma attiecības vai gadījuma rakstura darījumus, kas rada lielāku vai mazāku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku;

   c) neatkarīgu revīzijas funkciju, lai pārbaudītu a) apakšpunktā minēto iekšējo politiku, kontroles pasākumus un procedūras;

   d) pārbaudi, pieņemot darbā darbiniekus un norīkojot viņus izpildīt noteiktus uzdevumus un funkcijas, kā arī ieceļot savus aģentus un izplatītājus, vai šīm personām ir laba reputācija, kas ir samērīga ar riskiem, kuri saistīti ar veicamajiem uzdevumiem un funkcijām;

   e) atbildīgā subjekta iekšējās politikas, kontroles pasākumu un procedūru iekšējo paziņošanu, tostarp aģentiem un izplatītājiem;

f) politiku attiecībā uz darbinieku un vajadzības gadījumā arī aģentu un izplatītāju apmācību par pasākumiem, ko atbildīgais subjekts ir ieviesis, lai izpildītu šīs regulas prasības.

Iekšējo politiku, kontroles pasākumus un procedūras, kas minētas pirmās daļas a)–f) punktā, reģistrē rakstveidā. Šo politiku, kontroles pasākumus un procedūras apstiprina augstākā vadība.

3. Atbildīgie subjekti regulāri atjaunina šo politiku, kontroles pasākumus un procedūras un veic uzlabojumus, ja tiek atklātas nepilnības.

4. Līdz *[divi gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā] AMLA* izdod pamatnostādnes par elementiem, kas atbildīgajiem subjektiem būtu jāņem vērā, pieņemot lēmumus par iekšējās politikas, kontroles pasākumu un procedūru apjomu.

8. pants

Riska novērtējums

1. Atbildīgie subjekti veic ar to būtību un lielumu samērīgus pasākumus, lai identificētu un novērtētu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, kuriem tie ir pakļauti, kā arī riskus, ko rada to mērķtiecīgo finanšu sankciju neīstenošana un apiešana, kuras saistītas ar ieroču izplatīšanas finansēšanu, ņemot vērā:

a) riska mainīgos lielumus, kas noteikti I pielikumā, un riska faktorus, kas noteikti II un III pielikumā;

b) konstatējumus pārvalstiska līmeņa riska novērtējumā, ko Komisija sagatavojusi saskaņā ar Direktīvas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Sestajai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas direktīvai — COM/2021/423 final]* 7. pantu;

c) konstatējumus valsts līmeņa riska novērtējumos, ko dalībvalstis sagatavojušas saskaņā ar Direktīvas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Sestajai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas direktīvai — COM/2021/423 final]* 8. pantu.

2. Saskaņā ar 1. punktu sagatavoto atbildīgā subjekta veikto riska novērtējumu dokumentē, regulāri atjaunina un dara pieejamu uzraudzītājiem.

3. Uzraudzītāji var nolemt, ka atsevišķi dokumentēti riska novērtējumi nav vajadzīgi, ja konkrētais nozarei raksturīgais risks ir skaidrs un saprotams.

9. pants

Atbilstības uzraudzības funkcijas

1. Atbildīgie subjekti ieceļ vienu valdes izpildlocekli vai, ja valdes nav, tai līdzvērtīgas pārvaldes struktūras locekli par atbildīgo tādu pasākumu īstenošanai, ar kuriem nodrošina atbilstību šai regulai (“atbilstības uzraudzības pārvaldnieks”). Ja subjektam nav pārvaldes struktūras, šī funkcija jāpilda augstākās vadības loceklim.

2. Atbilstības uzraudzības pārvaldnieks ir atbildīgs par atbildīgā subjekta politikas, kontroles pasākumu un procedūru īstenošanu un informācijas saņemšanu par svarīgām vai būtiskām nepilnībām šādā politikā, kontroles pasākumos un procedūrās. Atbilstības uzraudzības pārvaldnieks regulāri ziņo par šiem jautājumiem valdei vai

citai līdzvērtīgai pārvaldes struktūrai. Mātesuzņēmumos minētā persona ir atbildīga arī par grupas mēroga politikas, kontroles pasākumu un procedūru pārraudzību.

3. Atbildīgajiem subjektiem ir atbilstības uzraudzības amatpersona, kuru amatā ieceļ valde vai pārvaldes struktūra un kura ikdienā ir atbildīga par atbildīgā subjekta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas un terorisma finansēšanas apkarošanas (NILL/TFN) politikas īstenošanu. Minētā persona ir atbildīga arī par aizdomīgu darījumu paziņošanu finanšu ziņu vākšanas vienībai (*FIU*) saskaņā ar 50. panta 6. punktu.

   Atbildīgajos subjektos, kuros pārbaudes veic to augstākā vadība vai faktiskie īpašnieki saskaņā ar Direktīvas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Sestajai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas direktīvai — COM/2021/423 final]* 6. pantu vai saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem, atbilstības uzraudzības amatpersonas pārbauda, vai viņi atbilst minētajām prasībām.

   Atbildīgais subjekts, kas pieder pie kādas grupas, var iecelt par savu atbilstības uzraudzības amatpersonu arī personu, kas veic šos pienākumus citā šīs grupas subjektā.

4. Atbildīgie subjekti nodrošina atbilstības uzraudzības funkcijas ar atbilstošiem resursiem, tostarp personālu un tehnoloģijām, proporcionāli atbildīgā subjekta lielumam, būtībai un riskiem attiecībā uz atbilstības uzraudzības funkciju īstenošanu un nodrošina, ka pilnvaras ierosināt jebkurus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbildīgā subjekta iekšējās politikas, kontroles pasākumu un procedūru efektivitāti, tiek piešķirtas par šīm funkcijām atbildīgajām personām.

5. Atbilstības uzraudzības pārvaldnieks reizi gadā vai, ja nepieciešams, biežāk iesniedz pārvaldes struktūrai ziņojumu par atbildīgā subjekta iekšējās politikas, kontroles pasākumu un procedūru īstenošanu, kā arī pastāvīgi informē vadības struktūru par jebkuru pārbaužu rezultātiem. Pārvaldes struktūra veic vajadzīgos pasākumus, lai laikus novērstu visas konstatētās nepilnības.

6. Ja atbildīgā subjekta lielums to atļauj, 1. un 3. punktā minētās funkcijas var veikt viena un tā pati fiziskā persona.

   Ja atbildīgais subjekts ir fiziska vai juridiska persona, kuras darbības īsteno tikai viena fiziska persona, šī persona ir atbildīga par šajā pantā noteikto uzdevumu izpildi.

10. pants

Informētība par prasībām

Atbildīgie subjekti veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka to darbinieki, kuru pienākumi to prasa, kā arī aģenti un izplatītāji ir informēti par prasībām, kas izriet no šīs regulas, un par atbildīgā subjekta iekšējo politiku, kontroles pasākumiem un procedūrām, tostarp attiecībā uz persondatu apstrādi šīs regulas nolūkiem.

Pirmajā daļā minētie pasākumi ietver darbinieku piedalīšanos konkrētās un regulārās mācību programmās, lai palīdzētu viņiem atpazīt darbības, kas var būt saistītas ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, un sniegtu viņiem norādījumus, kā rīkoties šādos gadījumos. Šādas mācību programmas pienācīgi dokumentē.

11. pants

Darbinieku godprātība

1. Visiem atbildīgā subjekta darbiniekiem, kuriem uzticēti uzdevumi saistībā ar atbildīgā subjekta atbilstības uzraudzību šai regulai un Regulai *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Regulas (ES) 2015/847 pārstrādātajai redakcijai — COM/2021/422 final]*, veic atbilstības uzraudzības amatpersonas apstiprinātu novērtējumu par:

   a) individuālajām prasmēm, zināšanām un kompetenci, lai varētu efektīvi veikt savus pienākumus;

   b) labu reputāciju, godīgumu un godprātību.

2. Darbinieki, kuriem ir uzticēti uzdevumi saistībā ar atbildīgā subjekta atbilstības uzraudzību šai regulai, informē atbilstības uzraudzības amatpersonu par jebkurām tuvām privātām vai profesionālām attiecībām, kas izveidotas ar atbildīgā subjekta klientiem vai potenciālajiem klientiem, un viņiem tiek liegts pildīt jebkurus uzdevumus saistībā ar atbildīgā subjekta atbilstību attiecībā uz šiem klientiem.

3. Atbildīgie subjekti ievieš atbilstošas procedūras, kas ļautu to darbiniekiem vai personām līdzīgā amatā ziņot par šīs regulas pārkāpumiem subjekta iekšienē, izmantojot speciālu, neatkarīgu un anonīmu kanālu, kas samērīgs ar attiecīgā atbildīgā subjekta būtību un lielumu.

   Atbildīgie subjekti veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka darbinieki, vadītāji vai aģenti, kuri ziņo par pārkāpumiem saskaņā ar pirmo daļu, tiek aizsargāti pret represijām, diskrimināciju un jebkādu citu negodīgu attieksmi.

4. Šis pants neattiecas uz atbildīgajiem subjektiem, kas ir individuālie tirgotāji.

12. pants

Konkrētu darbinieku situācija

Ja fiziska persona, kura pieder pie kādas no 3. panta 3. punktā uzskaitītajām kategorijām, veic profesionālo darbību kā juridiskas personas darbinieks, šīs iedaļas noteikumi piemērojami minētai juridiskajai personai, nevis fiziskajai personai.

2. IEDAĻA

Noteikumi, kas attiecas uz grupām

13. pants

Grupas mēroga prasības

1. Mātesuzņēmums nodrošina, ka šīs nodaļas 1. iedaļā minētās prasības attiecībā uz iekšējām procedūrām, riska novērtējumu un personālu tiek piemērotas visās grupas filiālēs un meitasuzņēmumos dalībvalstīs, kā arī attiecībā uz grupām trešās valstis, kuru mātesuzņēmums ir iedibināts Savienībā. Grupas mēroga politika, kontroles pasākumi un procedūras ietver arī datu aizsardzības politiku un politiku, kontroles pasākumus un procedūras informācijas apmaiņai grupas ietvaros NILL/TFN nolūkos.

2. Politika, kontroles pasākumi un procedūras, kas attiecas uz 1. punktā minēto informācijas apmaiņu, ietver prasību, ka grupas atbildīgie subjekti apmainās ar informāciju, ja šāda apmaiņa ir svarīga nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanai. Informācijas apmaiņa grupas ietvaros īpaši attiecas uz klienta, tā faktisko īpašnieku vai personas, kuras vārdā klients darbojas, identitāti

un iezīmēm, uz darījuma attiecību būtību un nolūku un uz aizdomām, ka līdzekļi ir ieņēmumi no noziedzīgas darbības vai ir saistīti ar teroristu finansēšanu, par ko finanšu ziņu vākšanas vienībai paziņots saskaņā ar 50. pantu, ja vien finanšu ziņu vākšanas vienība nav norādījusi citādi.

Grupas ievieš grupas mēroga politiku, kontroles pasākumus un procedūras, lai nodrošinātu, ka attiecībā uz informāciju, ar ko apmainās saskaņā ar pirmo daļu, tiek sniegtas pietiekamas garantijas par konfidencialitātes ievērošanu, datu aizsardzību un šīs informācijas atbilstīgu izmantošanu, tostarp lai novērstu tās izpaušanu.

3. Līdz *[divi gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā] AMLA* izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus un iesniedz tos pieņemšanai Komisijā. Minētajos regulatīvo tehnisko standartu projektos nosaka obligātās prasības grupas mēroga politikai, tostarp obligātos standartus informācijas apmaiņai grupas ietvaros, to mātesuzņēmumu atbildību un pienākumus, kuri paši nav atbildīgie subjekti, lai nodrošinātu grupas mēroga atbilstību NILL/TFN prasībām un izvirzītu nosacījumus, saskaņā ar kuriem šā panta noteikumi attiecas uz subjektiem, kas ir daļa no struktūrām ar kopīgām īpašumtiesībām, vadību vai atbilstības kontroli, tostarp tīkliem vai partnerībām.

4. Komisija tiek pilnvarota papildināt šo regulu, pieņemot šā panta 3. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu izveidot Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas iestādi — COM/2021/421 final]* 38.–41. pantu.

14. pants

Filiāles un meitasuzņēmumi trešās valstīs

1. Ja atbildīgo subjektu filiāles vai meitasuzņēmumi atrodas trešās valstīs, kur obligātās NILL/TFN prasības ir mazāk stingras nekā šajā regulā noteiktās, attiecīgais atbildīgais subjekts nodrošina, ka minētās filiāles vai meitasuzņēmumi atbilst šajā regulā noteiktajām prasībām, tostarp prasībām attiecībā uz datu aizsardzību, vai līdzvērtīgām prasībām.

2. Ja trešās valsts tiesību akti neļauj ievērot šajā regulā noteiktās prasības, atbildīgie subjekti veic papildu pasākumus, lai nodrošinātu, ka filiāles un meitasuzņēmumi minētajā trešā valstī efektīvi pārvalda nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku, un galvenais birojs par to informē uzraudzītājus savā piederības dalībvalstī. Ja uzraudzītāji piederības dalībvalstī uzskata, ka šie papildu pasākumi nav pietiekami, tie veic papildu uzraudzības darbības, tostarp pieprasa grupai neveidot nekādas darījuma attiecības, pārtraukt pastāvošās attiecības vai neslēgt darījumus, vai arī izbeigt darbības attiecīgajā trešā valstī.

3. Līdz *[divi gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā] AMLA* izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus un iesniedz tos pieņemšanai Komisijā. Šajos regulatīvo tehnisko standartu projektos norāda 2. punktā minēto papildu pasākumu veidu, tostarp obligātās darbības, kas atbildīgajiem subjektiem jāveic, ja trešās valsts tiesību akti neļauj īstenot 13. pantā paredzētos pasākumus, un papildu uzraudzības darbības, kas nepieciešamas šādos gadījumos.

4. Komisija tiek pilnvarota papildināt šo regulu, pieņemot šā panta 3. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu izveidot Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas iestādi — COM/2021/421 final]* 38.–41. pantu.

III NODAĻA

KLIENTA UZTICAMĪBAS PĀRBAUDE

1. IEDAĻA

Vispārīgie noteikumi

15. pants

Klienta uzticamības pārbaudes piemērošana

1. Atbildīgie subjekti piemēro klienta uzticamības pārbaudes pasākumus jebkurā no šādiem gadījumiem:

   a) nodibinot darījuma attiecības;

   b) iesaistoties vai īstenojot gadījuma rakstura darījumu, kura summa ir 10 000 EUR vai vairāk, vai līdzvērtīga summa nacionālajā valūtā, neatkarīgi no tā, vai šis darījums tiek veikts vienā operācijā vai saistītu darījumu virknē vai ar mazāku robežvērtību, kas noteikta saskaņā ar 5. punktu;

   c) ja pastāv aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu neatkarīgi no izņēmumiem, atbrīvojumiem vai robežvērtības;

   d) ja pastāv šaubas par iepriekš iegūtu klienta identifikācijas datu ticamību vai atbilstību.

2. Papildus 1. punktā minētajiem gadījumiem kredītiestādes, finanšu iestādes un kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzēji piemēro klienta uzticamības pārbaudi, iniciējot vai slēdzot gadījuma rakstura darījumu, kas ir naudas līdzekļu pārskaitījums, kā noteikts Regulas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Regulas (ES) 2015/847 pārstrādātajai redakcijai — COM/2021/422 final]* 3. panta 9. punktā, vai kriptoaktīvu pārskaitījums, kā noteikts minētās regulas 3. panta 10. punktā, pārsniedzot 1000 EUR vai līdzvērtīgu summu nacionālajā valūtā.

3. Ja darījumu summa ir vismaz 2000 EUR vai līdzvērtīga summa nacionālajā valūtā, azartspēļu pakalpojumu sniedzēji piemēro klienta uzticamības pārbaudi, kad izsniedz laimestus, pieņem derības uz likmēm vai slēdz abu veidu darījumus, neatkarīgi no tā, vai darījums notiek kā viena operācija vai kā vairāki saistīti darījumi.

4. Kredītiestāžu gadījumā klienta uzticamības pārbaude uzraudzītāju pārraudzībā tiek veikta arī brīdī, kad saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES[32] 32. panta 1. punktu tiek atzīts, ka iestāde ir bankrotējusi vai, iespējams, bankrotēs, vai tad, ja noguldījumi tajā nav pieejami saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/49/ES[33] 2. panta 1. punkta 8) apakšpunktu. Uzraudzītāji pieņem lēmumus par šādu klienta uzticamības pārbaudes pasākumu intensitāti un apjomu, ņemot vērā katras kredītiestādes īpašos apstākļus.

---

32 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

33 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/49/ES (2014. gada 16. aprīlis) par noguldījumu garantiju sistēmām (OV L 173, 12.6.2014., 149. lpp.).

5. Līdz *[divi gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā] AMLA* izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus un iesniedz tos pieņemšanai Komisijā. Regulatīvo tehnisko standartu projektos norādāma šāda informācija:

   a) atbildīgie subjekti, nozares vai darījumi, kas saistīti ar lielāku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku un atbilst robežvērtībām, kas mazākas par 1. punkta b) apakšpunktā noteiktajām;

   b) saistītās robežvērtības gadījuma rakstura darījumos;

   c) kritēriji saistītu darījumu identificēšanai.

   Izstrādājot pirmajā daļā minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus, *AMLA* pienācīgi ņem vērā:

   a) dažāda veida atbildīgo subjektu darījumdarbības modeļiem raksturīgo risku līmeņus;

   b) pārvalstiska līmeņa riska novērtējumu, ko Komisija sagatavojusi saskaņā ar Direktīvas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Sestajai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas direktīvai — COM/2021/423 final]* 7. pantu.

6. Komisija tiek pilnvarota papildināt šo regulu, pieņemot šā panta 5. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu izveidot Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas iestādi — COM/2021/421 final]* 38.–41. pantu.

16. pants

Klienta uzticamības pārbaudes pasākumi

1. Lai veiktu klienta uzticamības pārbaudi, atbildīgie subjekti piemēro visus šādus pasākumus:

   a) identificē klientu un pārbauda klienta identitāti;

   b) identificē faktisko(-os) īpašnieku(-us) saskaņā ar 42. un 43. pantu un pārbauda viņu identitāti, lai atbildīgais subjekts būtu pārliecināts, ka zina, kas ir faktiskais īpašnieks, un izprot klienta īpašumtiesību un kontroles struktūru;

   c) novērtē un vajadzības gadījumā iegūst informāciju par darījuma attiecību nolūku un paredzamo būtību;

   d) veic pastāvīgu darījuma attiecību uzraudzību, tostarp pārbauda darījumus, kas veikti visā darījuma attiecību gaitā, lai nodrošinātu, ka šie darījumi tiek slēgti saskaņā ar atbildīgā subjekta rīcībā esošo informāciju par klientu, darījumdarbību un riska profilu, tostarp, ja vajadzīgs, par līdzekļu izcelsmi.

   Īstenojot pirmās daļas a) un b) punktā minētos pasākumus, atbildīgie subjekti arī pārbauda, vai ikviena persona, kas vēlas veikt darbības klienta vārdā, ir pilnvarota to darīt, un identificē minēto personu un pārbauda tās identitāti saskaņā ar 18. pantu.

2. Atbildīgie subjekti nosaka 1. punktā minēto pasākumu apjomu, pamatojoties uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku individuālu analīzi un ņemot vērā klienta un darījuma attiecību vai gadījuma rakstura darījuma īpatnības, kā arī ņemot vērā atbildīgā subjekta riska novērtējumu saskaņā ar 8. pantu un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas mainīgos lielumus, kas izklāstīti I pielikumā, un riska faktorus, kas izklāstīti II un III pielikumā.

Ja atbildīgie subjekti konstatē paaugstinātu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku, tie veic paplašinātus uzticamības pārbaudes pasākumus saskaņā ar šīs nodaļas 4. iedaļu. Konstatējot zemāka riska situācijas, atbildīgie subjekti var piemērot vienkāršotus uzticamības pārbaudes pasākumus saskaņā ar šīs nodaļas 3. iedaļu.

3. Līdz *[divi gadi pēc šīs regulas piemērošanas dienas] AMLA* izdod pamatnostādnes par riska mainīgajiem lielumiem un riska faktoriem, kas atbildīgajiem subjektiem jāņem vērā, sākot darījuma attiecības vai veicot gadījuma rakstura darījumus.

4. Atbildīgajiem subjektiem jebkurā brīdī jāspēj pierādīt uzraudzītājiem, ka veiktie pasākumi ir piemēroti, ņemot vērā konstatētos nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus.

17. pants

Nespēja izpildīt prasību piemērot klienta uzticamības pārbaudes pasākumus

1. Gadījumos, kad atbildīgais subjekts nespēj īstenot 16. panta 1. punktā noteiktos klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, tam jāatturas no darījuma veikšanas vai darījuma attiecību veidošanas un jāizbeidz darījuma attiecības, kā arī jāapsver ziņojuma par aizdomīgu darījumu iesniegšana finanšu ziņu vākšanas vienībai attiecībā uz klientu saskaņā ar 50. pantu.

   Pirmo daļu nepiemēro attiecībā uz notāriem, advokātiem un citiem neatkarīgiem juridisko profesiju pārstāvjiem, revidentiem, ārštata grāmatvežiem un nodokļu konsultantiem — ar stingru noteikumu, ka šāds atbrīvojums attiecas uz minētajām personām vienīgi tad, kad tās pārbauda savu klientu juridisko stāvokli vai aizstāv vai pārstāv minētos klientus tiesvedībās, vai attiecībā uz tām, tostarp sniedz konsultācijas par šādu procedūru sākšanu vai izvairīšanos no tām.

2. Ja atbildīgie subjekti piekrīt vai atsakās veidot darījuma attiecības, tie reģistrē darbības, kas veiktas, lai izpildītu prasību piemērot klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, tostarp veic pieņemto lēmumu un attiecīgo apliecinošo dokumentu uzskaiti. Dokumenti, dati vai informācija, kas ir atbildīgā subjekta rīcībā, tiek atjaunināti ikreiz, kad klienta uzticamības pārbaude tiek pārskatīta saskaņā ar 21. pantu.

18. pants

Klienta identitātes noteikšana un pārbaude

1. Izņemot mazāka riska gadījumus, uz kuriem attiecas 3. iedaļā noteiktie pasākumi, un neatkarīgi no papildu pasākumu piemērošanas gadījumos, kad saskaņā ar 4. iedaļu rodas paaugstināts risks, atbildīgais subjekts iegūst vismaz šādu informāciju, lai identificētu klientu un personu, kas darbojas viņa vārdā:

   a) attiecībā uz fizisku personu:

      i) vārdu, uzvārdu;

      ii) dzimšanas vietu un datumu;

      iii) valstspiederību vai valstspiederības, vai bezvalstnieka un bēgļa vai papildu aizsardzības statusu, ja piemērojams, un valsts identifikācijas numuru, ja piemērojams;

iv) pastāvīgo dzīvesvietu vai, ja nav noteiktas dzīvesvietas ar likumīgu adresi Savienībā, pasta adresi, kurā var sazināties ar fizisko personu, un, ja iespējams, nodarbošanos, profesiju vai nodarbinātības statusu un nodokļu maksātāja identifikācijas numuru;

b) attiecībā uz juridisku personu:

i) juridiskās personas juridisko statusu un nosaukumu;

ii) juridisko adresi vai oficiālā biroja adresi un, ja atšķiras, — galveno darījumdarbības veikšanas vietu un inkorporācijas valsti;

iii) juridisko pārstāvju vārdus, uzvārdus, kā arī, ja pieejams, reģistrācijas numuru, nodokļu maksātāja identifikācijas numuru un juridiskās personas identifikatoru. Atbildīgie subjekti arī pārbauda, vai juridiskā persona veic darbības, pamatojoties uz grāmatvedības dokumentiem par pēdējo finanšu gadu vai citu būtisku informāciju;

c) attiecībā uz pilnvaroto personu tieši izveidotā trastā vai personu, kas ieņem līdzvērtīgu amatu citā līdzīgā juridiskā veidojumā:

i) 44. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā un šā punkta b) apakšpunktā minēto informāciju par visām personām, kas identificētas kā faktiskie īpašnieki;

ii) pilnvarotās(-o) personas(-u) vai personas(-u), kas ieņem līdzvērtīgu amatu citā līdzīgā juridiskā veidojumā, dzīvesvietas adresi un pilnvaras, kas regulē juridisko veidojumu un ir tam saistošas, kā arī, ja iespējams, nodokļu maksātāja identifikācijas numuru un juridiskās personas identifikatoru;

d) attiecībā uz citām organizācijām, kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir juridisks statuss:

i) nosaukumu un juridisko adresi vai citu līdzvērtīgu adresi;

ii) to personu vārdus un uzvārdus, kuras ir pilnvarotas pārstāvēt organizāciju, kā arī attiecīgā gadījumā — juridisko statusu, nodokļu maksātāja identifikācijas numuru, reģistra numuru, juridiskās personas identifikatoru un statūtus vai citus līdzvērtīgus dokumentus.

2. Lai identificētu juridiskas personas faktisko īpašnieku, atbildīgie subjekti apkopo informāciju, kas minēta 44. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un informāciju, kas minēta šā panta 1. punkta b) apakšpunktā.

Ja pēc visu iespējamo identifikācijas līdzekļu izmantošanas saskaņā ar pirmo daļu neviena fiziska persona netiek atzīta par faktisko īpašnieku vai pastāv šaubas, ka identificētā(-ās) persona(-as) ir faktiskais(-ie) īpašnieks(-i), atbildīgie subjekti identificē fizisko(-ās) personu(-as), kas ieņem vadošas amatpersonas amatu(-us) korporatīvajā subjektā vai citā juridiskā personā, un pārbauda tās(to) identitāti. Atbildīgie subjekti reģistrē visas veiktās darbības, kā arī grūtības, kas radušās identifikācijas procesā, kā rezultātā bija jāveic vadošās amatpersonas identificēšana.

3. Attiecībā uz labuma guvējiem no trastiem vai citiem līdzīgiem juridiskiem veidojumiem, kas izraudzīti pēc īpašām iezīmēm vai kategorijas, atbildīgais subjekts iegūst pietiekamu informāciju par labuma guvēju, lai atbildīgais subjekts būtu pārliecināts, ka spēs noteikt labuma guvēja identitāti izmaksas laikā vai laikā, kad labuma guvējs izmantos tam piešķirtās tiesības.

4. Atbildīgie subjekti iegūst informāciju, dokumentus un datus, kas nepieciešami klienta un faktiskā īpašnieka identitātes pārbaudei, izmantojot kādu no šādiem paņēmieniem:

a) personu apliecinoša dokumenta, pases vai cita līdzvērtīga dokumenta iesniegšanu un informācijas iegūšanu no uzticamiem un neatkarīgiem avotiem neatkarīgi no tā, vai tiem piekļūst tieši vai tos nodrošina klients;

b) elektronisku identifikācijas līdzekļu un attiecīgu uzticības pakalpojumu izmantošanu, kā noteikts Regulā (ES) Nr. 910/2014.

Lai pārbaudītu informāciju par faktisko(-ajiem) īpašnieku(-iem), atbildīgie subjekti iepazīstas arī ar centrālajiem reģistriem, kas minēti Direktīvas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Sestajai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas direktīvai — COM/2021/423 final]* 10. pantā, kā arī ar papildu informāciju. Atbildīgie subjekti nosaka papildu informācijas apjomu, ar ko jāiepazīstas, ņemot vērā darījuma vai darījuma attiecību un faktiskā īpašnieka radītos riskus.

19. pants

Klienta un faktiskā īpašnieka identitātes pārbaudes laiks

1. Klienta un faktiskā īpašnieka identitātes pārbaude notiek pirms darījuma attiecību nodibināšanas vai gadījuma rakstura darījuma veikšanas. Šis pienākums neattiecas uz mazāka riska situācijām saskaņā ar šīs nodaļas 3. iedaļu ar nosacījumu, ka mazāks risks pamato minētās pārbaudes atlikšanu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, klienta un faktiskā īpašnieka identitātes pārbaudi var veikt darījuma attiecību dibināšanas laikā, ja tas nepieciešams, lai nepārtrauktu darījumdarbības normālu norisi, un ja nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risks ir mazs. Šādos gadījumos minētās procedūras tiek pabeigtas pēc pirmās tikšanās, cik drīz vien tas praktiski ir iespējams.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, kredītiestāde vai finanšu iestāde var atvērt kontu, tostarp kontus, kas atļauj veikt darījumus ar pārvedamiem vērtspapīriem, ja to pieprasa klients, ar noteikumu, ka tiek veikti atbilstīgi drošības pasākumi, lai nodrošinātu to, ka darījumus neveic klients vai tos neveic viņa vārdā, kamēr nav panākta pilnīga atbilstība 16. panta 1. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā noteiktajām klienta uzticamības pārbaudes prasībām.

4. Ikreiz, kad tiek sāktas jaunas darījuma attiecības ar juridisku personu vai tieši izveidotā trasta pilnvaroto personu, vai personu, kas ieņem līdzvērtīgu amatu citā līdzīgā juridiskā veidojumā, kas minēts 42., 43. un 48. pantā, un ir jāreģistrē informācija par faktiskajiem īpašniekiem saskaņā ar Direktīvas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Sestajai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas direktīvai — COM/2021/423 final]* 10. pantu, atbildīgie subjekti iegūst reģistrācijas apliecinājumu vai reģistra izrakstu.

20. pants

Darījuma attiecību vai gadījuma rakstura darījuma nolūka un paredzamās būtības noteikšana

Pirms darījuma attiecību sākšanas vai gadījuma rakstura darījuma veikšanas atbildīgais subjekts iegūst vismaz šādu informāciju, lai izprastu tā nolūku un paredzamo būtību:

a) paredzētā konta, darījuma vai darījuma attiecību nolūks;

b) paredzamo darījumu vai darbību aplēstā summa un ekonomiskais pamatojums;

c) līdzekļu izcelsme;

d) līdzekļu galamērķis.

21. pants

Darījuma attiecību pastāvīga uzraudzība un klientu veikto darījumu uzraudzība

1. Atbildīgie subjekti pastāvīgi uzrauga darījuma attiecības — tostarp darījumus, ko klients veic visā šo attiecību laikā —, lai kontrolētu, vai minētie darījumi atbilst atbildīgā subjekta zināšanām par klientu, klienta darījumdarbību un riska profilu un nepieciešamības gadījumā — informācijai par līdzekļu izcelsmi, un lai atklātu tos darījumus, par kuriem jāveic rūpīgāka analīze saskaņā ar 50. pantu.

2. Saistībā ar 1. punktā minēto pastāvīgo uzraudzību atbildīgie subjekti nodrošina, ka attiecīgie klienta dokumenti, dati vai informācija tiek pastāvīgi atjaunināti.

   Klienta informācijas atjaunināšanas biežumu saskaņā ar pirmo daļu nosaka, pamatojoties uz darījuma attiecību radīto risku. Klienta informācijas atjaunināšanas biežums nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt piecus gadus.

3. Papildus 2. punktā minētajām prasībām atbildīgie subjekti pārskata un attiecīgā gadījumā atjaunina informāciju par klientu, ja:

   a) ir mainījušies būtiski klienta apstākļi;

   b) atbildīgajam subjektam ir juridisks pienākums attiecīgā kalendāra gada laikā sazināties ar klientu, lai pārskatītu visu būtisko informāciju, kas attiecas uz faktisko(-ajiem) īpašnieku(-iem), vai lai ievērotu Padomes Direktīvu 2011/16/ES[34];

   c) kļūst zināms kāds būtisks fakts, kas attiecas uz klientu.

4. Līdz *[divi gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā] AMLA* izdod pamatnostādnes par darījuma attiecību pastāvīgu uzraudzību un par to darījumu uzraudzību, kas veikti saistībā ar šīm attiecībām.

22. pants

Regulatīvie tehniskie standarti attiecībā uz klienta uzticamības pārbaudes veikšanai nepieciešamo informāciju

1. Līdz *[divi gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā] AMLA* izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus un iesniedz tos pieņemšanai Komisijā. Regulatīvo tehnisko standartu projektos norādāma šāda informācija:

   a) prasības, kas attiecas uz atbildīgajiem subjektiem saskaņā ar 16. pantu, un informācija, kas jāapkopo, lai veiktu standarta, vienkāršotu un paplašinātu klienta uzticamības pārbaudi saskaņā ar 18. un 20. pantu, 27. panta 1. punktu un 28. panta 4. punktu, tostarp obligātās prasības mazāka riska situācijās;

   b) vienkāršotu uzticamības pārbaudes pasākumu veids, ko atbildīgie subjekti var piemērot mazāka riska situācijās saskaņā ar 27. panta 1. punktu, tostarp pasākumi, kas piemērojami noteiktām atbildīgo subjektu, produktu vai

[34] Padomes Direktīva 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OV L 64, 11.3.2011., 1. lpp.).

pakalpojumu kategorijām, ņemot vērā rezultātus, kas iegūti pārvalstiska līmeņa riska novērtējumā, ko Komisija sagatavojusi saskaņā ar Direktīvas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Sestajai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas direktīvai — COM/2021/423 final]* 7. pantu;

c) uzticami un neatkarīgi informācijas avoti, ko var izmantot, lai pārbaudītu fizisku vai juridisku personu identifikācijas datus 18. panta 4. punkta nolūkos;

d) to atribūtu saraksts, kas jāparedz elektroniskās identifikācijas līdzekļiem un attiecīgiem trasta pakalpojumiem, kas minēti 18. panta 4. punkta b) apakšpunktā, lai izpildītu 16. panta a), b) un c) punkta prasības attiecībā uz standarta, vienkāršotām un paplašinātām klienta uzticamības pārbaudēm.

2. Prasības un pasākumi, kas minēti 1. punkta a) un b) apakšpunktā, pamatojas uz šādiem kritērijiem:

a) ar sniegto pakalpojumu saistītais raksturīgais risks;

b) darījuma būtība, summa un atkārtošanās biežums;

c) kanāli, ko izmanto darījuma attiecību veidošanai vai gadījuma rakstura darījuma veikšanai.

3. *AMLA* regulāri pārskata regulatīvos tehniskos standartus un, ja nepieciešams, sagatavo un iesniedz Komisijai šo standartu atjaunināšanas projektus, lai cita starpā ņemtu vērā inovācijas un tehnoloģiju attīstību.

4. Komisija tiek pilnvarota papildināt šo regulu, pieņemot šā panta 1. un 3. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu izveidot Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas iestādi — COM/2021/421 final]* 38.–41. pantu.

2. IEDAĻA

Trešo valstu politika un NILL/TF apdraudējumi no valstīm ārpus Savienības

23. pants

To trešo valstu noteikšana, kuru NILL/TFN valsts režīmā ir būtiskas stratēģiskas nepilnības

1. Komisija nosaka trešās valstis ar būtiskām stratēģiskām nepilnībām valsts NILL/TFN režīmā un apzīmē tās kā "augsta riska trešās valstis".

2. Lai identificētu 1. punktā minētās valstis, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 60. pantu, lai papildinātu šo regulu, ja:

a) tiek konstatētas būtiskas stratēģiskas nepilnības trešās valsts tiesiskajā un institucionālajā NILL/TFN regulējumā;

b) tiek konstatētas būtiskas stratēģiskas nepilnības attiecībā uz trešās valsts tādas NILL/TFN sistēmas efektivitāti, kas paredzēta, lai vērstos pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas riskiem;

c) būtiskās stratēģiskās nepilnības, kas konstatētas saskaņā ar a) un b) apakšpunktu, ir pastāvīgas, un to mazināšanai nav veikti vai netiek veikti nekādi pasākumi.

Minētos deleģētos aktus pieņem viena mēneša laikā pēc tam, kad Komisija ir pārliecinājusies, ka a), b) vai c) apakšpunktā minētie kritēriji ir izpildīti.

3. Piemērojot 2. punktu, Komisija ņem vērā nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas un teroristu finansēšanas apkarošanas jomā kompetento starptautisko organizāciju un standartu noteikšanas iestāžu prasību piemērot paplašinātus uzticamības pārbaudes pasākumus un papildu mazināšanas pasākumus ("pretpasākumus"), kā arī to sagatavotos attiecīgos izvērtējumus, novērtējumus, ziņojumus vai publiskos paziņojumus.

4. Ja trešā valsts ir identificēta saskaņā ar 3. punktā minētajiem kritērijiem, atbildīgie subjekti attiecībā uz darījuma attiecībām vai gadījuma rakstura darījumiem, kuros piedalās fiziskas vai juridiskas personas no šīs trešās valsts, piemēro paplašinātus uzticamības pārbaudes pasākumus, kas uzskaitīti 28. panta 4. punkta a)–g) apakšpunktā.

5. Šā panta 2. punktā minētajā deleģētajā aktā no 29. pantā uzskaitītajiem pretpasākumiem tiek noteikti konkrēti pretpasākumi, kas mazina augsta riska trešai valstij raksturīgos riskus.

6. Komisija regulāri pārskata 2. punktā minētos deleģētos aktus, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar 5. punktu noteiktajos konkrētajos pretpasākumos ņemtas vērā izmaiņas trešās valsts NILL/TFN regulējumā un tie ir samērīgi un atbilstoši riskiem.

24. pants

To trešo valstu noteikšana, kuru NILL/TFN valsts režīmā ir atbilstības nepilnības

1. Komisija nosaka trešās valstis, kuru NILL/TFN valsts režīmā ir nepilnības saistībā ar atbilstības nodrošināšanu.

2. Lai identificētu 1. punktā minētās valstis, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 60. pantu, lai papildinātu šo regulu, ja:

   a) tiek konstatētas atbilstības nepilnības trešās valsts tiesiskajā un institucionālajā NILL/TFN regulējumā;

   b) tiek konstatētas atbilstības nepilnības attiecībā uz trešās valsts tādas NILL/TFN sistēmas efektivitāti, kas paredzēta, lai vērstos pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas riskiem.

   Minētos deleģētos aktus pieņem viena mēneša laikā pēc tam, kad Komisija ir pārliecinājusies, ka a) vai b) apakšpunktā minētie kritēriji ir izpildīti.

3. Komisija, izstrādājot 2. punktā minētos deleģētos aktus, ņem vērā informāciju par jurisdikcijām, ko pastiprināti uzrauga starptautiskās organizācijas un standartu noteikšanas iestādes, kuras ir kompetentas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas un teroristu finansēšanas apkarošanas jomā, kā arī to sagatavotos attiecīgos izvērtējumus, novērtējumus, ziņojumus vai publiskos paziņojumus.

4. Deleģētajā aktā, kas minēts 2. punktā, no 28. panta 4. punkta a)–g) apakšpunktā uzskaitītajiem konkrētajiem paplašinātās uzticamības pārbaudes pasākumiem tiek noteikti tie, kurus atbildīgie subjekti piemēro, lai mazinātu riskus, kas saistīti ar darījuma attiecībām vai gadījuma rakstura darījumiem, kuros piedalās fiziskas vai juridiskas personas no minētās trešās valsts.

5. Komisija regulāri pārskata 2. punktā minētos deleģētos aktus, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar 4. punktu noteiktajos konkrētajos paplašinātajos uzticamības pārbaudes pasākumos ņemtas vērā izmaiņas trešās valsts NILL/TFN regulējumā un tie ir samērīgi un atbilstoši riskiem.

25. pants

To trešo valstu noteikšana, kuras apdraud Savienības finanšu sistēmu

1. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 60. pantu, lai identificētu trešās valstis, kas rada konkrētu un nopietnu apdraudējumu Savienības finanšu sistēmai un iekšējā tirgus pienācīgai darbībai, izņemot tās, uz kurām attiecas 23. un 24. pants.

2. Komisija, izstrādājot 1. punktā minētos deleģētos aktus, īpaši ņem vērā šādus kritērijus:

   a) trešās valsts tiesiskais un institucionālais NILL/TFN regulējumu, jo īpaši:

      i) kriminālatbildības noteikšanu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu;

      ii) pasākumus kas saistīti ar klienta uzticamības pārbaudi;

      iii) prasības attiecībā uz reģistrācijas ierakstiem;

      iv) prasības ziņot par aizdomīgiem darījumiem;

      v) precīzas un savlaicīgas informācijas par juridisko personu un veidojumu faktiskajiem īpašniekiem pieejamību kompetentajām iestādēm;

   b) trešās valsts kompetento iestāžu pilnvaras un procedūras nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanas nolūkā, tostarp pietiekami efektīvas, samērīgas un atturošas sankcijas, kā arī trešās valsts praksi sadarbībā un informācijas apmaiņā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm;

   c) trešās valsts tādas NILL/TFN sistēmas efektivitāti, kas paredzēta, lai vērstos pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas riskiem.

3. Lai noteiktu 1. punktā minētā apdraudējuma līmeni, Komisija var uzdot *AMLA* pieņemt atzinumu, kurā jānovērtē trešās valsts radītā apdraudējuma līmeņa konkrētā ietekme uz Savienības finanšu sistēmas integritāti.

4. Komisija, izstrādājot 1. punktā minētos deleģētos aktus, īpaši ņem vērā attiecīgos izvērtējumus, novērtējumus vai ziņojumus, ko sagatavojušas starptautiskās organizācijas un standartu noteikšanas iestādes, kuras ir kompetentas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas un teroristu finansēšanas apkarošanas jomā.

5. Ja identificētais konkrētais un nopietnais apdraudējums no attiecīgās trešās valsts rada nopietnas stratēģiskas nepilnības, piemēro 23. panta 4. punktu un 2. punktā minētajā deleģētajā aktā identificē konkrētus pretpasākumus, kā minēts 23. panta 5. punktā.

6. Ja identificētais konkrētais un nopietnais apdraudējums no attiecīgās trešās valsts rada atbilstības nepilnības, 2. punktā minētajā deleģētajā aktā identificē konkrētus pastiprinātas uzticamības pārbaudes pasākumus, kā minēts 24. panta 4. punktā.

7. Komisija regulāri pārskata 2. punktā minētos deleģētos aktus, lai nodrošinātu, ka 5. un 6. punktā minētajos pasākumos tiek ņemtas vērā izmaiņas trešās valsts NILL/TFN regulējumā un ka tie ir proporcionāli un atbilstīgi riskiem.

26. pants

Pamatnostādnes par NILL/TF riskiem, tendencēm un metodēm

1. Līdz *[trīs gadi pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] AMLA* pieņem pamatnostādnes, ar ko nosaka nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas tendences, riskus un metodes saistībā ar jebkuru ģeogrāfisko apgabalu ārpus Savienības, ar kuru atbildīgie subjekti nonāk saskarē. *AMLA* īpaši ņem vērā III pielikumā uzskaitītos riska faktorus. Ja tiek konstatētas situācijas ar lielāku risku, pamatnostādnēs paredz paplašinātus uzticamības pārbaudes pasākumus, kuru piemērošanu atbildīgie subjekti apsver, lai mazinātu šādus riskus.

2. *AMLA* 1. punktā minētās pamatnostādnes pārskata vismaz reizi divos gados.

3. Izdodot un pārskatot 1. punktā minētās pamatnostādnes, *AMLA* ņem vērā izvērtējumus, novērtējumus vai ziņojumus, ko sagatavojušas starptautiskās organizācijas un standartu noteikšanas iestādes, kuras ir kompetentas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas un teroristu finansēšanas apkarošanas jomā.

3. IEDAĻA

Vienkāršota klienta uzticamības pārbaude

27. pants

Vienkāršotas klienta uzticamības pārbaudes pasākumi

1. Ja, ņemot vērā II un III pielikumā minētos riska faktorus, darījuma attiecības vai darījums rada zemu riska līmeni, atbildīgie subjekti var piemērot šādus vienkāršotus klienta uzticamības pārbaudes pasākumus:

   a) pārbaudīt klienta un faktiskā īpašnieka identitāti tikai pēc darījuma attiecību izveidošanas, ja vien konkrētais noteiktais mazākais risks pamato šādu atlikšanu, bet jebkurā gadījumā — ne vēlāk kā 30 dienas pēc attiecību izveidošanas;

   a) samazināt klienta identifikācijas atjaunināšanas biežumu;

   b) samazināt tās informācijas apjomu, ko savāc, lai noteiktu darījuma attiecību nolūku un paredzēto būtību, vai izsecināt to no darījuma vai izveidoto darījuma attiecību veida;

   c) samazināt klienta veikto darījumu pārbaudes biežumu vai pakāpi;

   d) piemērot jebkurus citus attiecīgus vienkāršotas uzticamības pārbaudes pasākumus, ko *AMLA* noteikusi saskaņā ar 22. pantu.

   Pasākumi, kas minēti pirmajā daļā, ir samērīgi ar darījumdarbības veidu un apjomu, kā arī ar konkrētiem noteiktā mazāka riska elementiem. Tomēr atbildīgie subjekti veic darījumu un darījuma attiecību pietiekamu uzraudzību, lai varētu atklāt neparastus vai aizdomīgus darījumus.

2. Atbildīgie subjekti nodrošina, ka saskaņā ar 7. pantu izstrādātās iekšējās procedūras ietver konkrētus vienkāršotas pārbaudes pasākumus, kas jāveic attiecībā uz dažāda veida klientiem, kuri rada mazāku risku. Atbildīgie subjekti dokumentē lēmumus ņemt vērā mazāka riska papildu faktorus.

3. Lai piemērotu vienkāršotus uzticamības pārbaudes pasākumus, kas minēti 1. punkta a) apakšpunktā, atbildīgie subjekti pieņem riska pārvaldības procedūras attiecībā uz nosacījumiem, saskaņā ar kuriem tie var sniegt pakalpojumus vai veikt darījumus klienta labā pirms pārbaudes veikšanas, tostarp ierobežojot veicamo darījumu

summu, skaitu vai veidus vai uzraugot darījumus, lai pārliecinātos, ka tie atbilst konkrēto darījuma attiecību vēlamajām normām.

4. Atbildīgie subjekti regulāri pārbauda, vai joprojām pastāv nosacījumi vienkāršotas uzticamības pārbaudes piemērošanai. Šādu pārbaužu biežums ir samērīgs ar darījumdarbības veidu un lielumu, kā arī ar konkrēto attiecību radītajiem riskiem.

5. Atbildīgie subjekti atturas piemērot vienkāršotas uzticamības pārbaudes pasākumus jebkurā no šādiem gadījumiem:

   a) atbildīgajiem subjektiem pastāv šaubas par klienta vai faktiskā īpašnieka identifikācijas posmā sniegtās informācijas patiesumu, vai arī tie atklāj neatbilstības attiecībā uz šo informāciju;

   b) vairs nepastāv faktori, kas norāda uz mazāku risku;

   c) klienta darījumu uzraudzība un saistībā ar darījuma attiecībām savāktā informācija izslēdz mazāka riska scenāriju;

   d) pastāv aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

4. IEDAĻA

Paplašināta klienta uzticamības pārbaude

28. pants

Paplašinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumu piemērošanas joma

1. Gadījumos, kas noteikti 23., 24., 25. un 30.–36. pantā, kā arī citos augstāka riska gadījumos, kurus atbildīgie subjekti identificējuši saskaņā ar 16. panta 2. punkta otro daļu (“augstāka riska gadījumi”), atbildīgie subjekti piemēro paplašinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, lai pienācīgi pārvaldītu un mazinātu minētos riskus.

2. Atbildīgie subjekti pārbauda iesaistīto līdzekļu izcelsmi un galamērķi, kā arī nolūku, visiem darījumiem, kuri atbilst vismaz vienam no šādiem nosacījumiem:

   a) darījumi ir sarežģīti;

   b) darījumi ir neparasti lieli;

   c) darījumi tiek slēgti neparastā veidā;

   d) darījumiem nav acīmredzama ekonomiska vai likumiskā nolūka.

3. Izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas šīs nodaļas 2. iedaļa, novērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, ko rada darījuma attiecības vai gadījuma rakstura darījumi, atbildīgie subjekti ņem vērā vismaz tos potenciāli augstāka riska faktorus, kas noteikti III pielikumā un *AMLA* pieņemtajās pamatnostādnēs saskaņā ar 26. pantu.

4. Izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas šīs nodaļas 2. iedaļa, augstāka riska gadījumos atbildīgie subjekti var piemērot jebkuru no šiem paplašinātās klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem proporcionāli konstatētajiem augstākajiem riskiem:

   a) iegūt papildu informāciju par klientu un faktisko(-ajiem) īpašnieku(-iem);

   b) iegūt papildu informāciju par darījuma attiecību paredzamo būtību;

c) iegūt papildu informāciju par klienta un faktiskā(-o) īpašnieka(-u) līdzekļu avotiem un labklājības izcelsmi;

d) iegūt informāciju par paredzēto vai veikto darījumu iemesliem un to atbilstību darījuma attiecībām;

e) iegūt augstākās vadības apstiprinājumu darījuma attiecību nodibināšanai vai turpināšanai;

f) veikt darījuma attiecību paplašinātu uzraudzību, palielinot piemēroto kontroles pasākumu skaitu un ilgumu, kā arī atlasot tādus darījumu veidus, kuriem nepieciešama papildu pārbaude;

g) pieprasīt, lai pirmais maksājums, izmantojot klienta vārdā atvērtu kontu kredītiestādē, tiktu veikts, ievērojot klienta uzticamības pārbaudes standartus, kas ir tikpat stingri kā šajā regulā noteiktie standarti.

5. Izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas šīs nodaļas 2. iedaļa, ja dalībvalstis identificē saskaņā ar Direktīvas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Sestajai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas direktīvai — COM/2021/423 final]* 8. pantu augstāka riska gadījumus, tās var pieprasīt atbildīgajiem subjektiem piemērot paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumus un attiecīgā gadījumā norādīt šos pasākumus. Dalībvalstis paziņo Komisijai un *AMLA* par paplašinātas uzticamības pārbaudes prasībām, kas noteiktas to teritorijā iedibinātiem atbildīgajiem subjektiem, viena mēneša laikā pēc to pieņemšanas, pievienojot pamatojumu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem, kas ir šāda lēmuma pamatā.

Ja riski, ko dalībvalstis konstatējušas saskaņā ar pirmo daļu, var ietekmēt Savienības finanšu sistēmu, *AMLA* pēc Komisijas pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas apsver iespēju atjaunināt pamatnostādnes, kas pieņemtas saskaņā ar 26. pantu.

6. Paplašinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus nepieprasa automātiski attiecībā uz tādām atbildīgo subjektu filiālēm vai meitasuzņēmumiem, kas iedibināti Savienībā, bet atrodas trešās valstīs, kā norādīts 23., 24. un 25. pantā, ja minētās filiāles vai meitasuzņēmumi pilnībā atbilst grupas mēroga politikai, kontroles pasākumiem un procedūrām saskaņā ar 14. pantu.

29. pants

Pretpasākumi, lai mazinātu NILL/TF apdraudējumus no valstīm ārpus Savienības

Piemērojot 23. un 25. pantu, Komisija var izvēlēties kādu no šādiem pretpasākumiem:

a) pretpasākumus, kas atbildīgajiem subjektiem jāpiemēro personām un juridiskām personām, kuras ir saistītas ar augsta riska trešām valstīm un attiecīgā gadījumā citām valstīm, kas apdraud Savienības finanšu sistēmu, un tie ietver:

i) paplašinātas uzticamības pārbaudes papildelementu piemērošanu;

ii) paplašinātu attiecīgo ziņošanas mehānismu vai sistemātiskas ziņošanas par finanšu darījumiem ieviešanu;

iii) darījuma attiecību vai darījumu ierobežošanu ar fiziskām vai juridiskām personām no šīm trešām valstīm;

b) pretpasākumus, kas dalībvalstīm jāpiemēro augsta riska trešām valstīm un attiecīgā gadījumā citām valstīm, kuras apdraud Savienības finanšu sistēmu, un tie ietver:

i) atteikumu izveidot attiecīgās valsts atbildīgo subjektu meitasuzņēmumus, filiāles vai pārstāvniecības vai kā citādi ņemt vērā to, ka attiecīgais atbildīgais subjekts ir no trešās valsts, kurā nav atbilstīga NILL/TFN režīma;

ii) aizliegumu atbildīgajiem subjektiem iedibināt atbildīgo subjektu filiāles vai pārstāvniecības attiecīgajā trešā valstī vai kā citādi ņemt vērā to, ka attiecīgā filiāle vai pārstāvniecība būs trešā valstī, kurā nav atbilstīga NILL/TFN režīma;

iii) prasību veikt paplašinātas uzraudzības pārbaudes vai pastiprināt ārējo revīziju prasības atbildīgo subjektu filiālēm un meitasuzņēmumiem, kas atrodas attiecīgajā trešā valstī;

iv) prasību pastiprināt ārējo revīziju prasības finanšu grupām attiecībā uz jebkurām to filiālēm un meitasuzņēmumiem, kas atrodas attiecīgajā trešā valstī;

v) prasību, lai kredītiestādes un finanšu iestādes pārskatītu un grozītu vai, ja nepieciešams, izbeigtu korespondentattiecības ar respondentiestādēm attiecīgajā trešā valstī.

30. pants

Īpaši paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumi pārrobežu korespondentattiecībām

Attiecībā uz pārrobežu korespondentattiecībām, tostarp attiecībām, kas izveidotas vērtspapīru darījumiem vai līdzekļu pārskaitījumiem, kuri ietver maksājumu izpildi ar trešās valsts respondentiestādi, papildus 16. pantā noteiktajiem klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem kredītiestādēm un finanšu iestādēm, kad tās sāk darījuma attiecības, pieprasa:

a) savākt pietiekamu informāciju par respondentiestādi, lai pilnīgi izprastu respondenta darījumdarbības būtību un lai no publiski pieejamas informācijas noteiktu iestādes reputāciju un uzraudzības kvalitāti;

b) izvērtēt respondentiestādes veiktos NILL/TFN kontroles pasākumus;

c) iegūt apstiprinājumu no augstākās vadības pirms jaunu korespondentattiecību izveides;

d) dokumentēt katras iestādes attiecīgo atbildību;

e) attiecībā uz pastarpinātajiem kontiem pārliecināties, ka respondentiestāde ir pārbaudījusi to klientu identitāti, kuriem ir tieša piekļuve korespondentiestādes kontiem, un veic pastāvīgu šo klientu uzticamības pārbaudi, kā arī ir spējīga iesniegt attiecīgus klienta uzticamības pārbaudes datus pēc korespondentiestādes pieprasījuma.

Ja kredītiestādes un finanšu iestādes nolemj izbeigt pārrobežu korespondentattiecības tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas un teroristu finansēšanas apkarošanas politiku, tās dokumentē savu lēmumu.

31. pants

Aizliegums veidot korespondentattiecības ar čaulas bankām

Kredītiestādes un finanšu iestādes neiesaistās korespondentattiecībās ar čaulas banku un tās neturpina. Kredītiestādes un finanšu iestādes veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās neiesaistās korespondentattiecībās ar kredītiestādi vai finanšu iestādi, par kuru ir zināms, ka tā ļauj izmantot savus kontus čaulas bankai, un šādas attiecības neturpina.

32. pants

Īpaši noteikumi par politiski redzamām personām

1. Papildus 16. pantā paredzētajiem klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem, atbildīgie subjekti ievieš piemērotas riska pārvaldības sistēmas, tostarp uz risku izvērtēšanu balstītas procedūras, lai noteiktu, vai klients vai klienta faktiskais īpašnieks ir politiski redzama persona.

2. Attiecībā uz darījumiem vai darījuma attiecībām ar politiski redzamām personām atbildīgie subjekti piemēro šādus pasākumus:

   a) saņem augstākās vadības apstiprinājumu darījuma attiecību izveidei vai turpināšanai ar politiski redzamām personām;

   b) veic piemērotus pasākumus labklājības un to līdzekļu izcelsmes noteikšanai, kas tiek izmantoti darījuma attiecībās vai darījumos ar politiski redzamām personām;

   c) pastāvīgi veic minēto darījuma attiecību paplašinātu uzraudzību.

3. Līdz *[trīs gadi pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] AMLA* izdod pamatnostādnes par šādiem jautājumiem:

   a) identificēšanas kritēriji personām, kuras atbilstīgi definīcijai ir personas, par kurām zināms, ka tās ir cieši saistītas;

   b) riska līmenis, kas saistīts ar noteiktu kategoriju politiski redzamām personām, viņu ģimenes locekļiem vai personām, par kurām zināms, ka tās ir cieši saistītas, tostarp norādījumi par to, kā šādi riski jānovērtē pēc tam, kad persona vairs nepilda sabiedriski nozīmīgus amatpienākumus 35. panta nolūkiem.

33. pants

Sabiedriski nozīmīgu amatpienākumu saraksts

1. Katra dalībvalsts izdod un regulāri atjaunina sarakstu, kurā norāda precīzus amatpienākumus, kas saskaņā ar valsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem ir kvalificējami kā sabiedriski nozīmīgi amatpienākumi 2. panta 25. punkta nolūkiem. Dalībvalstis prasa katrai to teritorijā akreditētai starptautiskai organizācijai izdot un regulāri atjaunināt sarakstu ar sabiedriski nozīmīgiem amatpienākumiem minētajā starptautiskajā organizācijā 2. panta 25. punkta nolūkiem. Šajos sarakstos ietver arī amatpienākumus, kurus var uzticēt pildīt trešo valstu un dalībvalsts līmenī akreditētu starptautisku struktūru pārstāvjiem. Dalībvalstis paziņo Komisijai un *AMLA* šos sarakstus, kā arī visas tajos veiktās izmaiņas.

2. Komisija izveido un regulāri atjaunina sarakstu, kurā norāda precīzus amatpienākumus, kas uzskatāmi par sabiedriski nozīmīgiem amatpienākumiem Savienības līmenī. Minētajā sarakstā ietver arī amatpienākumus, kurus var uzticēt pildīt trešo valstu un Savienības līmenī akreditētu starptautisku struktūru pārstāvjiem.

3. Pamatojoties uz šā panta 1. un 2. punktā paredzētajiem sarakstiem, Komisija apkopo vienotu sarakstu ar visiem sabiedriski nozīmīgajiem amatpienākumiem 2. panta 25. punkta nolūkiem. Komisija publicē šo vienoto sarakstu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. *AMLA* minēto sarakstu publisko savā tīmekļvietnē.

34. pants

Politiski redzamas personas, kas ir apdrošināšanas polišu labuma guvējas

Atbildīgie subjekti veic pamatotus pasākumus, lai noteiktu, vai dzīvības apdrošināšanas vai kāda cita veida uzkrājošas apdrošināšanas polises labuma guvēji vai — attiecīgā gadījumā — labuma guvēja faktiskais īpašnieks ir politiski redzamas personas. Minētos pasākumus veic ne vēlāk kā izmaksas laikā vai laikā, kad polise tiek cedēta pilnīgi vai daļēji. Ja tiek identificēti augstāki riski, papildus 16. pantā noteikto klienta uzticamības pārbaudes pasākumu piemērošanai, atbildīgie subjekti:

a) informē augstāko vadību, pirms tiek izmaksāti ieņēmumi no polises;

b) veic paplašinātu pārbaudi attiecībā uz visām polises turētāja darījuma attiecībām.

35. pants

Pasākumi attiecībā uz personām, kuras vairs nav politiski redzamas

1. Pat ja Savienība, dalībvalsts, trešā valsts vai starptautiska organizācija vairs neuztic politiski redzamai personai sabiedriski nozīmīgus amatpienākumus, atbildīgie subjekti, novērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus saskaņā ar 16. pantu, ņem vērā šīs personas joprojām radīto pastāvīgo risku.

2. Atbildīgie subjekti piemēro vienu vai vairākus 28. panta 4. punktā minētos pasākumus, lai mazinātu darījuma attiecību radītos riskus, līdz brīdim, kad tiek atzīts, ka persona vairs nerada risku, bet jebkurā gadījumā ne agrāk kā 12 mēnešus pēc tam, kad šai fiziskai personai vairs netiek uzticēti sabiedriski nozīmīgi amatpienākumi.

3. Šā panta 2. punktā minēto pienākumu attiecīgi piemēro, ja atbildīgais subjekts sāk darījuma attiecības ar personu, kurai Savienība, dalībvalsts, trešā valsts vai starptautiska organizācija pagātnē bija uzticējusi sabiedriski nozīmīgus amatpienākumus.

36. pants

Politiski redzamu personu ģimenes locekļi un ar viņiem cieši saistītas personas

Pasākumi, kas minēti 32., 34. un 35. pantā, attiecas arī uz ģimenes locekļiem vai personām, par kurām ir zināms, ka tās ir cieši saistītas ar politiski redzamām personām.

5. IEDAĻA

Īpaši klienta uzticamības pārbaudes pasākumi

37. pants

Specifikācijas dzīvības apdrošināšanai un citai uzkrājošai apdrošināšanai

Attiecībā uz dzīvības apdrošināšanas vai citas uzkrājošās apdrošināšanas darījumdarbību atbildīgie subjekti papildus klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem, kādi tiek prasīti par klientu un faktisko īpašnieku, veic šādus klienta uzticamības pārbaudes pasākumus attiecībā uz dzīvības apdrošināšanas un citas uzkrājošās apdrošināšanas polišu labuma guvējiem, tiklīdz šie labuma guvēji ir identificēti vai noteikti:

a) labuma guvējiem, kuri ir identificēti kā konkrēti nosauktas personas vai juridiski veidojumi, norāda personas vārdu, uzvārdu vai veidojuma nosaukumu;

b) par labuma guvējiem, kuri ir noteikti pēc iezīmēm, pēc kategorijas vai ar citiem līdzekļiem, iegūst pietiekamu informāciju, lai būtu iespējams noteikt labuma guvēja identitāti izmaksāšanas laikā.

Piemērojot pirmās daļas a) un b) apakšpunktu, labuma guvēju un attiecīgā gadījumā to faktisko īpašnieku identitātes pārbaude notiek izmaksāšanas laikā. Ja dzīvības apdrošināšana vai cita uzkrājošā apdrošināšana tiek pilnīgi vai daļēji cedēta trešai personai, atbildīgie subjekti, kas ir par to informēti, identificē faktisko īpašnieku brīdī, kad tiek veikta cesija fiziskai vai juridiskai personai vai juridiskam veidojumam, kas savā vārdā saņem cedētās polises vērtību.

6. IEDAĻA

Trešo personu iesaistīšana

38. pants

Vispārīgi noteikumi par paļaušanos uz citiem atbildīgajiem subjektiem

1. Lai izpildītu 16. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā noteiktās klienta uzticamības pārbaudes prasības, atbildīgie subjekti var paļauties uz citiem atbildīgajiem subjektiem neatkarīgi no tā, vai tie atrodas dalībvalstī vai trešā valstī, ar nosacījumu, ka:

   a) šie citi atbildīgie subjekti piemēro klienta uzticamības pārbaudes prasības un uzskaites prasības, kas noteiktas šajā regulā, vai līdzvērtīgas prasības, ja citi atbildīgie subjekti ir iedibināti vai dzīvo trešā valstī;

   b) šo citu atbildīgo subjektu atbilstība NILL/TFN prasībām tiek uzraudzīta veidā, kas paredzēts Direktīvas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Sestajai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas direktīvai — COM/2021/423 final]* IV nodaļā.

   Galīgā atbildība par klienta uzticamības pārbaudes prasību izpildi joprojām gulstas uz to atbildīgo subjektu, kurš paļaujas uz citu atbildīgo subjektu.

2. Pieņemot lēmumu paļauties uz citiem atbildīgajiem subjektiem, kas atrodas trešās valstīs, atbildīgie subjekti ņem vērā II un III pielikumā uzskaitītos ģeogrāfiskos riska faktorus un visu būtisko informāciju vai norādījumus, ko sniegusi Komisija vai *AMLA*, vai citas kompetentās iestādes.

3. Attiecībā uz atbildīgajiem subjektiem, kuri pieder pie kādas grupas, atbilstību šā panta un 39. panta prasībām var nodrošināt, izmantojot grupas mēroga politiku, kontroles pasākumus un procedūras, ja tiek izpildīti visi šādi nosacījumi:

   a) atbildīgais subjekts paļaujas tikai uz tādu informāciju, ko sniedz atbildīgais subjekts, kurš pieder pie tās pašas grupas;

   b) grupa piemēro NILL/TFN politiku un procedūras, klienta uzticamības pārbaudes pasākumus un uzskaites noteikumus, kas pilnīgi atbilst šai regulai vai līdzvērtīgiem noteikumiem trešās valstīs;

   c) prasību, kas minētas b) apakšpunktā, efektīvu īstenošanu grupas līmenī uzrauga piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde saskaņā ar Direktīvas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Sestajai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas direktīvai — COM/2021/423 final]* IV nodaļu vai trešās valsts uzraudzības iestāde saskaņā ar šīs trešās valsts noteikumiem.

4. Atbildīgie subjekti nepaļaujas uz trešās valstīs iedibinātiem atbildīgajiem subjektiem, kas identificēti saskaņā ar šīs nodaļas 2. iedaļu. Tomēr Savienībā iedibinātie atbildīgie subjekti, kuru filiāles un meitasuzņēmumi ir izveidoti šajās trešās valstīs, var paļauties uz šīm filiālēm un meitasuzņēmumiem, ja tiek izpildīti visi 3. punkta a)–c) apakšpunktā minētie nosacījumi.

39. pants

Paļaušanās uz citu atbildīgo subjektu

1. Atbildīgie subjekti no tā atbildīgā subjekta, uz kuru tie paļaujas, iegūst visu nepieciešamo informāciju saskaņā ar klienta uzticamības pārbaudes prasībām, kas noteiktas 16. panta 1. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā, vai par ieviesto darījumdarbību.

2. Atbildīgie subjekti, kas paļaujas uz citiem atbildīgajiem subjektiem, veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka atbildīgais subjekts, uz kuru paļaujas, pēc pieprasījuma iesniedz:

   a) klienta identificēšanai savāktās informācijas kopijas;

   b) visus apliecinošos dokumentus vai uzticamos informācijas avotus, kas tika izmantoti, lai pārbaudītu klienta identitāti un — attiecīgā gadījumā — identitāti klienta faktiskajiem īpašniekiem vai personām, kuru vārdā klients rīkojas, tostarp datus, kas iegūti, izmantojot elektroniskās identifikācijas līdzekļus un attiecīgus trasta pakalpojumus, kā norādīts Regulā (ES) Nr. 910/2014, un

   c) visu informāciju, kas savākta par darījuma attiecību nolūku un paredzamo būtību.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minēto informāciju atbildīgais subjekts, uz kuru paļaujas, iesniedz nekavējoties un jebkurā gadījumā piecu darbdienu laikā.

4. Nosacījumus 1. un 2. punktā minētās informācijas un dokumentu pārsūtīšanai nosaka rakstveida līgumā starp atbildīgajiem subjektiem.

5. Ja atbildīgais subjekts paļaujas uz citu atbildīgo subjektu, kas pieder pie tās pašas grupas, rakstveida līgumu var aizstāt ar iekšēju procedūru, kas iedibināta grupas līmenī, ja tiek izpildīti 38. panta 2. punkta nosacījumi.

40. pants

Ārpakalpojumi

1. Atbildīgie subjekti uzdevumus, kas izriet no šīs regulas prasībām, lai veiktu klienta uzticamības pārbaudi, var nodot ārpakalpojumā aģentam vai ārējam pakalpojumu sniedzējam — gan fiziskai, gan juridiskai personai, izņemot tās fiziskās vai juridiskās personas, kuras dzīvo vai ir iedibinātas trešās valstīs, kas identificētas saskaņā ar šīs nodaļas 2. iedaļu.

   Atbildīgais subjekts saglabā pilnu atbildību par jebkuru rīcību, ko veic aģenti vai ārējie pakalpojumu sniedzēji, kuriem kādas darbības tiek nodotas ārpakalpojumā.

2. Saskaņā ar 1. punktu ārpakalpojumā nodotos uzdevumus neveic tā, lai būtiski pasliktinātu atbildīgā subjekta pasākumu un procedūru kvalitāti, izpildot prasības, kas paredzētas šajā regulā un Regulā *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Regulas*

(ES) 2015/847 pārstrādātajai redakcijai — COM/2021/422 final]. Ārpakalpojumā nekādā gadījumā nenodod šādus uzdevumus:

a) atbildīgā subjekta riska novērtējuma apstiprināšanu;

b) iekšējās kontroles pasākumus saskaņā ar 7. pantu;

c) atbildīgā subjekta politikas, kontroles pasākumu un procedūru, kas paredzētas atbilstības panākšanai šīs regulas prasībām, izstrādi un apstiprināšanu;

d) riska profila attiecināšanu uz potenciālo klientu un darījuma attiecību izveidi ar minēto klientu;

e) kritēriju noteikšanu aizdomīgu vai neparastu darījumu un darbību atklāšanai;

f) ziņošanu finanšu ziņu vākšanas vienībām par aizdomīgām darbībām vai ar robežvērtības ievērošanu saistītu deklarāciju iesniegšana saskaņā ar 50. pantu.

3. Ja atbildīgais subjekts uzdevumu nodod ārpakalpojumā saskaņā ar 1. punktu, tas nodrošina, ka aģents vai ārējais pakalpojumu sniedzējs piemēro atbildīgā subjekta pieņemtus pasākumus un procedūras. Nosacījumus šādu uzdevumu veikšanai paredz rakstveida līgumā starp atbildīgo subjektu un ārpakalpojuma subjektu. Atbildīgais subjekts regulāri veic pārbaudes, lai pārliecinātos, ka ārpakalpojuma subjekts efektīvi īsteno šādus pasākumus un procedūras. Šādu pārbaužu biežumu nosaka, pamatojoties uz ārpakalpojumā nodoto uzdevumu kritisko svarīgumu.

4. Atbildīgie subjekti nodrošina, ka ārpakalpojumi netiek sniegti tādā veidā, lai būtiski pasliktinātu uzraudzības iestāžu spēju uzraudzīt un izsekot, kā atbildīgais subjekts ievēro visas šajā regulā noteiktās prasības.

41. pants

Pamatnostādnes par trešo personu darbību

Līdz *[trīs gadi pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] AMLA* izdod pamatnostādnes atbildīgajiem subjektiem par:

a) nosacījumiem, kas atbildīgajiem subjektiem ir pieņemami, lai tie varētu paļauties uz citu atbildīgo subjektu savākto informāciju, tostarp attālinātas klienta uzticamības pārbaudes gadījumā;

b) ārpakalpojuma attiecību izveidi saskaņā ar 40. pantu, to pārvaldību un procedūrām, kas paredzētas ārpakalpojuma subjektu īstenoto funkciju uzraudzībai, jo īpaši to funkciju, kas ir uzskatāmas par kritiskām;

c) katra dalībnieka pienākumiem un atbildību neatkarīgi no tā, vai notiek paļaušanās uz citu atbildīgo subjektu vai ārpakalpojuma izmantošana;

d) uzraudzības pieejām attiecībā uz paļaušanos uz citiem atbildīgajiem subjektiem un ārpakalpojumu sniegšanu.

IV NODAĻA

FAKTISKO ĪPAŠUMTIESĪBU PĀRREDZAMĪBA

42. pants

Korporatīvo subjektu un citu juridisko personu faktisko īpašnieku identificēšana

1. Korporatīvo subjektu gadījumā faktiskais(-ie) īpašnieks(-i), kā definēts 2. panta 22. punktā, ir fiziska(-as) persona(-as), kas tieši vai netieši kontrolē korporatīvo subjektu, pamatojoties uz īpašumtiesību daļām vai izmantojot citus kontroles līdzekļus.

   Šajā pantā "kontrole, pamatojoties uz īpašumtiesību daļām", ir īpašumtiesības uz 25 % plus vienu korporatīvā subjekta akciju vai balsstiesībām, vai citām īpašumtiesību daļām, tostarp ar uzrādītāja akcijām, katrā īpašumtiesību līmenī.

   Šajā pantā "kontrole, izmantojot citus līdzekļus", ietver vismaz vienu no šādiem līdzekļiem:

   a) tiesības iecelt vai atcelt vairāk nekā pusi korporatīvā subjekta valdes locekļu vai citu līdzīgu amatpersonu;

   b) spēju būtiski ietekmēt korporatīvā subjekta pieņemtos lēmumus, tostarp veto tiesības, lēmuma tiesības un visus lēmumus par peļņas sadali vai aktīvu maiņu;

   c) kontroli neatkarīgi no tā, vai tā ir vai nav dalīta, izmantojot formālu vai neformālu vienošanos ar īpašniekiem, biedriem vai korporatīvajiem subjektiem, noteikumus statūtos, partnerības līgumus, sindikācijas līgumus vai citus līdzvērtīgus dokumentus atkarībā no juridiskās personas īpatnībām, kā arī balsošanas kārtību;

   d) saikni ar augstāko vadītāju, direktoru vai to, kam korporatīvais subjekts pieder vai kas to kontrolē, ģimenes locekļiem;

   e) formālu vai neformālu vienošanos par pārstāvību izmantošanu.

   Kontroli, ko īsteno ar citiem līdzekļiem, var noteikt arī saskaņā ar kritērijiem, kas sniegti Direktīvas 2013/34/ES 22. panta 1.–5. punktā.

2. Attiecībā uz juridiskām personām, kas nav korporatīvi subjekti, 2. panta 22. punktā definētais faktiskais īpašnieks ir fiziska persona, kas identificēta saskaņā ar šā panta 1. punktu, izņemot gadījumus, kad piemēro 43. panta 2. punktu.

3. Dalībvalstis paziņo Komisijai līdz *[trīs mēneši pēc šīs regulas piemērošanas dienas]* sarakstu ar to korporatīvo subjektu un citu juridisko personu veidiem, kuras pastāv saskaņā ar valstu tiesību aktiem un kuru faktiskais(-ie) īpašnieks(-i) ir identificēts(-i) saskaņā ar 1. punktu. Paziņojumā iekļauj konkrētas subjektu kategorijas, to īpašību aprakstus, nosaukumus un attiecīgā gadījumā arī juridisko pamatu saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem. Tajā iekļauj arī norādi par to, vai juridiskām personām, kas nav korporatīvi subjekti, to īpašā veida un struktūras dēļ piemēro 45. panta 3. punktā paredzēto mehānismu, pievienojot arī sīki izstrādātu pamatojumu.

4. Komisija sniedz dalībvalstīm ieteikumus par īpašiem noteikumiem un kritērijiem, kurus izmanto tādu juridisko personu faktisko(-os) īpašnieku(-us) identificēšanai, kuras nav korporatīvie subjekti, līdz *[viens gads pēc šīs regulas piemērošanas dienas]*. Ja dalībvalstis nolemj nepiemērot kādu no šiem ieteikumiem, tās par to paziņo Komisijai un sniedz šāda lēmuma pamatojumu.

5. Šīs nodaļas noteikumi neattiecas uz:

   a) uzņēmumiem, kas tiek kotēti regulētā tirgū, uz kuru attiecas informācijas izpaušanas prasības, kas atbilst Savienības tiesību aktiem vai līdzvērtīgiem starptautiskiem standartiem, un

b) publisko tiesību subjektiem, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES[35] 2. panta 1. punkta 4) apakšpunktā.

43. pants

Tieši izveidotu trastu un citu līdzīgu juridisku personu vai juridisko veidojumu faktisko īpašnieku identificēšana

1. Tieši izveidota trasta gadījumā faktiskie īpašnieki ir visas šādas fiziskas personas:

   a) trasta dibinātājs(-i);

   b) pilnvarotā(-ās) persona(-as);

   c) pārraudzītājs(-i), ja tāds(-i) ir;

   d) labuma guvēji vai, ja ir kāda labuma guvēju kategorija, fiziskās personas, kas pieder pie šīs kategorijas un saņem labumu no juridiskā veidojuma vai subjekta neatkarīgi no robežvērtības, kā arī labuma guvēju kategorija. Tomēr attiecībā uz pensiju shēmām, kurām piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/2341[36] un kuras paredz kādu labuma guvēju kategoriju, labuma guvējs ir tikai minētā labuma guvēju kategorija;

   e) jebkura cita fiziska persona, kas faktiski īsteno galīgo kontroli pār tieši izveidotu trastu, izmantojot tiešas vai netiešas īpašumtiesības vai citus līdzekļus, tostarp izmantojot kontroles vai īpašumtiesību ķēdi.

2. Kas attiecas uz juridiskām personām un juridiskiem veidojumiem, kas ir līdzīgi tieši izveidotiem trastiem, faktiskie īpašnieki ir fiziskas personas, kas ieņem līdzvērtīgus vai līdzīgus amatus 1. punktā minētajiem amatiem.

   Dalībvalstis paziņo Komisijai līdz *[trīs mēneši pēc šīs regulas piemērošanas dienas]* sarakstu ar juridiskiem veidojumiem un juridiskām personām, kas ir līdzīgas tieši izveidotiem trastiem, kuru faktiskais(-ie) īpašnieks(-i) ir identificēts(-i) saskaņā ar 1. punktu.

3. Komisijai tiek pilnvarota ar īstenošanas aktu pieņemt to juridisko veidojumu un juridisko personu sarakstu, uz kuriem attiecas dalībvalstu tiesību akti un uz kuriem jāattiecina tādas pašas faktisko īpašumtiesību pārredzamības prasības kā uz tieši izveidotiem trastiem. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar šīs regulas 61. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

44. pants

Informācija par faktiskajiem īpašniekiem

1. Šīs regulas nolūkos informācija par faktiskajiem īpašniekiem ir pietiekama, precīza un aktuāla un ietver šādu informāciju:

   a) faktiskā īpašnieka vārdu un uzvārdu, pilnu dzimšanas vietu un datumu, dzīvesvietas adresi, dzīvesvietas valsti un valstspiederību vai valstspiederības, valsts identifikācijas numuru un tā avotu, piemēram, pasi vai valsts identitātes dokumentu, un attiecīgā gadījumā nodokļu maksātāja identifikācijas numuru

[35] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.).

[36] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/2341 (2016. gada 14. decembris) par arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju (AKUI) darbību un uzraudzību (OV L 354, 23.12.2016., 37. lpp.).

vai citu līdzvērtīgu numuru, ko personai piešķīrusi tās pastāvīgās dzīvesvietas valsts;

b) būtību un apjomu juridiskajā personā vai juridiskajā veidojumā iegūtajai izdevīgajai līdzdalībai, ko īsteno ar īpašumtiesību daļas starpniecību vai izmantojot kontroli ar citiem līdzekļiem, kā arī izdevīgās līdzdalības iegūšanas datumu;

c) informāciju par juridisko personu vai juridisko veidojumu, kuru faktiskais īpašnieks ir fiziskā persona saskaņā ar 16. panta 1. punkta b) apakšpunktu, kā arī kontroles un īpašumtiesību struktūras aprakstu.

2. Informāciju par faktisko īpašnieku iegūst 14 kalendāra dienu laikā pēc juridiskas personas vai juridiska veidojuma izveidošanas. To atjaunina nekavējoties, bet jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 14 kalendāra dienu laikā pēc faktiskā(-o) īpašnieka(-u) nomaiņas un turpmāk katru gadu.

45. pants

Juridisko personu pienākumi

1. Visi korporatīvie subjekti un citas juridiskās personas, kas inkorporētas Savienībā, iegūst un glabā pietiekamu, precīzu un aktuālu informāciju par faktiskajiem īpašniekiem.

Juridiskās personas papildus informācijai par to juridisko(-ajiem) īpašnieku(-iem) sniedz atbildīgajiem subjektiem informāciju par faktisko(-ajiem) īpašnieku(-iem), kad atbildīgie subjekti veic klienta uzticamības pārbaudes pasākumus saskaņā ar III nodaļu.

Korporatīvo subjektu vai citu juridisko personu faktiskais(-ie) īpašnieks(-i) sniedz šiem subjektiem visu informāciju, kas nepieciešama korporatīvajam subjektam vai citai juridiskai personai.

2. Ja pēc visu iespējamo identifikācijas līdzekļu izmantošanas saskaņā ar 42. un 43. pantu neviena persona netiek identificēta kā faktiskais īpašnieks vai ja pastāv šaubas, ka identificētā(-ās) persona(-as) ir faktiskais(-ie) īpašnieks(-i), korporatīvais subjekts vai cita juridiskā persona reģistrē darbības, kas veiktas, lai identificētu faktisko(-os) īpašnieku(-us).

3. Gadījumos, kas minēti 2. punktā, sniedzot informāciju par faktiskajiem īpašniekiem saskaņā ar šīs regulas 16. pantu un Direktīvas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Sestajai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas direktīvai — COM/2021/423 final]* 10. pantu, korporatīvie subjekti vai citas juridiskās personas iesniedz:

a) paziņojumu, kam pievienots pamatojums, ka faktiskā īpašnieka nav vai ka faktisko(-os) īpašnieku(-us) nebija iespējams identificēt un pārbaudīt;

b) informāciju par fizisko(-ām) personu(-ām), kas ieņem korporatīvajos subjektos vai juridiskās personas vadošās(-o) amatpersonas(-u) amatu(-us), līdzvērtīgu informācijai, kas prasīta 44. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

4. Juridiskās personas saskaņā ar šo pantu savākto informāciju pēc pieprasījuma un bez kavēšanās dara pieejamu kompetentajām iestādēm.

5. Šā panta 4. punktā minēto informāciju glabā piecus gadus pēc datuma, kad uzņēmumi tiek likvidēti vai kā citādi beidz pastāvēt, neatkarīgi no tā, vai to dara

personas, ko subjekts izraudzījies dokumentu glabāšanai, vai administratori, likvidatori vai citas subjekta likvidācijā iesaistītas personas. Par informācijas glabāšanu atbildīgās personas identitāti un kontaktinformāciju paziņo reģistriem, kas minēti Direktīvas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Sestajai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas direktīvai — COM/2021/423 final]* 10. pantā.

46. pants

Pilnvaroto personu pienākumi

1. Jebkura tieši izveidota trasta, kas tiek administrēts kādā dalībvalstī, pilnvarotās personas un personas, kuras ieņem līdzvērtīgu amatu citā līdzīgā juridiskā veidojumā, iegūst un glabā pietiekamu, precīzu un aktuālu informāciju par juridiskā veidojuma faktiskajiem īpašniekiem. Šādu informāciju glabā piecus gadus pēc tam, kad izbeidzas iesaiste tieši izveidotā trastā vai citā līdzīgā juridiskā veidojumā.

2. Personas, kas minētas 1. punktā, izpauž savu statusu un sniedz atbildīgajiem subjektiem informāciju par faktisko(-ajiem) īpašnieku(-iem), kad atbildīgie subjekti veic klienta uzticamības pārbaudes pasākumus saskaņā ar III nodaļu.

3. Tieši izveidota trasta vai cita līdzīga juridiska veidojuma faktiskais(-ie) īpašnieks(-i), kas nav pilnvarotā persona vai persona, kura ieņem līdzvērtīgu amatu, sniedz pilnvarotajai personai vai personai, kas ieņem līdzvērtīgu amatu citā līdzīgā juridiskā veidojumā, visu informāciju, kas nepieciešama, lai izpildītu šīs nodaļas prasības.

4. Tieši izveidota trasta pilnvarotās personas un personas, kas ieņem līdzvērtīgu amatu citā līdzīgā juridiskā veidojumā, saskaņā ar šo pantu savākto informāciju pēc pieprasījuma un bez kavēšanās dara pieejamu kompetentajām iestādēm.

47. pants

Pārstāvju pienākumi

Akcionāru pārstāvji un direktoru pārstāvji korporatīvajos subjektos vai citās juridiskajās personās glabā pietiekamu, precīzu un aktuālu informāciju par sava iecēlēja un viņa faktiskā(-o) īpašnieka(-u) identitāti un izpauž šo informāciju, kā arī savu statusu korporatīvajiem subjektiem vai citām juridiskajām personām. Korporatīvie subjekti vai citas juridiskās personas paziņo šo informāciju reģistriem, kas izveidoti saskaņā ar Direktīvas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Sestajai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas direktīvai — COM/2021/423 final]* 10. pantu.

Korporatīvie subjekti un citas juridiskās personas arī paziņo šo informāciju atbildīgajiem subjektiem, kad atbildīgie subjekti veic klienta uzticamības pārbaudes pasākumus saskaņā ar III nodaļu.

48. pants

Ārvalstu juridiskās personas un juridiski veidojumi

1. Informāciju par faktiskajiem īpašniekiem juridiskajās personās, kas inkorporētas ārpus Savienības, vai tieši izveidotos trastos vai citos līdzīgos juridiskos veidojumos, kas tiek administrēti ārpus Savienības, glabā centrālajā reģistrā, kas minēts Direktīvas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Sestajai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas direktīvai — COM/2021/423 final]* 10. pantā un ko izveidojusi dalībvalsts, kurā šādi subjekti vai tieši izveidotu trastu pilnvarotās

personas, vai personas, kas ieņem līdzvērtīgus amatus citos līdzīgos juridiskos veidojumos:

a) sāk darījuma attiecības ar atbildīgo subjektu;

b) iegādājas nekustamo īpašumu attiecīgās valsts teritorijā.

2. Ja juridiska persona, tieši izveidota trasta pilnvarotā persona vai persona, kas ieņem līdzvērtīgu amatu citā līdzīgā juridiskā veidojumā, sāk vairākas darījuma attiecības vai iegādājas nekustamo īpašumu dažādās dalībvalstīs, apliecinājumu par faktisko īpašnieku informācijas reģistrāciju centrālajā reģistrā, ko nodrošina viena dalībvalsts, uzskata par pietiekamu reģistrācijas pierādījumu.

49. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par šīs nodaļas noteikumu pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Noteiktajām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un atturošām.

Dalībvalstis līdz *[seši mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas]* paziņo Komisijai šos noteikumus par sankcijām, kā arī to juridisko pamatu un nekavējoties informē par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tās ietekmē.

V NODAĻA
ZIŅOŠANAS PIENĀKUMI

50. pants

Ziņošana par aizdomīgiem darījumiem

1. Atbildīgie subjekti ziņo finanšu ziņu vākšanas vienībai par visiem aizdomīgajiem darījumiem, tostarp par darījumu mēģinājumiem.

Atbildīgie subjekti un attiecīgā gadījumā to direktori un darbinieki pilnībā sadarbojas, nekavējoties:

a) pēc pašu iniciatīvas informējot finanšu ziņu vākšanas vienību, ja atbildīgais subjekts zina vai tam ir aizdomas vai pamatots iemesls uzskatīt, ka līdzekļi neatkarīgi no attiecīgās summas ir iegūti noziedzīgas darbības rezultātā vai ir saistīti ar teroristu finansēšanu, un šādos gadījumos atbildot uz finanšu ziņu vākšanas vienības papildu informācijas pieprasījumiem;

b) tieši sniedzot visu nepieciešamo informāciju finanšu ziņu vākšanas vienībai pēc tās pieprasījuma.

Piemērojot a) un b) apakšpunktu, atbildīgie subjekti atbild uz finanšu ziņu vākšanas vienības informācijas pieprasījumu piecu dienu laikā. Pamatotos un steidzamos gadījumos finanšu ziņu vākšanas vienības var saīsināt minēto termiņu līdz 24 stundām.

2. Piemērojot 1. punktu, atbildīgie subjekti novērtē darījumus, kas saskaņā ar 20. pantu identificēti kā netipiski, lai atklātu darījumus, par kuriem ir aizdomas, ka tie ir saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

Aizdomu pamatā ir klienta iezīmes, darījuma vai darbības lielums un būtība, saikne starp vairākiem darījumiem vai darbībām un jebkuri citi apstākļi, kas ir zināmi

atbildīgajam subjektam, tostarp darījuma vai darbības atbilstība klienta riska profilam.

3. Līdz *[divi gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā] AMLA* izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus un iesniedz tos pieņemšanai Komisijā. Šajos īstenošanas tehnisko standartu projektos nosaka formātu, kas jāizmanto ziņošanai par aizdomīgiem darījumiem saskaņā ar 1. punktu.

4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt šā panta 3. punktā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu izveidot Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas iestādi — COM/2021/421 final]* 42. pantu.

5. *AMLA* izdod un periodiski atjaunina norādījumus par neparastas vai aizdomīgas darbības vai uzvedības rādītājiem.

6. Saskaņā ar 9. panta 3. punktu iecelta persona informāciju, kas minēta šā panta 1. punktā, nosūta finanšu ziņu vākšanas vienībai tajā dalībvalstī, kuras teritorijā ir iedibināts atbildīgais subjekts, kas nosūta informāciju.

51. pants

Īpaši noteikumi par to, kā par aizdomīgiem darījumiem ziņo noteiktas atbildīgo subjektu kategorijas

1. Atkāpjoties no 50. panta 1. punkta, dalībvalstis var atļaut 3. panta 3. punkta a), b) un d) apakšpunktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem nosūtīt 50. panta 1. punktā minēto informāciju pašregulējuma struktūrai, ko izraudzījusies dalībvalsts.

   Izraudzītā pašregulējuma struktūra nekavējoties un nefiltrējot pārsūta finanšu ziņu vākšanas vienībai pirmajā daļā minēto informāciju.

2. Notāri, advokāti un citi neatkarīgie juridisko profesiju pārstāvji, revidenti, ārštata grāmatveži un nodokļu konsultanti tiek atbrīvoti no 50. panta 1. punktā minētajām prasībām, ciktāl šāds atbrīvojums attiecas uz informāciju, kuru viņi saņem no saviem klientiem vai iegūst par tiem, kad nosaka sava klienta juridisko stāvokli vai veic savu uzdevumu, minēto klientu aizstāvot vai pārstāvot tiesvedībā vai attiecībā uz to, tostarp kad sniedz konsultācijas par šādu procedūru sākšanu vai izvairīšanos no tām, neatkarīgi no tā, vai šī informācija tiek saņemta vai iegūta pirms šādām procedūrām, to laikā vai pēc tām.

52. pants

Finanšu ziņu vākšanas vienības piekrišana darījuma īstenošanai

1. Atbildīgie subjekti atturas no tādu darījumu veikšanas, par kuriem ir zināms vai pastāv aizdomas, ka tie ir saistīti ar noziedzīgas darbības rezultātā gūtiem ieņēmumiem vai teroristu finansēšanu, kamēr tie nav pabeiguši nepieciešamo darbību saskaņā ar 50. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunktu un izpildījuši visas citas konkrētās finanšu ziņu vākšanas vienības vai citas kompetentās iestādes norādes saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem.

2. Ja nav iespējams atturēties no 1. punktā minēto darījumu veikšanas vai ja pastāv iespēja, ka atturēšanās traucēs centienus saukt pie atbildības labuma guvējus no aizdomīga darījuma, attiecīgie atbildīgie subjekti finanšu ziņu vākšanas vienību informē tūlīt pēc tam.

53. pants

Informācijas izpaušana finanšu ziņu vākšanas vienībai

Tas, ka atbildīgais subjekts vai šāda atbildīgā subjekta darbinieks vai direktors godprātīgi izpauž informāciju saskaņā ar 50. un 51. pantu, nav uzskatāms par līgumā vai kādā normatīvā vai administratīvā aktā noteiktu ierobežojumu neievērošanu attiecībā uz informācijas izpaušanu un nerada nekāda veida atbildību atbildīgajam subjektam vai tā direktoriem vai darbiniekiem pat tādos gadījumos, kad viņi precīzi neapjauta informācijas pamatā esošo noziedzīgo darbību, un neatkarīgi no tā, vai pretlikumīgā darbība faktiski notika.

54. pants

Izpaušanas aizliegums

1. Atbildīgie subjekti un to direktori un darbinieki neizpauž attiecīgajam klientam vai citām trešām personām to, ka informācija tiek, tiks vai ir tikusi nosūtīta saskaņā ar 50. vai 51. pantu vai tiek veikta vai var tikt veikta analīze saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

2. Šā panta 1. punkts neattiecas uz informācijas izpaušanu kompetentajām iestādēm un pašregulējuma struktūrām, ja tās veic uzraudzības funkcijas, vai uz izpaušanu noziedzīgas darbības izmeklēšanas un kriminālvajāšanas nolūkos.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, informācijas izpaušana var notikt starp atbildīgajiem subjektiem, kas pieder pie vienas un tās pašas grupas, vai starp minētajiem subjektiem un to filiālēm un meitasuzņēmumiem, kuri ir iedibināti trešās valstīs, ar noteikumu, ka minētās filiāles un meitasuzņēmumi pilnīgi ievēro grupas mēroga politiku un procedūras, tostarp grupā noteiktās informācijas apmaiņas procedūras, saskaņā ar 13. pantu un ka minētā grupas mēroga politika un procedūras atbilst šajā regulā noteiktajām prasībām.

4. Atkāpjoties no 1. punkta, informācijas izpaušana var notikt starp 3. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem vai subjektiem trešās valstīs, kurās ir noteiktas šai regulai līdzvērtīgas prasības, ja tie savus profesionālos pienākumus veic neatkarīgi no tā, vai viņi ir vai nav darbinieki, piederot pie tās pašas juridiskās personas vai arī darbojoties plašākā struktūrā, pie kuras pieder minētā persona un kurai ir kopīgs īpašums, kopīga vadība vai kopīga atbilstības kontrole, tostarp tīkli vai partnerības.

5. Attiecībā uz 3. panta 1. un 2. punktā un 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem gadījumos, kas skar vienus un tos pašus klientus un darījumus, kuros piedalās divi vai vairāki atbildīgie subjekti, un atkāpjoties no 1. punkta, informācijas izpaušana var notikt starp attiecīgiem atbildīgajiem subjektiem ar noteikumu, ka tie atrodas Savienībā, vai ar subjektiem kādā trešā valstī, kurā ir noteiktas šai regulai līdzvērtīgas prasības, ja tie pieder pie vienas un tās pašas atbildīgo subjektu kategorijas un uz tiem attiecas dienesta noslēpuma un persondatu aizsardzības prasības.

6. Ja 3. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētie atbildīgie subjekti cenšas klientu atturēt no pretlikumīgas darbības, tas nav uzskatāms par informācijas izpaušanu 1. punkta izpratnē.

VI NODAĻA

DATU AIZSARDZĪBA UN REĢISTRĀCIJAS IERAKSTU SAGLABĀŠANA

55. pants

Noteiktu kategoriju persondatu apstrāde

1. Ciktāl tas ir absolūti nepieciešams, lai novērstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, atbildīgie subjekti var apstrādāt īpašas persondatu kategorijas, kas minētas Regulas (ES) 2016/679 9. panta 1. punktā, un persondatus, kas attiecas uz notiesājošiem spriedumiem un noziedzīgiem nodarījumiem, kas norādīti minētās regulas 10. pantā, ievērojot 2. un 3. punktā paredzētos aizsardzības pasākumus.

2. Atbildīgie subjekti var apstrādāt persondatus, uz kuriem attiecas Regulas (ES) 2016/679 9. pants, ja:

   a) atbildīgie subjekti informē savus klientus vai potenciālos klientus, ka šādas datu kategorijas var tikt apstrādātas, lai izpildītu šīs regulas prasības;

   b) dati tiek iegūti no uzticamiem avotiem, ir precīzi un atjaunināti;

   c) atbildīgais subjekts pieņem augsta līmeņa drošības pasākumus saskaņā ar Regulas (ES) 2016/679 32. pantu, jo īpaši attiecībā uz konfidencialitāti.

3. Papildus 2. punktam atbildīgie subjekti var apstrādāt persondatus, uz kuriem attiecas Regulas (ES) 2016/679 10. pants, ja:

   a) šie persondati attiecas uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvajiem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu;

   b) atbildīgie subjekti ir ieviesuši procedūras, kas šādu datu apstrādē ļauj nošķirt apgalvojumus, izmeklēšanu, tiesvedību un notiesājošos spriedumus, ņemot vērā pamattiesības uz taisnīgu tiesu, tiesības uz aizstāvību un nevainīguma prezumpciju.

4. Atbildīgie subjekti apstrādā persondatus, pamatojoties uz šo regulu, vienīgi nolūkā novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu un tos tālāk neapstrādā veidā, kas neatbilst minētajiem nolūkiem. Persondatu apstrāde, pamatojoties uz šo regulu, komerciāliem nolūkiem ir aizliegta.

56. pants

Informācijas saglabāšana

1. Lai finanšu ziņu vākšanas vienības vai citas kompetentās iestādes varētu novērst, atklāt un izmeklēt iespējamus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas gadījumus, atbildīgie subjekti saskaņā ar valsts tiesību aktiem saglabā šādus dokumentus un informāciju:

   a) to dokumentu un tās informācijas kopijas, kas iegūti, veicot klienta uzticamības pārbaudi saskaņā ar III nodaļu, tostarp informāciju, kas iegūta, izmantojot elektroniskās identifikācijas līdzekļus, un saskaņā ar 50. pantu veikto analīžu rezultātus;

   b) darījumu apliecinošos pierādījumus un ierakstus, kas sastāv no dokumentu oriģināliem vai kopijām, kurus saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem ir pieļaujams izmantot tiesvedībā, un kas nepieciešami darījumu identificēšanai.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, atbildīgie subjekti var nolemt aizstāt informācijas kopiju saglabāšanu ar atsauču saglabāšanu uz minēto informāciju, ja šādas informācijas saglabāšanas veids un metode nodrošina, ka atbildīgie subjekti var nekavējoties

sniegt kompetentajām iestādēm informāciju un šo informāciju nevar izmainīt vai pārveidot.

Atbildīgie subjekti, kas izmanto pirmajā daļā minēto atkāpi, savās iekšējās procedūrās, kas izstrādātas saskaņā ar 7. pantu, nosaka informācijas kategorijas, uz kurām tie saglabās atsauci, nevis kopiju vai oriģinālu, kā arī procedūras informācijas izgūšanai, lai to pēc pieprasījuma varētu sniegt kompetentajām iestādēm.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minēto informāciju glabā piecus gadus pēc darījuma attiecību ar klientu izbeigšanas vai pēc gadījuma rakstura darījuma datuma. Pēc saglabāšanas termiņa beigām atbildīgie subjekti persondatus izdzēš.

Pirmajā daļā minētais saglabāšanas periods attiecas arī uz datiem, kas pieejami, izmantojot centralizētos mehānismus, kas minēti Direktīvas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Sestajai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas direktīvai — COM/2021/423 final]* 14. pantā.

4. Ja *[šīs regulas piemērošanas datums]* kādā dalībvalstī notiek juridiskas procedūras attiecībā uz aizdomu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu novēršanu, atklāšanu, izmeklēšanu vai kriminālvajāšanas sākšanu un atbildīgajam subjektam ir informācija vai dokumenti, kas saistīti ar šādām notiekošām procedūrām, atbildīgais subjekts minēto informāciju vai minētos dokumentus saskaņā ar valsts tiesību aktiem var saglabāt piecus gadus, sākot no *[šīs regulas piemērošanas datums]*.

Dalībvalstis, neskarot valsts krimināltiesību normas par pierādījumiem, kuras piemēro notiekošās kriminālizmeklēšanās un juridiskās procedūrās, var atļaut vai pieprasīt šādas informācijas vai dokumentu saglabāšanu vēl piecus gadus, ja tiek konstatēts, ka šāda turpmāka glabāšana ir nepieciešama un samērīga, lai novērstu, atklātu, izmeklētu vai sāktu kriminālvajāšanu saistībā ar aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

57. pants

Reģistrācijas ierakstu iesniegšana kompetentajām iestādēm

Atbildīgajiem subjektiem ir ieviestas sistēmas, kas tiem ļauj pilnīgi un ātri atbildēt uz to finanšu ziņu vākšanas vienības vai citu kompetento iestāžu pieprasījumiem saskaņā ar valsts tiesību aktiem sniegt informāciju par to, vai tiem ir vai piecu gadu laikā pirms minētā pieprasījuma ir bijušas darījuma attiecības ar konkrētām personām, kā arī par minēto attiecību būtību, izmantojot drošus kanālus un nodrošinot pieprasījumu pilnīgu konfidencialitāti.

VII NODAĻA

Pasākumi tādu risku mazināšanai, kas izriet no anonīmiem instrumentiem

58. pants

Anonīmi konti, uzrādītāja akcijas un uzrādītāja akciju orderi

1. Kredītiestādēm, finanšu iestādēm un kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējiem ir aizliegts turēt anonīmus kontus, anonīmas noguldījumu grāmatiņas, anonīmus seifus vai anonīmus kriptoaktīvu makus, kā arī jebkuru kontu, kas kā citādi ļauj anonimizēt klienta konta turētāju.

Pašreizējo anonīmo kontu, anonīmo noguldījuma grāmatiņu, anonīmo seifu vai kriptoaktīvu maku īpašniekiem un labuma guvējiem piemēro klienta uzticamības

pārbaudes pasākumus, pirms šie konti, noguldījuma grāmatiņas, seifi vai kriptoaktīvu maki tiek jebkādā veidā izmantoti.

2. Kredītiestādes un finanšu iestādes, kas darbojas kā iepircēji, nepieņem maksājumus, ko veic ar trešās valstīs izdotām anonīmām priekšapmaksas kartēm, ja vien citādi nav noteikts regulatīvajos tehniskajos standartos, ko Komisija pieņem saskaņā ar 22. pantu, pamatojoties uz pierādītu mazu risku.

3. Uzņēmumiem ir aizliegts emitēt uzrādītāja akcijas, un visas pašreizējās uzrādītāja akcijas tie pārvērš vārda akcijās līdz *[divi gadi pēc šīs regulas piemērošanas dienas]*. Tomēr uzņēmumiem, kuru vērtspapīri tiek kotēti regulētā tirgū vai kuru akcijas ir emitētas kā starpniecības vērtspapīri, ir atļauts saglabāt uzrādītāja akcijas.

Uzņēmumiem ir aizliegts emitēt uzrādītāja akciju orderus, izņemot starpniecības ietvaros.

59. pants

Ierobežojumi lieliem skaidras naudas maksājumiem

1. Personas, kas tirgojas ar precēm vai sniedz pakalpojumus, drīkst pieņemt vai veikt maksājumus skaidrā naudā tikai līdz summai 10 000 EUR apmērā vai līdzvērtīgai summai nacionālajā vai ārvalstu valūtā neatkarīgi no tā, vai darījumu veic kā vienu operāciju vai kā vairākas operācijas, kuras, iespējams, ir saistītas.

2. Dalībvalstis var noteikt zemākas robežvērtības pēc apspriešanās ar Eiropas Centrālo banku saskaņā ar Padomes Lēmuma 98/415/EK[37] 2. panta 1. punktu Par zemākām robežvērtībām Komisijai paziņo trīs mēnešu laikā pēc pasākuma ieviešanas valsts līmenī.

3. Ja valsts līmenī jau pastāv ierobežojumi, kas ir zemāki par 1. punktā noteikto robežvērtību, tos turpina piemērot. Dalībvalstis paziņo minētās robežvērtības trīs mēnešu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

4. Šā panta 1. punktā minētā robežvērtība neattiecas uz:

   a) norēķiniem starp fiziskām personām, kuras nedarbojas profesionālā statusā;

   b) maksājumiem vai noguldījumiem, kas tiek veikti kredītiestāžu telpās. Šādos gadījumos kredītiestāde ziņo finanšu ziņu vākšanas vienībai par maksājumu vai noguldījumu, kas pārsniedz robežvērtību.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek veikti atbilstoši pasākumi, tostarp piemērotas sankcijas pret fiziskām vai juridiskām personām, kas darbojas savā profesionālajā statusā un tiek turētas aizdomās par 1. punktā noteiktās robežvērtības vai dalībvalstu noteiktās zemākās robežvērtības pārkāpšanu.

6. Sankciju vispārējo līmeni aprēķina saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktu noteikumiem tā, lai iegūtu rezultātus, kas ir samērīgi ar pārkāpuma smagumu un tādējādi efektīvi atturētu no citiem tāda paša veida pārkāpumiem.

VIII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

60. pants

[37] Padomes Lēmums (1998. gada 29. jūnijs) par to, kā valstu iestādes apspriežas ar Eiropas Centrālo banku par tiesību aktu projektiem (OV L 189, 3.7.1998., 42. lpp.).

Deleģētie akti

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 23., 24. un 25. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no *[šīs regulas spēkā stāšanās diena]*.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 23., 24. un 25. pantā minētās pilnvaras pieņemt deleģētos aktus. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 23., 24. un 25. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja viena mēneša laikā no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par vienu mēnesi.

61. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas komiteja, kas izveidota ar Regulas *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Regulas (ES) 2015/847 pārstrādātajai redakcijai — COM/2021/422 final]* 28. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 izpratnē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

62. pants

Pārskatīšana

Līdz *[pieci gadi pēc šīs regulas piemērošanas dienas]* un turpmāk ik pēc trim gadiem Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas piemērošanu.

63. pants

Ziņojumi

Līdz *[trīs gadi pēc šīs regulas piemērošanas dienas]* Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumus, kuros novērtē to, cik nepieciešami un samērīgi būtu:

a) pazemināt procentuālo robežvērtību juridisko personu faktisko īpašnieku identificēšanai;

b) vēl vairāk pazemināt robežvērtību lieliem skaidras naudas maksājumiem.

64. pants

Saistība ar Direktīvu 2015/849

Atsauces uz Direktīvu (ES) 2015/849 ir uzskatāmas par atsaucēm uz šo regulu un Direktīvu *[ievietot atsauci uz priekšlikumu Sestajai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas direktīvai — COM/2021/423 final]*, un tās lasa saskaņā ar IV pielikumā sniegto atbilstības tabulu.

65. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no *[trīs gadi pēc spēkā stāšanās dienas]*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā — priekšsēdētājs	*Padomes vārdā — priekšsēdētājs*